

ΠΛΗΡΗΣ
ΙΕΡΑ ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΔΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ ΔΝΘΙΔΑΣ
ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΙΕ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μετά Παρακλητικῶν Κανόνων,
Χαιρετιστηρίων οἴκων,
Ἄκροστιχίδος κατ' ἀλφάβητον,
Ἄκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἄγιασμοῦ
Ἐγκωμίων καὶ Εὐλογηταρίων
Ἐγκωμιαστικοῦ Λόγου καὶ Εὐχῶν

Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασι
Πρωτ. Θεμιστοκλέους Στ. Χριστοδούλου, Δρ. Θ.

Ἐκδόσεις Ὁμολογία
Ἀθήνα

Εἰκὼν ἐξωφύλλου:
Φορητὴ εἰκόνα Ἁγ. Ἐλευθερίου ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον Ἱερὸν Κελλίον
Ἁγ. Ὁρους Βουλευτήρια.

Εἰκὼν ὀπισθοφύλλου:
Ὁ περικαλλῆς Ἱ. Ναὸς Ἁγ. Ἐλευθερίου - ὁδ. Ἀχαρνῶν Ἀθηνῶν.

ISBN: 978-960-6682-45-2

© Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Στ. Χριστοδούλου, Δρ. Θ.
Βλαστοῦ 4, 111 43 ΑΘΗΝΑ, Τηλ.: 210-21.12.361.

Ἔκδ. ΟΜΟΛΟΓΙΑ, Τ.Θ. 24037, 11110 ΑΘΗΝΑ

Κεντρικὴ διάθεση: Ἐκδόσεις Σταμούλη, Ἀβέρωφ 2, 10433 Ἀθήνα.
Τηλ.: 210-52.38.305.

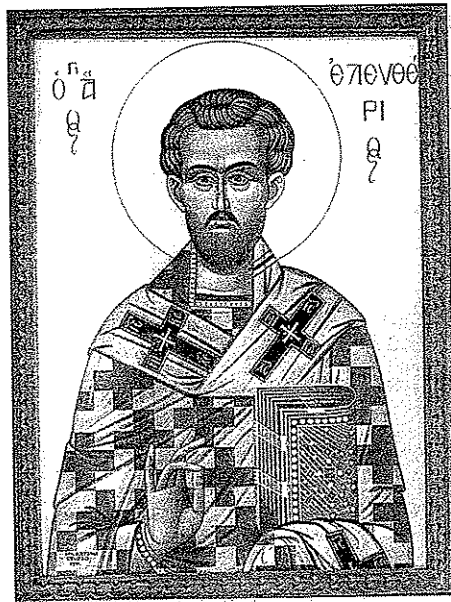
Εἰς τὸν ἀλίστου μνήμης
ἀοίδιμον πνευματικὸν μου πατέρα Στέφανον Σιναῖτην
κατὰ κόσμον Σάββαν Ψαρόπουλον,
Συνταξιούχον Ἐφημέριον
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἁγίας Αἰκατερίνης Θεσσαλονίκης,
ἢ παροῦσα βίβλος πάνυ εὐλαβῶς
ἀνατίθεται.

Ὁ ἐκδόσας ταύτην
Πρωτοπρεσβύτερος
π. Θεμιστοκλῆς Στ. Χριστοδούλου

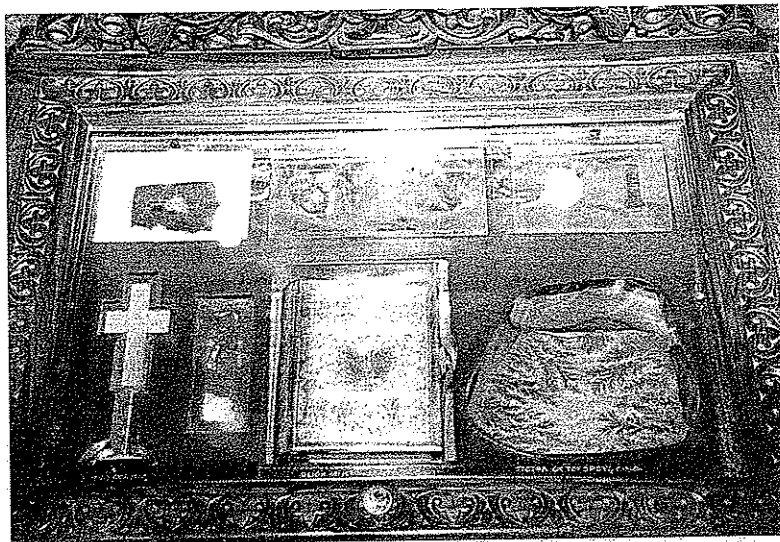

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικὸν Σημείωμα.....	9
Ἀντί Προλόγου.....	10
Εἰσαγωγικά περὶ τῆς ἀκολουθίας.....	13
Περὶ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ.....	15
Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ	21
Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ	23
Εἰς τὸν Ὅρθρον	33
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν	61
Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Ἅγ. Ἐλευθέριον.....	65
» » εἰς τὴν Ἅγ. Ἀνθίαν	79
Χαιρετιστήριοι οἴκοι.....	93
Ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον	111
Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἁγιασμοῦ διὰ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.....	113
Ἐγκώμα	127
Εὐλογητάρια	137
Λόγος Ἐγκωμίων περὶ τῆς	141
Εὐχὴ εἰς τὸν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριον.....	149
Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν	153

Εικών προσκυνηταρίου εκ του ομωνύμου Ιεροῦ Ναοῦ ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Τεμάχια Ἱερῶν Λειψάνων Ἀγ. Ἐλευθερίου καὶ ἄλλων ἁγίων φυλασσόμενα εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου ὁδ. Ἀχαρνῶν - Ἀθήναι.

Προλογικὸν Σημεῖωμα

Ἡ ἀπουσία πλήρους ἀκολουθίας ἐπὶ τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας ἀπὸ τὰ μνηαῖα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴ λειτουργικὴ κάλυψη αὐτοῦ τοῦ κενοῦ, μᾶς ὤθησε στὴν ἔρευνα γιὰ τὴ συμπλήρωσι αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας.

Προβαίνουμε στὴν ἔκδοσι αὐτὴ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι καλύπτουμε αὐτὸ τὸ λειτουργικὸ κενό. Καὶ τοῦτο προκειμένου νὰ δοξάζεται ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς μας διὰ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας.

Ἡ παροῦσα ἔκδοσι καὶ ἐπιμέλεια τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἀποτελεῖ εὐχαριστήριον αἶνον καὶ προσήκουσα τιμὴ τοῦ γράφοντος πρὸς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριον, τοῦ ὁποίου ὡς ταπεινὸς πρεσβύτερος διακονεῖ τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιον θυσιαστήριον εἰς τὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Ἐλευθερίου-ὁδ. Ἀχαρνῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ γράφων προσφέρει τὴν ἱερὰν ταύτην πλήρη ἀκολουθίαν εἰς ὄλους τοὺς φιλάγιους καὶ φιλακόλουθους πιστοὺς, ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς, ἱεροψάλτες καὶ ἀναγνώστες εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας.

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, πρέσβευε σὺν τῇ μητρὶ σου Ἀνθία ὑπὲρ πάντων ἡμῶν».

Ἔγραψον τῇ 15 Δεκεμβρίου 2006
ἡμέρᾳ μνήμης τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου
καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας
† Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Στ. Χριστοδούλου

Ἐντί Προλόγου

Εἰς τό μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τό μέγα καί ἀκατάληπτον, ὀφείλονται ὅλα τά καλά καί τά ἀγαθά δωρήματα τῆς χάριτός Του. Ἀπό τό πέλαγος τῶν οἰκτιρῶν Του, τό ἀθεώρητον καί ἀναξάντηλτον, ἀπορρέει πᾶν καλόν καί πᾶσα ἀγαθοδωρία. Ὅθεν εἰς δοξολογίαν ἀγάπης καί εἰς αἴνεσιν τιμῆς παροτρύνεται κάθε ψυχή, ἀπολαμβάνουσα τῆς πατρικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τόν πλοῦτον.

Ἐνα ἐκ τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ εἰς τόν ἄνθρωπον, εἶναι ἡ δυνατότης νά τόν δοξάζῃ μέ ὕμνους καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς, νά συνομιλῇ μαζί Του ἐν οἰκειότητι στροφῆς ἀμετάθετου, νά καταθέτῃ τῆς ἀγάπης του τό περισσευμα εἰς ἀντίδωρον εὐγνωμοσύνης πολλαπλῆς, νά συνοδοπορῇ μετά τοῦ Θεοῦ, αἰσθανόμενος τόν Θεόν πλησίον του, ἐγγύς καί ἐντός αὐτοῦ οἰκοῦντα καί μένοντα.

Εἰς τήν κοινωνίαν τῆς ἀγάπης Θεοῦ καί ἀνθρώπων συνίσταται καί ἡ χάρις τοῦ ὕμνολογεῖν, ὡς δωρεά τῆς ἀπάτου φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ καί ὡς ἀποδοχή αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς ψυχῆς, τῆς διψώσεως τόν Θεόν, τόν κοινόν Πατέρα καί Δημιουργόν.

Ὅταν ὕμνολογοῦνται οἱ Ἅγιοι δοξάζεται ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος ἀξιῶνεται νά γνωρίσῃ μέ τούς ψυχικούς του ὀφθαλμούς τά μεγαλεῖα τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ δέ καρδιά τοῦ ὕμνολογοῦντος αἰσθάνεται τό δέος ἅμα καί τήν χαράν τῆς συνομιλίας μετά τοῦ ὕμνολογουμένου Ἁγίου, ἐκ τοῦ ὁποῖου καρποῦται τῆς εὐλογίας τήν ἀμοιβήν. Ὅπως ὁ ἀγαπῶν εὐφραίνεται νά ὀμιλῇ μετά τοῦ ἀγαπωμένου, οὕτως καί ὁ ὕμνογραφῶν εὐφραίνεται νά καταθέτῃ τοῦ ταλάντου τόν ὀβολόν εἰς τό θησαυροφυλάκιον τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Καί κατόπιν τούτου πάλιν χρεώσσης αἰσθάνεται ἔναντι τοῦ Θεοῦ. Καθόσον ἐν πᾶσιν, καί πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ὕμνογραφίᾳ, Θεός ἐστίν ὁ δίδων, Θεός ἐστί καί ὁ λαμβάνων. Θεός, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός καί πάλιν ἐν Ἁγίοις Αὐτοῦ αἰνετός καί δοξαζόμενος καί εἰς αἰῶνας αἰῶνων ὑπερυψούμενος.

Μετά πολλῆς ὄθεν χαρᾶς καί ἀνεκφράστου ἀγαλλιᾶσεως δέχεται ἡ ψυχή τήν πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ εἰς τήν πανήγυριν τῆς τιμῆς καί αἰνεσεως τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ. Καί συγκαλεῖ πάντας τούς πιστούς εἰς μετοχήν αὐτῆς τῆς πνευματικῆς πανδαισίας.

Ἀφότου ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ μου ἐνεπιστεύθη αὐτό τό δῶρον, κατενόησα πόσο μέγα ἐστί τό μυστήριον τῆς Θεοῦ ἀγάπης! Πόσον αἱ βουλαί Του εἶναι ἀνεξιχνίαστοι! Καί ἡ ἀγαθότης Αὐτοῦ ἀπεριόριστος!

Ὅσακας ἀξιοθῶ νά τιμήσω ἕναν Ἅγιον διά τῆς ὕμνογραφίας, αἰσθάνομαι ἕναν φίλον καί πρέσβυν πρὸς Θεόν, παριστάμενόν μοι ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσιν. Καί οὕτως χρεώσσης ἵσταμαι διά παντός ἐνώπιόν του, καθόσον τάς εὐεργεσίας αὐτοῦ δέχομαι, καίτοι οὐκ ἀξία εἰμί τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως.

Πρὸ ὀλίγων μινῶν, ἐδέχθην τήν πρότασιν τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου πατρός Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου, διά τήν σύνταξιν τῶν ἑλλειπόντων ὕμνογραφημάτων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου καί τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας. Ἐξ ἀμέτρου εὐλαβείας, καί ἀνυποκρίτου φίλτρου πρὸς τόν Ἅγιον τοῦτον Ἐλευθέριον κινούμενος ὁ σεβαστός πατήρ Θεμιστοκλῆς, ἠθέλησε νά προσφέρῃ εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί τό πλήρωμα τῶν πιστῶν, τήν φιλοκαλικήν ταύτην βίβλον.

Ἡ συνεργασία μας ἦτο ἀγαστή καί κατά Θεόν ἀρμόζουσα, διό καί εἰς αἴσιον πέρας ἔφθασε σήμερον. Τόν εὐχαριστῶ ἐκ μέσης καρδίας, δι' ὅσων καλῶν ἠξιώθην μυστικῶς νά τύχω ἐκ Θεοῦ, κατά τήν διάρκειαν τῆς ὕμνογραφικῆς πορείας ταύτης. Ἐτι δέ καί ἔτι περισσότερον, διότι εὐλαβοῦμαι ἐκ περισσοῦ τόν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριον, καθόσον συνδέεται μέ τήν πλέον εὐλογημένην δι' ἐμέ ἡμέραν τῆς ζωῆς μου. Τήν ἡμέραν τῆς ἀποταγῆς μου ἐκ τοῦ κόσμου καί τῆς προσελεύσεώς μου ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυπαρισσιωτίσσης καί Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων, τήν Μονήν τῆς μετανοίας μου.

Εἰς τήν πόλιν τῶν Μεγάρων, ὅπου ἐγεννήθην καί ἐξῆσα, ὑπάρχει παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Ἐκεῖ ἐλειτουρηθῆν καί ἐκοινώνησα τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τήν ἡμέραν ὅπου ἀνεχώρησα διά τόν Μοναχικόν βίον. Ὅθεν συνεδίασα τόν Ἅγιον Ἐλευθέριον μέ τήν Μοναχικήν μου πορείαν καί τόν ἐπεκαλούμην ἐν αὐτῇ.

Τόν εὐχαριστῶ καί διά τās προτέρας πρὸς ἐμέ εὐεργεσίας, ἀλλά καί διά τήν πρόσφατον ταύτην.

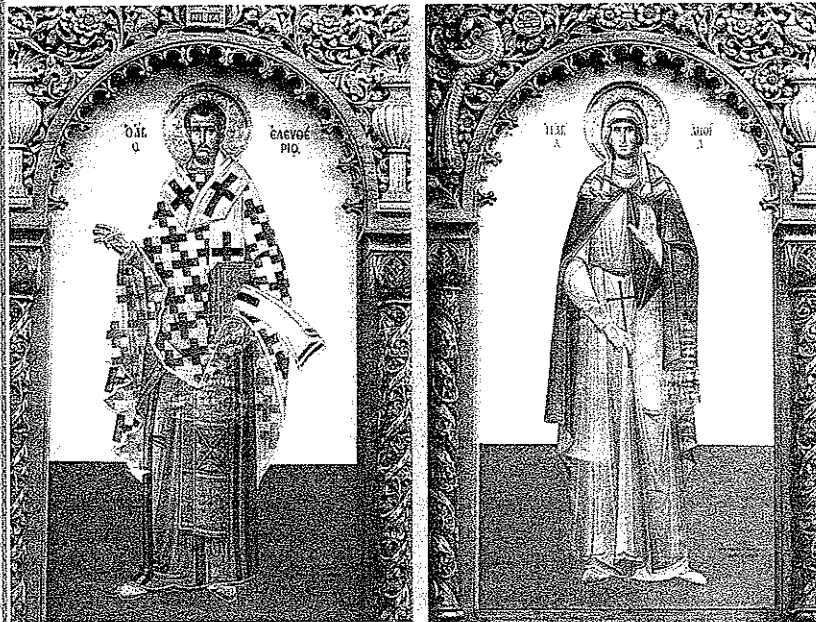
Εὐχομαι δέ εἰς τόν Πατέρα Θεμιστοκλῆ, πού ἐστάθη ἡ εὐλογημένη ἀφορμή αὐτῆς τῆς εὐλογίας πρὸς ἐμέ, πᾶσαν ἀντίδοσιν ἀγαθῶν παρὰ τοῦ Πατρός τῶν οἰκτιρῶν.

Ἐτι δέ, εὐχομαι ὅπως διά πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου τύχη τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῶν παθῶν καί ἀξιωθῇ νά οἰκίσει μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν υἱῶν τῆς ἐλευθερίας, ἐν ταῖς σκιναῖς τῶν πρωτοτόκων, ἐνθα ἐστί εὐφραινομένων ἡ πανήγυρις ἡ ἄλπητος.

Διά δέ τῶν πρεσβειῶν τῆς Μητρὸς Αὐτοῦ Ἀνθίας, εὐχομαι ὅπως καταστή σκεῦος τῆς χάριτος καί ἀνθος τῶν ἀρετῶν, ἐν εὐωδίᾳ ἀγάπης, εὐσεβείας καί σεμνότητος. Ἴνα Θεῶ τῷ τῆς ζωῆς χορηγῶ, δόξαν νέμῃ καί τιμὴν καί αἴνεσιν λατρείας καθαρᾶς, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐγγραφον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μονῇ Κοιμ. Θεοτόκου Κυπαρισσιωτίσσης καί Ἁγ. Ἱεροθέου Μεγάρων τῇ 28ῃ Ἰουλίου 2007. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς Ἡμῶν Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου.

† Ἰσιδώρα Μοναχή, Καθηγουμένη

Ο Άγιος Ίερομάρτυς Ἐλευθέριος καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ Ἀνθία.
Εἰκόνες Τέμπλου Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου - ὁδ. Ἀχαρνῶν, Ἀθήνα,
Ἔργα Ἀγιογράφου Γεωργίου Κοψιδά.

Εἰσαγωγικά περὶ τῆς ἀκολουθίας

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου στὸ ὑπάρχον μνηαῖον «ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ» εἶναι ἐλλιπῆς (βλ. Μνηαῖον ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ἐκδ. Φωτός, σ. 195-208 καὶ Μνηαῖον «ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ» ἐκδ. ἀ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 1993).

Κατὰ τὴν προσπάθειά μας νὰ τὴν ἀποκαταστήσουμε συμπληρώνοντάς τὴν, ἀνακαλύψαμε ἤδη συμπληρωμένη τὴν ἀκολουθία ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο π. Γεώργιο Ρήγα, Οἰκονόμο καὶ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Σκιαθοῦ, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα ἀνέλαβε νὰ ἐκδώσει ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος Ergo. Στὸν Β΄ τόμο αὐτῶν τῶν ἐκδόσεων μὲ τίτλο: «Ἀκολουθίαι Ἁγίων συλλεγεῖσαι καὶ ἐπιμελῶς διορθωθεῖσαι» ἐντοπίσαμε τὴν συμπλήρωση τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου (σ. 1077-1088), τὴν ὁποία ἐπιμεληθήκαμε καὶ ἐκδίδουμε, προσθέτοντας καὶ τοὺς Παρακλητικoὺς Κανόνας τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας, καθὼς ἐπίσης Ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ Ἀγιασμοῦ, Χαιρετιστήριων οἴκων, Λόγου Ἐγκωμίων, Ἀκροστιχίδος καὶ Εὐχῶν ἀρμοδίων, ποιήματα τῆς καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεΐτισης, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Ἐγκώμια καὶ Εὐλογητάρια, ἀγνώστου ποιητοῦ.

Γιὰ τὴν ἱστορία τῆς ἀκολουθίας σημειώνει ὁ ἀείμνηστος π. Ρήγας τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ συμπλήρωση τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου ἔγινε ἀπὸ παλαιὰ ἐκδοθεῖσα ἀκολουθία τοῦ ἁγίου στὴ Λειψία τῆς Σαξωνίας τὸ 1784 ἀπὸ τὸ Τυπογραφεῖο τοῦ Σόμμερ. Αὐτὴ ἡ ἀκολουθία ἐκδόθηκε πρῶτα μὲ δαπάνες τοῦ Ἐλευθερίου Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος

καὶ τὴν προσέφερε στὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ὄπου καὶ εὕρισκόταν ἡ πάντιμος κάρα τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ἡ ὁποία (ἐνν. μονή) ὑπάγεται στὴν ἐπαρχία τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου Πλαταμῶνος καὶ Λυκοστομί-ου κυροῦ Διονυσίου, κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀκολουθίας. Ἡ σύνταξη τῆς ἀκολουθίας ὅμως ἔγινε μὲ τὴ συμβολὴ τοῦ Ἱεροσοφολογιωτάτου κυρίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

Ἀργότερα ὅταν ὁ Ζαχαρίας Καραλῆς ἐξέδωσε τὸ Νέον Λειμωνάριον στὴν Ἐρμούπολη τὸ 1855, περιέλαβε καὶ τὴν παροῦσα ἀκολουθία στὸν Α΄ τόμο, σ. 51-57, πλὴν ὅμως μετὰ ὀρισμένων μεταβολῶν καὶ προσθηκῶν κάποιων νέων τροπαρίων, ἀφαιρεθέντων κάποιων ἄλλων παλαιῶν ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὴν πένα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

Ἀπὸ τὸ Λειμωνάριο ἀκολούθως ἔγινε τυπογραφικὴ ἀνατύπωση δύο φορὲς στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸν ἱερέα Γεώργιο Βουτέρη, πλὴν ὅμως μετὰ πολλῆς ἀπροσεξίας καὶ τῆς συνηθισμένης ἀκαταστασίας καὶ συγχύσεως τῶν ἐκδοτῶν καὶ κατὰ τὴν σειρὰ καὶ κατὰ τὴν τάξη τῆς ἀκολουθίας».

Ὁ π. Ρήγας ἔκανε σημαντικό ἔργο διότι, ὡς σημειώνει καὶ ὁ ἴδιος στὸ ὑπόμνημα τῆς συμπληρώσεως (σ. 1085) ἐπανέφερε τὴν ἀκολουθία στὴν πρώτη της μορφή, ὅπως προῆλθε ἀπὸ τὴν ὑμνολογικὴ γραφίδα Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, πλὴν ὅμως μὲ μετατροπὲς ἀναγκαῖες τὶς ὁποῖες καὶ δικαιολογεῖ σὲ ὑπόμνημά του.

Περὶ τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς σημειώνει ὁ π. Γεώργιος Ρήγας, δὲν εἶχε συντεθεῖ ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Πάριο, καὶ φυσικὰ δὲν περιέχεται Μικρὸς Ἑσπερινὸς στὴν ἐκδοσὴ τῆς Λειψίας, κατὰ συνέπεια δὲ καὶ στὸ Λειμωνάριο. Πλὴν, ὁ ἀοίδιμος Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός, στὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα Μηναιῖα (τὰ μέχρι σήμερον ὑφιστάμενα στὴ λειτουργικὴ μας ζωὴ) συμπλήρωσε «ἐπὶ τὸ ἔορταστικώτερον τοῦ Ἱερομάρτυρος τὴν Ἀκολουθίαν δι' ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Στὰ ἔντυπα Μηναιῖα ὡς Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ εὕρισκονται τὰ εἰς ἦχ. α΄. Τῶν οὐρανίων,

- Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης...
- Τῶν ἐπιτόκων γυναιῶν πάτερ...
- Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους...

Τὰ ἀνωτέρω ἀντικατέστησε μὲ τὰ πανηγυρικότερα Ἀπόστιχα Στιχηρὰ, ἦχ. πλ. α΄. Χαίροις Ἀσκητικῶν,

- Δεῦτε πνευματικῶν ἀδελφοί, ...
- Χαίροις Αὐλωνιτῶν ὁ ποιμὴν...
- Ὅντως ὁ θαυμασιῶν Θεός...

Παρέθεσε ἀκόμη τὸ δοξαστικὸ αὐτῶν καὶ ἀπολυτικίον ἐκ τῶν ὑπὸ Παρίου ποιηθέντων - καὶ ἐν δοξαστικῶν τῶν Ἑσπερίων, τό: «Ἱερεὺς ἐννομώτατος», ὅπερ ὑποσημειοῖ, παρέλαβεν ἐκ χειρογράφου καὶ τρία προσόμοια τῶν Αἰνῶν: «Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν», ἅτινα ὑποθέτω ὅτι ἐποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Βαρθολομαίου.

Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Μηναιίου σημειώνει ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ τὰ δὲ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ

Ἀπολυτικίου ἐλήφθησάν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Βλέπε Μηναῖον ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, ἐκδ. Φωτός, σ. 197). Ὁ π. Ρήγας σημειώνει στήν συμπλήρωση τῆς ἀκολουθίας, ὅτι ἄφησε «τὸ τοῦ χειρογράφου Δοξαστικὸν ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, ὡς ἀρχαιότερον», καὶ συνέθεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ «διὰ τῶν τριῶν στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν τοῦ Βαρθολομαίου, διὰ τοῦ Δοξαστικοῦ: «Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν», συντεθέντος ὑπὸ τοῦ Παρίου καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ ὑπ' αὐτοῦ ταπτομένου, καὶ διὰ τῶν Ἀποστίχων ἅτινα συνετέθησαν ὑπ' αὐτοῦ (δπλ. τοῦ π. Ρήγα).

ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Στὸ Μηναῖον ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ εὐρίσκονται μόνον 3 τροπάρια Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ:

- Σκεῦος ἱερώτατον...,
- Σώματος ἠλόγησας...,
- Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε...

Τὸ Δοξαστικὸν παραμένει τὸ ἴδιο, δπλ. Δόξα: Ἦχ. πλ. β' «Ἱερεὺς ἐννομώτατος...». Ὡς Θεοτοκίον ὑπάρχει τὸ Προεόρτιον «Σπύλαιον εὐτρεπίζου...», ἐνῶ τὸ Μηναῖον ἔχει τό: «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...».

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΝΔΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

Γιὰ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἐσπερινοῦ σημειώνει ὁ π. Ρήγας ὅτι «τὰ μαρτυρικὰ ἀναγνώσματα ὀρίζει καὶ ἡ ἐν Λειψία ἔκδοσις, καίτοι κατ' ἀντίστροφον σειρὰν».

- Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι.
- Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ.
- Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη.

Πλὴν τὸ Λειμωνάριον, ἀνεπιτυχῶς, σημειώνει ὁ π. Ρήγας, ὀρίζει τὰ ἱεραρχικὰ τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἐνῶ καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους ἱερομάρτυρας (Ἁγ. Ἄνθιμον, Ἁγ. Χαραλάμπη κ.λπ.) λέγονται τὰ εἰς μάρτυρας συνήθη ἀναγνώσματα.

Ἡ ΛΙΤΗ. Ἀπὸ τὸ Μηναῖον ἀπουσιάζει.

ΟΡΘΡΟΣ

Στὸ Μηναῖον ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ στήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου εὐρίσκονται δύο κανόνες ποὺ φέρουν ἀκροστιχίδες: «Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον, Παμμάκαρ. Ἰωσήφ» καὶ «Θεῖον Ἐλευθέριον Ἱερῆα τιμάω, Πάτερ». Ἀπουσιάζουν τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, καθὼς ἐπίσης μετὰ τὸν πολυέλεο τὸ Κάθισμα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Ἰδιόμελον κ.ἄλ.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Ὁ π. Ρήγας σημειώνει ὅτι τὸ Μεγαλυνάριον δὲν εἶναι ποίημα τοῦ Παρίου καὶ φυσικὰ δὲν περιέχεται στήν ἔκδοσιν τῆς Λειψίας. Αὐτὸ τὸ Μεγαλυνάριον τὸ παρέλαβε ὁ π. Ρήγας ἀπὸ τὸ Λειμωνάριον.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ ἀγίου: «Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ...» δὲν ὑπάρχει στὸ συμπλήρωμα τοῦ π. Ρήγα. Στὴν

παρούσα έκδοσι προσητέθη ὑφ' ἡμῶν στὸ Δόξα ὡς ἕτερον ὁμοιον, ἀφοῦ ὁμως προηγείται τὸ γνωστόν· «Ἱερέων ποδίρει...».

ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ Συναξαριστικὸ κείμενο προέρχεται ἀπὸ τὸν Συναξαριστὴ τῶν Δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἔργον τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου ἀπὸ τῆς ἐκδ. Ὁρθοδόξου Κυψέλης (τ. Β', Νοέμβριος-Δεκέμβριος, σ. 317-319, Θεσ/νίκη 1989).

Ὁ ἅγιος Νικόδημος σὲ ὑποσημείωσι τοῦ Συναξαρίου του (ἐνθ. ἀνωτέρω, σ. 317-319) ἀναφέρει ὅτι τὰ ἐλλείποντα τῆς Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου ἀνεπλήρωσε ὁ ἴδιος. Ὅπως ἐπίσης σημειώνει ὅτι τὸ ἑλληνικὸ συναξάρι τοῦ Ἁγίου συνέγραψε ὁ Μεταφραστὴς, οὗ ἡ ἀρχὴ «Αἰλίον Ἀδριανοῦ» (σώζεται ἐν τῇ Λαύρα, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων καὶ ἐν ἄλλαις, σ. 319).

Τυπικὴ Διάταξις τῆς ἀκολουθίας
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου

Τὸ Τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη (ἐκδ. Σαλίβερος, Ἀθῆναι, χ. ἡ., σ. 114) ὁρίζει τὰ ἀκόλουθα:

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τὴν διάταξιν ὄρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος § 2,3,4, ἦτοι:

§ 2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προουμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα· Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν· Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, Ἀπολυτικά τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας».

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τοῦ τελευταίου τροπαρίου: «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον» καὶ Ἀπόλυσις.

§ 3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὡδῆς ἡ Ὑπακοή καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ ὁ Οἶκος χῦμα· ἀφ' σ' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν», Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστά-

σιμα β', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ πανηγυρίσωμεν», Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη», Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

§ 4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς στ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος (τοῦ ἐορτάζοντος σήμερον ἁγίου Ἐλευθερίου). Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστιν», Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε». «Εἶδομεν τὸ Φῶς» καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ προθυμίας συνετάχθησαν ὑπὸ τῆς Ὁσιολογιωτάτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυπαρισσιωτίσσης καὶ Ἁγίου Ἱεροθέου Μεγάρων Γεροντίσσης Ἰσιδώρας οἱ Παρακλητικοὶ κανόνες εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀνθίαν οἱ Χαιρετιστήριοι οἴκοι, ἡ ἀκροστιχίδα κατ' ἀλφάβητον, ὁ Λόγος ἐγκωμίων πεζοῦ καθὼς ἡ ἐκτενὴς Εὐχή, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, καὶ δύο ἄλλες εὐχῆς «ὑπὲρ τοῦ καλῶς καὶ εὐχερῶς τεκεῖν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας» καὶ «ὑπὲρ τοῦ λύειν τὰ δεσμὰ τῆς στερώσεως» διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Δι' ὅλα ταῦτα Κύριος ὁ Θεὸς δώη αὐτῇ καὶ τῇ ἐν Χριστῷ συνοδείᾳ χάριν, εἰρήνην, εὐλογίαν καὶ πᾶσαν παρὰ Θεοῦ ἀγαθοδορίαν.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν ταύτην φιλοπόνως καὶ ἀόκνως ἠργάσθη καὶ ὁ Πανοσιολ. ἀρχιμ. π. Νικόδημος Ἀεράκης μετὰ τινῶν πνευματικῶν τοῦ τέκνων, ἅπαντας τοὺς ὁποίους ὁ ἐκδώσας εὐχαριστεῖ ἐν προσευχαῖς.

Τῆ ἸΕ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου
Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου,
ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῳ ΕΣΤΕΡΙΝῳ

Εἰς τό, Κύριε Ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἦ ἦν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διὸ σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Ἦ ὁ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφέ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεύδους εὐρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρυαπτόμενον.

Ἦ οἷς ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοπτῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἦ ραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ Ἀθλοφόρων κλέος, δογμάτων ἀληθείας, καὶ Ἐκκλησίας προστάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωστικῶς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Χαίροις ὁ τῆς Ἡπειροῦ ποιμὴν, καὶ ἄδυτος φωστῆρ, καὶ κρά-

τος καὶ στερέωμα. Χαίροις ὁ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὰ τῶν τυράννων φόβητρα, μυκτηρίσας ὡς παίγνια. Χαίροις, αἰκιζομένου ποικίλως ἐν βασάνοις, τοῦ σου μὴ φεισάμενος σώματος, ὡς ἀλλοτρίου. Διὸ παμμάκαρ βοῶμέν σοι· Ὡς ἔχων παρηρσίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως πρόστηθι, τῶν πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν σεβάσμιον, καὶ πανένδοξον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπόστιχα. ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἦματι τοῦ Χριστοῦ, παρεσττικῶς θεόφρον, τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην, τελούντας ἐλευθέρους, δεῖξον παθῶν πρεσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην.

Ἦράσματα τοῦ πυρός, καὶ χάσματα λεόντων, γενναίως ὑπομείνας, διήνυσας τὸν δρόμον, στερεῶς τὸν τῆς ἀθλήσεως.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Ἦμάτων σου ῥοαῖς, τὴν ἱερὰν κοσμήσας, στολὴν σου τῷ Δεσπότη, ἀνέδραμες Ἀγγέλων, κροτούντων τῇ ἀνόδῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἦγγέλων καὶ βροτῶν, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ παύσῃ ἱκετεύειν, Παρθένε τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. α'. Τερέων ποδίρει, κτλ.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὴν α'. Στάσιν τοῦ «Μακάριος ἀνὴρ», εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, πρῶτον τὰ ἐν τῷ Μηνιαίῳ τρία·

ᾠχος δ'. «Ἐδωκας σημείωσιν».

Ἦκεῖνος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Ἦώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μᾶστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστω πόθῳ, τῷ ὠραιότατῳ, κάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ, οὗ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦαλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἢ καλῶς σε κηύσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανῦσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφέ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἱκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Εἶτα τὰ παρόντα:

ᾠχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τῆς Ἀνθίας καρπός, τῷ Θεῷ προσενίεκται, ἀτελεῖ ἐν σώματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ καὶ μάρτυς φρικταῖς αἰκίσεσι. Διὸ στεφάνοις διπλοῖς κατέστρεψε, τοῦτον ὁ Κύριος, Εὐ σοὶ δοῦλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συγκοινῶναι μοι τῆς Βασιλείας μου.

Ὡς Ἀποστόλων γέγονας, ὡσπερ τῷ χρόνῳ ἐγγύς, οὕτω μάκαρ ἐν βίῳ τε, καὶ τῇ πίστει ὅμοιος, τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις, καταστρεψάμενος, καὶ εὐσεβείας στύλος γενόμενος. Ὅθεν σοὶ κράζομεν· Χαίροις Ἐλευθέριε, καὶ νῦν ἡμᾶς, ἔδρασον πρεσβείας σου, ἐπὶ τῷ φόβῳ Χριστοῦ.

Ὁλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ νῷ, τῷ Χριστῷ καλλιέριμα, σεαυτὸν προσήγαγες, καὶ ἀμώμπτον σφάγιον, φρικταῖς βασάνοις, ἀθλίσας ἐνδοξε· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ παρίστασαι, τοὺς δεομένους σου, πάσης περιστάσεως ἐλευθερῶν· καὶ γὰρ ἐλευθέριον, κλῆσιν ἐπλούτησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Κερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχηρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεία καὶ ἄρρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῆμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παρηρσίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, σὴν ἀεισέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Ἡ πύλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἤκει, ἔμβρουον φέρουσα Χριστόν. Φάτην δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μαρίας· ὄνπερ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς, ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἷσδος. Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπου, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκνλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠσπάγη μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότιμος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφία Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Καίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄρῃται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσι, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευσθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτούς, ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθότες ἐπ' Αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιος Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Προφήτου Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἔθνη, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ ὁ Παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. Ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν

ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτίν,
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'.

Κτῶν φρικτῶν καὶ νεανικῶν σου ἀγώνων, Ἐλευθέριε αἰοῖδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ κραββάτου ἠνθρακωμένου ἀπλωθεῖς, καὶ ἰχθύος δίκην ἐν τηγάνῳ βληθεῖς, καὶ πάλιν ἐν χαλκῇ κατακλεισθεῖς καμίνῳ, τοῦ παφλάζοντος κάτωθεν πυρός, εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπνέγκας τὴν παμφάγον δύναμιν. Ὅθεν, τοῦ Θεοῦ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβῆς ἐν ἅπασιν, ὡς οἱ πάλαι παῖδες, διέμεινας. Ἐνήργει γὰρ Χριστὸς ὁ Θεός ἐν σοί, καὶ διὰ σοῦ τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Εξ ἐλευθέρως ἀληθῶς, τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλήμ θεόφρον, ἐκείθεν πρακτικῶς ἐπλούτησας, ἵσθ' σὺν τῇ κλήσει, καὶ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης οὖν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι πολίτας, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, ἀθλητὰ ἱερώτατε.

Ἦχος πλ. β'.

Εραρχίας κανὼν καὶ ἀθλήσεως τύπος, τοῖς πᾶσιν ἀνεδειχθῆς, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πράξεις καὶ λόγοις ἀποστο-

λικῶς ἐποίμανας, ἱερουργήσας ἀόκνως τὸ τοῦ Χριστοῦ
Εὐαγγέλιον. Συλληφθεὶς δὲ τοῖς μαιφόνοις, ἐν αὐτῷ
τῷ διδάσκειν, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, χρι-
στομιμῆτως ἠκολούθησας, οὐκ ἐρίζων οὐδὲ κραυγά-
ζων, εὐχόμενος δὲ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τοῦ λαβεῖν
ἐπίγνωσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Σερωνύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τοὺς
γὰρ δεσμοῖς ἀγνοίας πεπεδημένους, καὶ σκότῳ
πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχο-
ντας, συμπαθεία γνώμης, ἐλευθερίας ἠξίους. Διὸ καὶ
ταῖς προσευχαῖς σου, τὸν στρατιλάτην Φήλικα, καὶ
τὸν ἑπαρχὸν Κορέμμονα, τὸν τοῦ δεινοῦ χαλκουρ-
γίματος ἐφευρετὴν, σὺν μυρίοις ὄσοις, τῶν βρόχων
ἐξαργάσας, τῶν πονηρῶν δαυμόνων, συνάθλους καὶ
μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἀπάντων.
Καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι πρεσβείαις σου, ἀμαρτιῶν τὴν
λύσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἡ εὔτε πνευματικῶν ἀδελφοί, ἐπαπολαύσωμεν χαρί-
των ἐπίσιον, τὴν μνήμην Ἐλευθερίου, ἐπιτελοῦντες
πιστῶς, τοῦ λαμπροῦ ποιμένος, καὶ ἐν μάρτυσι. Καὶ
γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἀπαστράπτει ὡς ἥλιος, Ἱεραρχία
καὶ ἀθλήσει κοσμούμενος· ζόφον ἅπαντα, τῶν
παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, πάντας ἐπισκεπτόμενος,
ἐλαύνει ἐκάστοτε, καὶ ταῖς κυούσαις ῥαστώνην, ἐπὶ
τὸ τίκτειν χαρίζεται, Χριστοῦ ὧν θεράπων, τοῦ τὰ
ἐνδοξα ποιοῦντος καὶ τὰ ἐξαΐσια.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἡ αἶροις Αὐλωνιτῶν ὁ ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον, δια-
πρέψας τοῖς τρόποις σου, καὶ πάσῃ τῇ ὑψηλίῳ,
μέγας φωστὴρ ἐκ δυσμῶν, νοπτῶς ἐκλάμψας
Ἐλευθέριε. Χριστοῦ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ
πίστεως, τοῖς μὲν εἰδώλοις, νείμαι σέβας ἐλκόμενος,
οὐ κατέπτηξας, τὰ ὀρώμενα δείματα· ὑπτίος δὲ
ἀπλούμενος, ἀνθρώκων εἰς κράββατον, καὶ ἐν τηγάνῳ
δὲ αὐθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτούμενος, τρυφὰς ἐλογίζου,
καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς στρεβλώσεις, καὶ πᾶσαν βάσα-
νον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἦ ντως ὁ θαυμασιῶν Θεός, ἐθαυμαστώθη καὶ ἐν
σοὶ Ἐλευθέριε· ὁ Φίληξ θηρὸς γὰρ δίκην, ἀποστα-
λεῖς ἐπὶ σέ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸς σοῦ γέ-
γονε· φρικτὸν δὲ ὁ ἑπαρχος, τῷ τυράνῳ μηχανήμα,
ὑποθέμενος, αἴφνης ὤφθη σὸν θήραμα· καὶ τὸν κλί-
βανον, εἰσιῶν ἀνεβόα σοι· Ἄγιε σὺ ἐνίσχυσον, κάμῃ
ὡς τὸν Φήλικα, ἵνα φλογὸς τῆς προσκαίρου, κατα-
φρονήσας ὁ δαίλαιος, τὸ πῦρ τῆς γεέννης, ὑπεκφύγω
σαῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἵς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν
ἐφοῖνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ
δὲ τοῦ σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά
σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάξτετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς

γεννησαμένη και θρεψαμένη σε· διὸ και τμηθεῖσα τῷ
ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν.
Ὡ μακαρίας Μπτρός! ὦ μαστῶν ἱερῶν! οὓς ἐθήλασας
μάκαρ Ἐλευθέριε, και τῆς φύσεως τὸν Πλάστην
ἐπέγνωσ. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεπθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Βηθλεέμ ἐτομαζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ
Σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά πα-
ρῆδραμε· και Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πε-
φανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, και θεώσας τὸ
πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κρᾶ-
ζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος
ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Κερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, και αἱμάτων
στοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου
Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, κα-
θαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, σὺν
τῇ μπτρὶ σου Ἀνθία, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων
ὑμᾶς.

Ἐτερον. Ὁμόψυχον. Ἰσιδώρας Ἀγieroθειτίσσης.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἦς σοφίας τὸν μύστην Μαρτύρων καύχημα, Ἰλλυ-
ρικοῦ ποιμενάρχην τῆς Ρώμης γόνον λαμπρόν,
ἐπαινέσωμεν πιστοὶ τὸν Ἐλευθέριον· ἅμα Ἀνθία
τῇ μπτρὶ, ἦν ἐκτίσατο καλῶς, ὁμόψυχον ἐν σταδίῳ, τῷ
δὲ ξίφει τελειωθέντες, Χριστῷ ὁμοῦ συμβασιλεύουσιν.

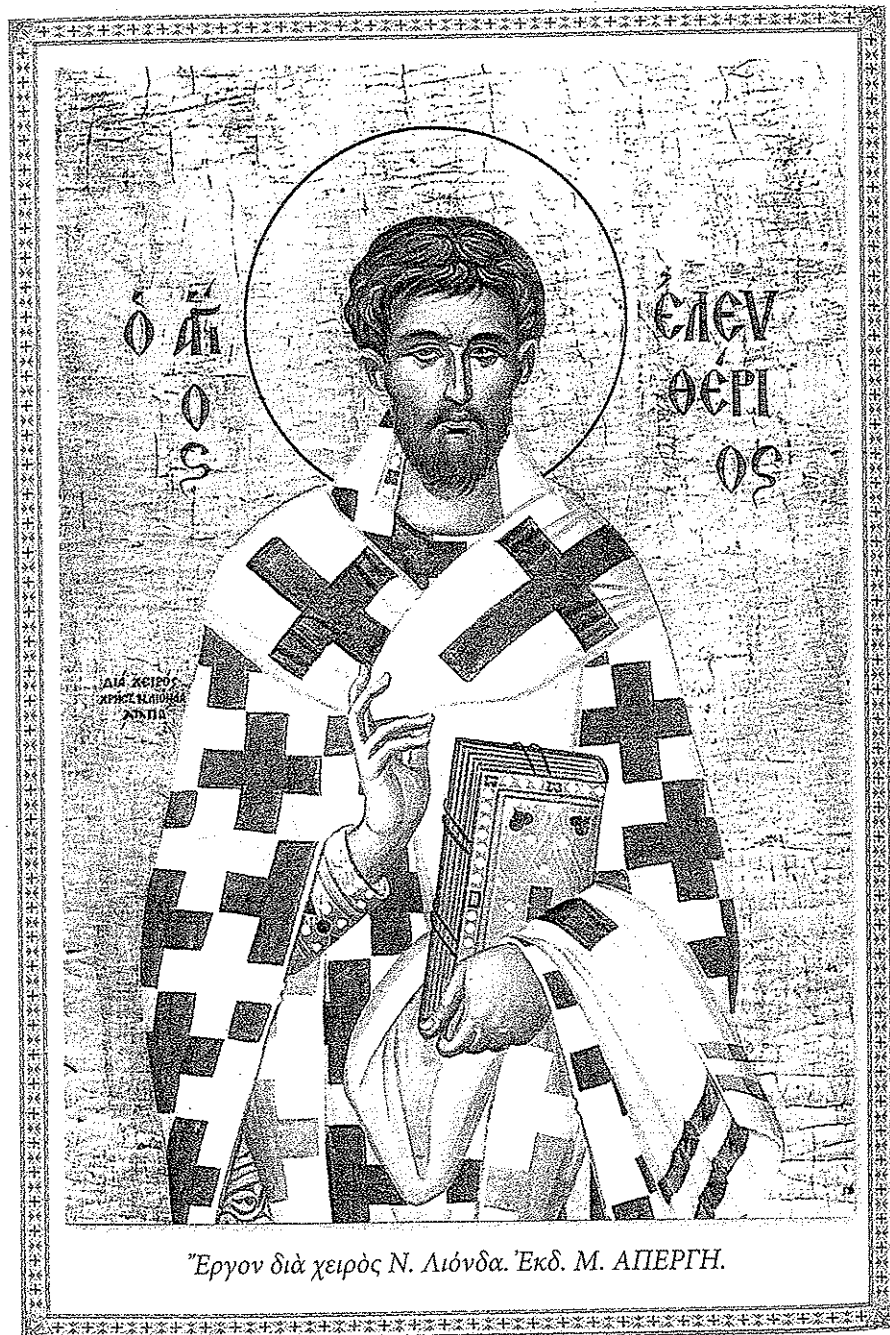
Δόξα. Ἐτερον ὁμοιον.

Ἦς τῆς χάριτος λόγῳ πολλοὺς ἐφώτισας, ἀλογίας
ἀτόπου και προσενήνοχας, Ἐλευθέριε σοφέ,
τῷ σαρκωθέντι Θεῷ και ἀθλίσας καρτερῶς
ἐδοξάσθης εὐσεβῶς, ὡς ἱερεὺς τε και μάρτυς· διὸ
ικέτευε τῷ Κυρίῳ ἐλεπθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος
και σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε
ἀχείμαστε λιμῆν, και ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν
σαρκὶ τὸν ποιπτήν σου, και Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, και προσκυνού-
ντων τὸν τόκον σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ σὺ τὸν Σωτῆρα ὀλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ
διὰ σὲ ταυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἠνεγκας
στερῶς καρτερῶς, πλάνην τὴν καχέσπερον, νου-
νεχῶς ἀποκλίνας. Ὅθεν Ἐλευθέριε, καὶ αὐτὸς σε δο-
ξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἀξίως καὶ ἐν γῆ. Διὸ τρισμάκαρ,
ἡμᾶς διαφύλλατε.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο προ-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσσατο ἐκ τοσούτων κιν-
δύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους
σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα·
πῶς ἴσχυσεν ἡ σὰρξ, ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη. Ἐν
πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στερῶς ὡς τις ἄσαρκος,

Ἐλευθέριε, ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμεγεθεῖν,
τῶν δρυμνιάτων βασάνων. Διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότητος δοχεῖον, ἀνά-
στησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπο-
γνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ
πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ
κραταιὰ προστασία, καὶ σφῆζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας φύσεως.

Ἦσαν πύφρανας, ἱερωσύνην, τῷ σῶ αἵματι, καὶ
Ἐκκλησίαν· ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ τὸ χρίσμα σοι δέδο-
ται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας, ὡς ἀθλητῆς
τοῦ Χριστοῦ γενναιοτάτος. Παύλου μέτοχε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ
γαστρὶ σου ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν,
ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ
τόκου φυλάξας πανάμωμον. Μόνος κύριος, Αὐτὸν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.
Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τό, Πᾶσα πνοί. Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην.

(Κατὰ Ἰωάννην Κεφ. 10 στίχ. 1-18)

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέψόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἦ ὑπερούσιος Τριάς, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων ἀρχῇ
ὑπεράρχιος· τὴν σὴν καρδίαν μονὴν ποιησα-
μένην, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, ποικίλοις χαρίσμα-
σι τὴν ψυχὴν κατεκόσμησε, καὶ ἐξαιρέτως τὴν τοῦ
θαυματοργεῖν σοι ἐχαρίσατο δύναμιν, ἐν νεαρᾷ
πάνυ τῇ ἡλικίᾳ· δι' ἧς νόσους θεραπεύεις, δαίμονας
ἀπελαύνεις, καὶ πάθη ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀπο-
διώκεις. Ὅπου γὰρ ἡ βασιλικωτάτη Τριάς ἐνοικίσει,
ἐκεῖ καὶ δῶρα βασιλικά πλημμυροῦσιν. Ἀλλὰ δεόμε-
θα· Ἐφάπλωσον καὶ ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ ποικίλων παθῶν
ὄχλουμένοις, τὴν θαυματοργικὴν σου ἐνέργειαν,
Ἱεράρχα θεσπέσιε· καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τό, Κύριε ἐλέησον, ἰβ'.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα, οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς στ' καὶ οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο Κανόνες τοῦ Ἁγίου εἰς ν'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρημός.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται (δύς).

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνας Σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμπον, ὑμνολογῆσαι τῶν Χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Υμνῶ σε Πανύμνητε, ἦν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· Ὅν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
«Παθῶν ἐλευθέρον με δεῖξον, παμμάκαρ. Ἰωσήφ».

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἰκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ῥοδαῖς.

Κθλίσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερῶτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῖ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαφιλιῇ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον

Ως θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
«Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερῶα τιμάω, Πάτερ».

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεσττικώς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφέ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὡσπερ πάλαι Σαμουὴλ· καὶ Θεῷ Πνεύματι χρισθεῖς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Κερουργὸς Μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, Μαρτυρίου αἵματι Σοφέ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος Πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διό, Θεοτόκον σε πιστοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνομνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Οὐρανὸς ὁ καθαρῶτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνεῖσθαι μοι.

Νόγω τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὑπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'.

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Υπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος σοφέ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπειλήσας.

Θερμῶ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Εν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ σπριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν, ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε ἀγνί, Περιστερὰ Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς Σὺ.

Νὸς στερρότητι σοφέ, ὀπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ Μαρτυρίου σεαυτὸν ἐθελουσίως προδοῦς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Κ Θεοῦ Πνεῦμα λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μμπτής ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφέ, σαγήνη Μαρτυρικῆ, σαγννεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Μαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν Ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Κκλιπτε νουν και ακοιν, το Μυστηριον οντως,
Ετης λοχειας σου Κορη· Θεον γαρ υπερφυως, συ-
Σνελαβες εν γαστρι, και τεκουσα, μενεις Άειπαρ-
θενος.

Καθισμα. Ήχος α'. Τον ταφον σου Σωτηρ.

Λευθερον τον νουν, εκ παθων κεκτημενος, εγενου
Ετου Θεου, γνησιωτατος δουλος, και πλάνης ηλευ-
Σθερωσας, τους καλως σοι πειθησαντας· εναθλησας
δε, ως Ιερεις τε και Μαρτυς, Ήλευθεριε, διπλου
εδεξω το στεφος, πρεσβευων σωθηναι ημας.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκιον.

Μαρια το σεπτον, του Δεσποτου δοχειον, ανα-
Σστησον ημας, πεπτωκotas εις βαθος, δεινης απο-
Εγνωσεως, και πταισματος και θλιψεων· συ γαρ
πεφυκας, αμαρτωλων σωτηρια, και βοθηια, και
κραταια προστασια, και σφζεις τους δουλους σου.

Καταβασια.

Τω προ των αιωνων, εκ Πατρος γεννηθεντι αρ-
ρευστως Υιω, και επ' εσχάτων εκ Παρθενου, σαρ-
κωθεντι ασπορως, Χριστω τω Θεω βοισωμεν· Ο
ανυψωσας το κερας ημων, Άγιος ει Κυριε.

Της Θεοτοκου. Ήδη δ'. Ο Ειρμος.

Εν Πνευματι προβλεπων, Προφητα Άββακουμ, την
Ετου Λογου σαρκωσιν εκηρυττες βοων· εν τω εγ-
Σγιζειν τα ετη επιγνωσθηση, εν τω παρειναι τον
καιρον αναδειχθειση. Δόξα τη δυναμει σου Κυριε.

Ενανατου μεν αιτια, η Ευα τοις βροτοις, συμβουλια
Εοφεως, γεγενηται Άγνη· συ δε Παρθενε τεκουσα
Ελογω τον Λογον, αθανασιας και ζωης προξενος
ωφθης· οθεν επαξιως υμνουμεν σε.

Εν Πνευματι Προφηται προειδον σε Άγνη, Ήρος
ΕΠυλη Τραπεζαν Άγιαν Κιβωτον, Λυχνιαν Θρονον
Σζωης Σταμνον και Κλινην, Θεου Μητερα εν συμ-
βολοις σε δηλουντες, ων ημεις ορωμεν την εκβασιν.

Του Άγιου. Ήδη δ'. Εν Πνευματι προβλεπων.

Ευχασματα λεοντων ου βρασματα πυρος, ου
Εδεινων επιτασις το ευτονον της σφης, ιερομυστα
Εεχαυνωσε καρτεριας, αλλ' ως αδαμας ταϊς βασα-
νοις ενετρυφας, ζιλω θεικω πυρπολουμενος.

Ναματων ζωηρρυτων το στομα σου πλησθεν, πο-
Εταμους ηρευξατο ενθεν διδαχων, Ήρομαρτυς βυ-
Εθιζοντας ανομουντων, ερεσχελιας και αρδευοντας
καρδιας, των επεγνωκωτων Χριστον τον Θεον.

Εεγαλως σε δοξαζων ο σος Δημιουργος, υπερ ου
Μπροηρησο το πασχειν αθλητα, περιστερην κα-
Εταπεμπει κομιζουσαν σοι, τροφην Άγγελων
ισαγγελω γεγονοτι, αθλων φανοταταις λαμπροτησιν.

Θεοτοκιον.

Εξεστησαν ορωσαι Άγγελων στρατια! πως ο
Εαθεωρητος μορφη τη καθ' ημας, εκ σου ωραθη
ΣΠαρθενε θεοκυιτορ· ον εκδυσωπει σωτηριας
αξιωσαι, παντας τους πιστως σε δοξαζοντας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Πῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανάλεθρος
δράκων· ἀλλ' ἀναιδής, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ
Ἱεράρχου τοῖς ποσίν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε
Μάρτυς ὡς νικητής, ἄριστος εἰσέδραμες, ἐν πυρι-
φλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἐστῶς διήλεγξας, τοῦ τυράν-
νου τὸ θράσος εἰδωλικόν, τοῦτον τροπώσάμενος,
Ἱερομάρτυς ἀθλητά, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Πημάτων ἀκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθέ-
νε· σὺ γὰρ ἐλπίς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν
ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων
σε.

Καταβασία.

Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς
Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους
ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἤλθες σαρκωθείς ἐξ
ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει
σου. Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ ὁ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν
σου, Δέσποτα φιλόανθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν (δύς).

Ἦς Κιβωτὸς σεμνὴ ἀγιάσματος, καὶ ὡς πυρμόρφος
θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέ-
σποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρου ἐν Παρθένοις σὺ, αὐτὴς Παρ-
θένος δέ, ἐν Μιτρᾶσιν, μόνη Πάναγνε ἀρρήτως
ὤφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβο-
ντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Πολίαις μηχανώμενος, συλᾶν σε λαλιαῖς, Μάρτυς
ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλωσ ὀρᾶται τῇ σοφίᾳ
σου, ὁ σοφιστῆς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἄρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, ἔνδοξε τὸ
ῥυπος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατέρραξας,
τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπιρμένον θράσος.

Ἦδεῖν τὴν ὠραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε
σαυτὸν καθωράϊσας, τοῦ μαρτυρίου ὠραιότησι,
καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεῖς λαμπρῶ
στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ἦενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἀγνή· τίκεις
γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα γάλα-
κτι, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μό-
νος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ἄλλος.

Τῷ Θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Κδὼν τὸ εὐτόνον ὁ Χριστός, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφῆτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου σὲ ἐνισχύουσαν.

Ὁὕ δελιάσασα ἡ σεμνή, καὶ ἱερωτάτη σου Μήτηρ, τὴν τῶν τυράννων ὀμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικίσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Κδοῦ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ Θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνημφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου μόνη Πανύμνητε.

Καταβασία.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ σί'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁν Προφῆτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· τὴν ζωὴν σου Ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· δόξα σοι (δίς).

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούτων χαρμονή, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἐμπλησον πνευματικῆς, τοὺς δούλους, τοὺς πεποιθότας τῇ προστασίᾳ σου.

Ὁὕρανός, ὁ λογικός, ὁ Ναὸς ὁ καθαρός, ἡ Ἁγία Κιβωτός, ὁ τερπνότατος Θεοῦ Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνεῖσθω μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'. Τὸν Προφῆτην Ἰωνᾶν.

Ὁἐπίσημος κριός, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ ποιμὴν ὁ λογικός, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφή, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείους μέλεσιν.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν, ἀνανεύσει σοφέ, ἐξενεύρισας ἐχθρόν, πολυμήχανον στερρόως, αἰοῖδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὀρμάς, ἀκοίμπτον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Πγιάσματος Σκηνί, δεδειγμένη Μαριάμ, μανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἀγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁ δειχθῆς πανάριστος, καὶ στερῶδς ἀγωνιστής, Ἱερο-
μάρτυς ἐνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων τὰς προσβο-
λάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπειξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης
νώτα δέδωκεν.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφέ, εἰδωλικὴν
κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν,
τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολε-
μίτουρος.

Ἰγῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· ὁ
δὲ ἀῆρ ἠγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι
ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ
Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἰ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν
Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον
καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην,
παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Καταβασία.

Σπλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρουον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
θήρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ
Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελέλυθε φυλάξας ἀδιά-
φθορον· ἥς γάρ, οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν,
κατέσχευ ἀπήμεντον.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ Θεοφθόγγους Κήρυκας.

Ὁς καλλονὴν τῶν Ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν
τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ
αἰτοῦμέν σε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Τοὺς πτόθῳ
σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων
ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πά-
ντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ πιδε εὐσπλαχνε Ζωοδότα, ὡς φιλόανθρωπος μόνος
καὶ οἰκτίρμων Θεός, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαι-
ναν· καὶ πανσθενεὶ δεξιᾷ σου Λόγε, τῶν παθῶν
ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν Σὸν Ἱεράρχην
ὕμνήσω Ἐλευθέριον· Αὐτὸς γάρ ὄντως ἐκ μήτρας
ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς
Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ κτίσαντι, πρε-
σβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ
Ἐλευθερίου Ἐπισκόπου Αὐλώνος (Ἰλλυρικοῦ).

Στίχοι.

Ἐλευθέριος ὡς ἀδουλόνονος φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.
Δίον Ἐλευθέριον, δεκάτη πέφνε φάσγανα πέμπτη.

Συναξάριον.

Ούτος ἦτον ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ρώμης, ἐν ἔτει ριζ' (117), πολλὰ νέος κατὰ τὴν ἡλικίαν, ὄρφανός ἀπὸ πατέρα, μητέρα δὲ μόνην ἔχων ὀνομαζομένην Ἀνθίαν, ἣτις ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν ἀπόστολον Παῦλον τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Οὗτος λοιπόν, ὅτε ἦτον ἀκόμη παιδίον προσεφέρθη ἀπὸ τὴν μητέρα του εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ρώμης Ἀνίκητον καὶ ἀπὸ ἐκεῖνον ἔμαθε τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ συνηριθμήθη μὲ τὸ τάγμα τῶν κληρικῶν. Ὅτε δὲ ἔγινε δεκαπέντε ἐτῶν ἐχειροτονήθη διάκονος, κατὰ δὲ τὸν δέκατον ὄγδοον χρόνον τῆς ἡλικίας του ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ εἰς τὸν εἰκοστὸν χρόνον ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον ἐργασάμενος θαύματα διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν του. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ πολλοὺς Ἕλληνας διὰ τῆς διδασκαλίας του, ἤχθη ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως Ἀδριανοῦ καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνακηρύξας, κατὰ προσταγὴν τοῦ βασιλέως βάλλεται ἐπὶ χαλκίνου καὶ πεπτρωμένου κραββάτου, ὑποκάτω εἰς τὸ ὅποιον ἦτο πῦρ ἐστρωμένον. Ἐπειτα ἐξαπλώνεται ἐπὶ μᾶς ἐσχάρας πολλὰ ἠναμμένης καὶ μετὰ ταῦτα βάλλεται εἰς πυρωμένον τηγάνιον ἀπὸ ἔλαιον καὶ ὀξύγιον καὶ πίσσαν. Ὑπὸ τῆς Θείας ὁμως Χάριτος διεφυλάχθη ἀπὸ ὅλα ταῦτα ἀβλαβής.

Υστερον δὲ κατασκευάζεται μὲ τὴν συμβουλὴν τοῦ ἐπάρχου Κορέμμωνος φοῦρνος, ἔχων σούβλας ὀξείας ἀπὸ τὰ δύο μέρη, μέσα εἰς τὸν ὅποιον πρῶτος ὁ Κορέμμων ἐμβῆκε Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας. Ἐπειδὴ δὲ ἐβγῆκεν ἀπὸ ἐκεῖ ἀβλαβής, ἀποκεφαλίζεται

καὶ λαμβάνει τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Ὁ δὲ ἅγιος Ἐλευθέριος ἐτέθη εἰς τηγάνιον, ἀλλὰ παρευθὺς ἐσβέσθη μὲν τὸ πῦρ, αὐτὸς δὲ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν σῶος καὶ ἀβλαβής. Ἐπειτα ῥίπτεται εἰς τὴν φυλακὴν, δεθεὶς δὲ εἰς ἄμαξαν σύρεται ἀπὸ ἀγρίους ἵππους· λυθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν ἄμαξαν ὑπὸ θεῶν ἀγγέλων ἀνέβη ἐπὶ ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ἐκεῖ συνανεστρέφετο μὲ τὰ ἄγρια ζῶα, τὰ ὅποια ἠμέρωναν, ὅτε ὁ ἅγιος ἐμελέτα τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἐστάλησαν στρατιῶται διὰ νὰ συλλάβωσιν αὐτόν, ὁ ἅγιος νουθετίσας αὐτοὺς τοὺς ἔφερεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς ἐβάπτισεν. Οὐ μόνον δὲ τούτους, ἀλλὰ καὶ ἄλλους Ἕλληνας ἕως πεντακοσίους ἐβάπτισεν πιστεύσαντας εἰς τὸν Χριστόν. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς τὸν βασιλέα καὶ δοθεὶς εἰς τὰ θηρία διὰ νὰ τὸν φάγωσι καὶ διαφυλαχθεὶς σῶος καὶ ἀβλαβής, τελευταῖον θανατώνεται ἀπὸ δύο στρατιώτας κατὰ προσταγὴν τοῦ βασιλέως. Ἡ δὲ μήτηρ του Ἀνθία ἐναγκαλισθεῖσα τὸ νεκρὸν λείψανον τοῦ υἱοῦ της καὶ κατασπαζομένη αὐτὸ μὲ τὸ ξίφος καὶ αὐτὴ θανατώνεται· καὶ οὕτω μετὰ τοῦ υἱοῦ της λαμβάνει τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις εἰς τὸν μαρτυρικὸν ναὸν τὸν ὄντα πλησίον τοῦ Ἐπρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνω,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Κορέμμων ὁ Ἐπαρχος,
πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει
τελειοῦται.

Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμων κόρον,
Ἐως ἐτμήθη τῷ ξίφει τὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ δύο Δῆμοι, οἱ πιστεύσαντες
τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Θεόν σε γνόντας δημίους, Σῶτερ, δύο,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δῆμοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (Θαλαμπόλου).

Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος,
Ἐλεύθερον γάρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος
Σωσάννης τῆς εἰς ἄνδρα μετασηματισθείσης καὶ
μετονομασθείσης Ἰωάννης.

Σωσάννα, ὧ πῶς ἡ πάλαι καὶ ἡ νέα,
Τοὺς συκοφαντῶν οὐ διέδρασαν λόγους!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βάκχος
ὁ Νέος ξίφει τελειοῦται.

Μὴ δευτερόν τις, μηδὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταπτέτω διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Παύλου τοῦ Νέου, ἀσκίσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ
Πορφυρογεννίτου, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου.

Εἰ καὶ νεωστὶ ὤφθη Παῦλος τῷ βίῳ,
Ἄλλ', οὖν ἴσος πέφηνε τοῖς πρὶν πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ιε' (15η) Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 397,
ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κων/πόλεως ὁ θεῖος
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Εὐφραίνεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία
Ποιμένα κτησαμένη τὸν Ἰωάννην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Στεφάνου Ἀρχιεπισκόπου Σουρῶζας Ρώσου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ἰστέον, ὅτι ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ
Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐχειροτονήθη Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἧ καὶ ἡ ἑορτὴ
τῶν Χριστουγέννων ἀπῆρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελείσθαι,
ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνός, τινῶν ἐκ τῶν
Ἑσπερίων ἐλθόντων καὶ ἐπαγγελιάντων. Διὸ καὶ λό-
γος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός
τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδη ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύ-
οντες ἔφαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν (δίς).

Θῦψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, Παστάδα τε
Ἄγνη χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, καὶ
οὐρανόν σε ἀνέδειξεν.

Κτερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν
κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῇ
σῇ σκέπη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες σοφέ, στρεβλούμενος νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὀρμάς, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ. Στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας ἔνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Προσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, μακάριε κόσμῳ ἐνεκρωθήης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασία, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, Πανάμωμε Λόγος καθαρῶτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστροῦς ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Βυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ βασιλέων ὠμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἠπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἰεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στερέθῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πλῆθὺς, εὐφροσύνης πλῆσθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἰεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Γίας ῥίζης ἐκβλαστήσας, ὡς ἄνθος, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας μητρὸς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος τῷ Χριστῷ προσενίνεξαι.

Θεοτοκίον.

Γίων ἀγιωτέρα, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ἐστῶτες ἔφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρημὸς.

Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας (δύς).

Ὁς ἔμπυχος θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἀλουργίς, γλαμὺς ἀλουργόχροος, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

Κυνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν κτί-
σιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν, ἀρρήτως
ἀφράστως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα,
καὶ ὃ ἦν μὴ ἐκστάντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ν'. Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Κθλίσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλίῃ, βασάνοις κο-
σμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδεί-
σου ἄνθη ὠφθίτε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες
ἐνθέως.

Πανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα
τὸ ἴδιον, ἢ μήτηρ προσκίονα· τῷ σῶ γὰρ λειψάνῳ,
συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῆ εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Κάσεων νάματα, θαυμάτων ποταμούς, προχέει τοῖς
χρήζουσιν, ἢ θήκη σου σοφέ, ἐκπλύνοντας ῥύπον,
ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διό σε
εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ
πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας
Παρθένε, θολερούς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὃ
μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὀλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν
βασάνων, Πάτερ αἰοῖδιμε, θείαν ὡς ὁσμίν, πρὸς
ὑψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελτες
ἐνθέως.

Κεποιθὼς ὡσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ
παρηρσία στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεόν,
τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων
ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Κνυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπεινώσας
θράσος, καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεόν,
ἀσεβούντων καὶ ἔμελτες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν,
Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καρπὸς τῆς κοιλίας τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τοῦ
ξύλου κατάραν ὑλομανήσασαν, προῤῥίζον ἐξήρανε
καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε
εὐλογίαν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

Θαύματος ὑπερφουοῦς ἢ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε
κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει Νέους,
ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου
νιδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλωμεν· Εὐλογοῖτω ἢ
Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πά-
ντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτο-
φόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν
ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν Ἄχραντον, τοῦ Οὐρα-

νοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν Πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν (δίς).

Εἶθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τικόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἢ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσῃ οὐδέποτε.

Ως τοῦ Νυμφίου ὠραῖόν σε θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότητος Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγ-χρυσον, καὶ τερπνὸν ἀνάκτορον, τοῦ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγίν.

Τόμα Θεοῦ γεγονῶς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἀφαρπάσας ἔδειξας, κληρονόμον χάριτος, καὶ ἐναθλήσας στερόῳσιν σὺν ἱερεῦσι, καὶ ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγάγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, ὁ λαμπτήρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἢ κρηπίς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Ὡς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥύσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Εἶσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸς ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εμῶν μαχαίρα τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέρσχες τὰ νικητήρια, πιστεῖ καὶ ἀληθείᾳ· Ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοί, καὶ θεῖον κήρυκα.

Κγῆς ἀπάρας σοφὸν τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότητος τὴν ἔφεσιν, τοῦτο σὺ νοπτῶς Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ καρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, στερόῳσιν ἐνήθλησας.

Ροαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στολὴν ἱερώτατε, εἰς τὴν ἐπουράνιον Σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυσ τοῦ Μαρτυρίου σου· ἔνθα μνημονεύοις, καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Μνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κυήσεως Πανάγαθε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει, νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν,
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ
Σπίλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν
φάτιν χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς
ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίου,
τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐξαποστειλάριον. ᾠχος γ'.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς
Ποιμίν. Σοὶ δὲ ἐνοῦσα τῷ Μόσχῳ, ὡς δάμαλις ἢ
Τεκοῦσα, συνανηρέθη μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε
μέλπω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς
τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης,
ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ὅς ἡς Ἐκκλησίας προστάτης, Πάτερ γενόμενος, ὡς
τῆς Ἀνθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ
μύστις Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν
ἐπιστρέφεις λαούς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἶα
θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς δαίμοσιν.

ὅτι ἡν ἱερὰν ἀμπεχόνην, σοὶ περιέθετο, εἰς Ἱεράρχην
χρίσας, ἀγασθεῖς σου τὸ κάλλος, ἔνδον Θεο-
φόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ θεόφρων Ἀνίκητος· καὶ
οἰκουμένης ἀπάσης θεῖος φωστήρ, ἀνεδείχθης
Ἐλευθέριε.

ὅτι ὦν ἐπιτόκων γυναιῶν, Πάτερ κηδόμενος, ἐλευ-
θερίαν δίδως, τῷ ναῷ σου φοιτώσαι· εὐπλοῖαν
δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἔξαποῦσιν ἐπέδωκας·
καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν
τοῖς θαύμασιν.

ὅτι σοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους, στερόρῳς ὑπίνεγκας,
Ἀδριανοῦ μὴ πτήξας, τὰς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι
τοῦ Κτίστου ὄλος ἀλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ
τὴν τεκοῦσάν σε σύναθλον προσλαβὼν, ἀνελίλυθας
γηθόμενος.

Δόξα. ᾠχος β'.

ὅτι τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς δι-
πλοῖδος Πάτερ κατηξίωσαι, καὶ εὐθαρσῶς τὴν
εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους
ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν
νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ
διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·

Ὅν καθικέτευε, Ἰερομάρτυς Ἐλευθέριε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός.

Καὶ τοῦ καιροῦ ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου
Σπίλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν·
Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ
σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ
βουνοί, καὶ τὰ περὶ ὄρη τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται
Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάν-
θρωπος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων
τοῦ Ἁγίου αἱ ᾠδαὶ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς Παύλου (1, 8-18)

Ἦ ἐκνον μου ἐν Κυρίῳ, μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρ-
τύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον
αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ
κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέ-
σαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ
κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν
δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσα-
ντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς
ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκα-
λος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ
ἐπαισχύνομαι· οἶδα γάρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπει-
σμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων
λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ
τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύ-
λαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ

Ἀσία, ὃν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης· δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δῶν αὐτῷ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (2, 23-28, 3, 1-2)

Ἡ ὥ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχτας· καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστι· καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένῃ ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

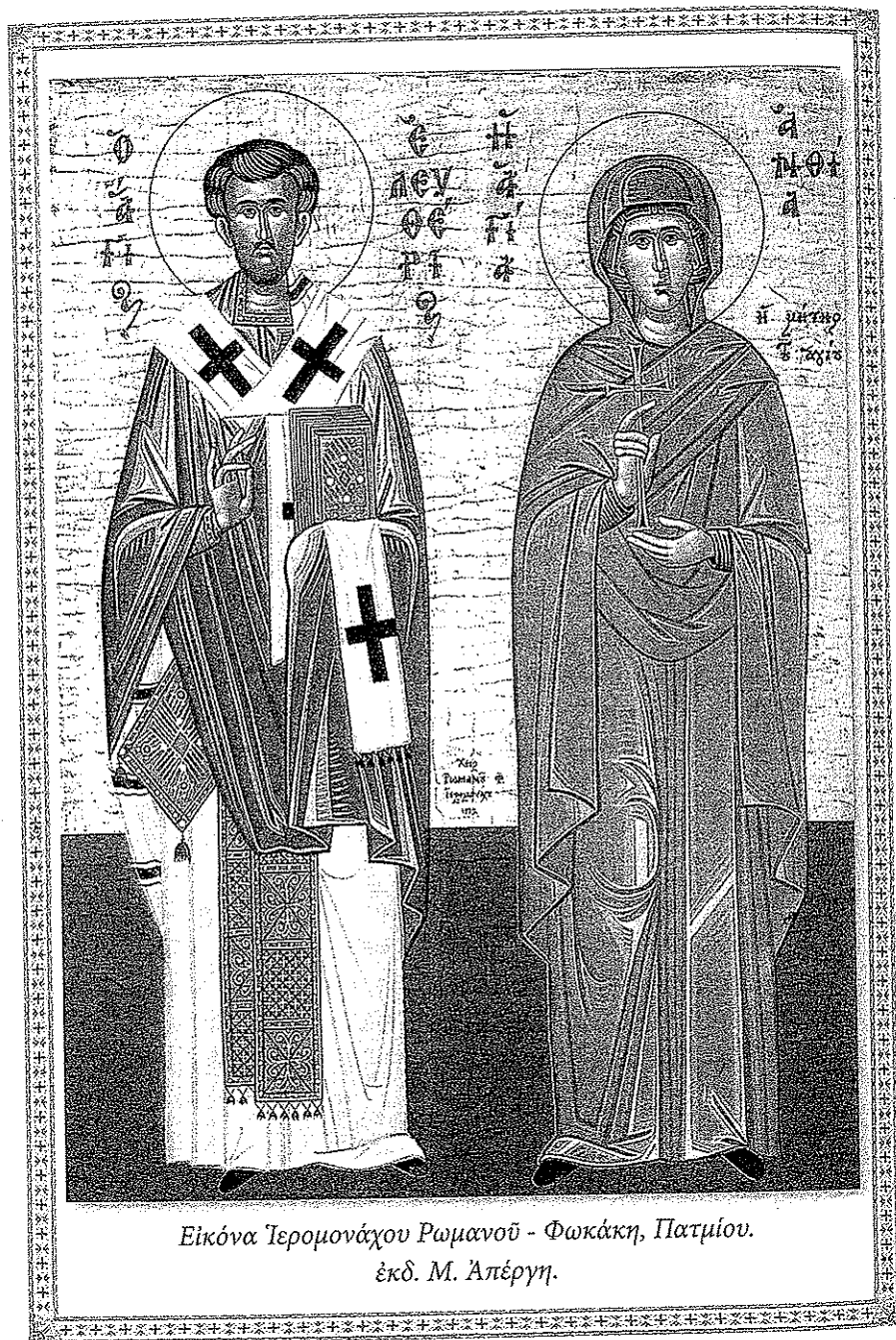
Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητά· χαίροις Ἱεράρχα, Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστοῦ· χαίροις Ἀποστόλων, ὁμότροπε καὶ πάντων· τῶν σε ἀνευφημούντων, προστάτα μέγιστε.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον. Ἰσιδώρας Ἀγieroθειτίσσης.

Πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, μνήμην σου τιμώντας Ἐλευθέριε εὐλαβῶς, ἅμα σὺν Ἀνθία μητρὶ σου τῇ ἀγίᾳ· μεθ' ἧς τοῦ Μαρτυρίου στέφος ἐδέξασθε.

Εικόνα Ιερομονάχου Ρωμανού - Φωκάκη, Πατμίου.
έκδ. Μ. Απέργη.

«ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ»
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΙΑΛΥΡΙΚΟΥ

(οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Δεκεμβρίου).

(Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἁγιοροθεΐτισσας)

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τό: Κύριε εἰσάκουσον...
Μεθ' ὃ: Θεὸς Κύριος... καὶ τὰ ἐξῆς Τροπάρια:
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...

Ὁ οὐ Παρακλίτου ἡ οὐράνιος χάρις, τῇ καθαρᾷ
σου καὶ εὐθείᾳ καρδίᾳ, πληρωτικῶς ἐνώκησεν,
ἐν σοὶ ἐκ παιδός· ὄθεν Ἐλευθέριε, τῆς σοφί-
ας ἐγένου, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ σεπτὸς Ἱεράρχης·
Ἰαλυρικοῦ ποιμένας τὸν λαόν, Εὐαγγελίου, πηγὴν εἰς
ἀστείρευτον.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὁ ἦν εἰς Χριστὸν ἐνστερνησάμενος πίστιν, μετὰ
πολλοῦ καὶ εὐσεβόφρονος ζήλου, πρὸς τὰς βα-
σάνους ἔδραμες, προθύμῳ ποδί· Ὄνομα τὸ Ἅγιον,
τοῦ Θεοῦ σου δοξάσας, αἵμασι τιμίσις σου, τὴν ψυ-
χὴν σου λευκάνας· καὶ διὰ ξίφους κάραν σου τιμ-
θεὶς, στέφος ἐδέξω, ζωῆς Ἐλευθέριε.

Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν ποτέ...
Εἶτα ὁ Ν΄ ψαλιμός.
Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.
Οὐ ἡ ἀκροστιχίς:

«Χαίρε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Ἰσιδώρας».
Ἦχος πλ. δ΄. Ὡδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας...

Ἰσιδῶνα τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, λευκὸν ἐνεδύθης
Ἐλευθέριε ἱερέ, τὴν σάρκα σου χροαῖς γὰρ τῶν
πόνων· καὶ Μαρτυρίου τοῖς αἵμασιν ἔβαψας.

Ἰνδρεῖος καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, ἀδάμαντος πλέον
καὶ σιδήρου ἀναδειχθεῖς, ἀντέστης ἐνώπιον τυ-
ράνων· ἀκαταπτῶτῳ πυγμῇ Ἐλευθέριε.

Ἰσχῆι Θεοῦ σου τοῦ δυνατοῦ, ἀθέων δυνάμεις κα-
τεπάτησας τὰς σαθράς, καὶ μέσον σταδίου τοῦ
μεγάλου· ὦ Ἐλευθέριε ἔστησας τρόπαια.

Θεοτοκίον.

Ἰημάτων Παρθένε τοῦ Γαβριήλ, ψυχῆς εὐπειθεῖα
ἐπακούσασα Μαριάμ, Θεὸν ἀπεκύησας τῷ κόσμῳ
παρακοῆς δὲ τὸ κρῖμα ἐξήλειπας.

Ὡδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος...

Ἰκ νεότητος ἔσχες, πρεσβυτικὸν φρόνημα, σύνεσιν
σοφίαν τελείαν, ἀκεραιότητα, καὶ καθαρὰν βιο-
τήν, ὦ Ἐλευθέριε μάκαρ, ὅθεν χρῖσμα ἔλαβες, τὸ
ἱερώτατον.

Ἰουδαίων τὸ πάλαι, ὁ ἀθλητὴς Στέφανος, λίθων
τὰς βολὰς ἀδειλάνδρωσ, ἐνεκαρτέρησεν, οὕτω καὶ
σύ τὰς ὀρμάς, ἀγριαινόντων λεόντων, ἀβλαβῶς
υπέμεινας, ὦ Ἐλευθέριε.

Ἰν φωνῇ στεντορεία, τὸ τοῦ Θεοῦ Ὄνομα,
ἔμπροσθεν ἀθέων τυράνων, Μάρτυς ἐκήρυξας,
ἀποστομώσας αὐτούς, τῇ εὐψυχίᾳ καὶ τόλμῃ, ἦν
ἐξ ὕψους ἔλαβες, ὦ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἰήσεις θεῖαι Παρθένε, τῶν προφητῶν ἅπασαι,
πέρας ἐπὶ σοὶ ἀληθείας, εὖρον σαφέστατα, ὅτι
ἀφράστως ἐκ σοῦ, μέγας Θεὸς ἐσαρκώθη, μεγα-
λύνων κράτιστα, γένος τὸ βρότειον.

Ἰνάδειξον, ἀπὸ τῆς πλάνης τοὺς δούλους σου
ἐλευθέρους, ὑπεράνω τε τῶν παθῶν, σοφῆ
Ἐλευθέριε, τοὺς κράζοντας χαίρε σοι εὐαρέστως.

Ἰπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ
ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει...

Μεθ' ὃ Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θεριμῆ...

Ἰαθάπερ χρυσός, καμίνῳ τῶν κολάσεων, προθύ-
μως βληθεῖς, στερόρφρον Ἐλευθέριε, ἀβλαβῆς
διέμεινας· καὶ Μαρτύρων στέφανον ἔλαβες, ταῖς
οὐρανίαις λάμποντα αὐγαῖς, ὃν χαίρων προσῆγες τῷ
Κυρίῳ σου.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ὁὐρανὸς ὡσπερ ἔμψυχος, δόξαν ἀναγγέλλεις Θεοῦ τὴν ἄρρητον· Ἱεράρχα Ἐλευθέριε, Ἐκκλησίας στόμα μεγαλόφωνον.

Μαρτυρίου διήνυσας, δρόμον Ἐλευθέριε τὸν τραχύτατον· ὄθεν χαίρων εἰσελίλυθας, Παραδείσου πλάτος εἰς ἀπέραντον.

Κενώτου σου χάριτος, τὰς εὐεργεσίας Μάρτυς λαμβάνομεν· ἀπαντλοῦντες Ἐλευθέριε, πρὸς ἀγῶνας σθένος τὸ ἀλύγιστον.

Θεοτοκίον.

Πάβδος θείας εὐθύτητος, ὡς τοῦ Ἀαρὼν Παρθένε σὺ εἶ Θεόνυμφε· ἀνηρότως ἐκβλαστήσασα, τῆς ζωῆς τὸν στάχυν τὸν σωτήριον.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πέτρῳτα ἐχθρός, σοῦ τῷ βέλει Ἐλευθέριε, ἀθλητάρχα γενναιότατε Χριστοῦ, καὶ συνετριβη, τούτου κάρα ἢ ὀλέθριος.

Δωρὸς ζωηρόν, τοῖς ἐγκάτοις σου ἐξέχεε, Παρακλήτου ἢ ἐξ ὑψους δωρεά, ἐν τῷ κλιβάνῳ, ὅτε ἔστις Ἐλευθέριε.

Κτίσας ἀσφαλῶς, Ἐλευθέριε τοὺς πόδας σου, ἐπὶ πέτραν ἀγαπήσεως Χριστοῦ, οὐκ ἐσαλεύθης, ἐν ἐχθρῶν ταῖς ἐπιθέσεσιν.

Θεοτοκίον.

Γειρον ἡμᾶς, τοὺς κειμένους εἰς τὰ βάραθρα, παραπτώσεων Παρθένε Μαριάμ, Θεοῦ ὡς Μήτηρ, τοῦ ὑψώσαντος τὸν ἄνθρωπον.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέψιν...

Ματρειάν σὺ, τῷ Θεῷ προσέφερες, ἀληθῆ καὶ λογικὴν καὶ τελείαν· ἐν τῷ Ναῷ, ὡς Αὐτοῦ Ἀρχιθύτης, ἐν ὑπερώῳ ὁμοῦ τῆς καρδίας σου· Αὐτοῦ τὸ ὄνομα ὑμῶν· τὸ πανάγιον ᾧ Ἐλευθέριε.

Γλεύθερον, σῆς ψυχῆς τὸ φρόνημα, ἐκ δουλείας τῶν εἰδώλων ἐτήρεις· καὶ ἐκ δεσμῶν, τῶν γνῖνων τὸν νοῦν σου, ᾧ Ἐλευθέριε ἔσχες ἀνώτερον· φυλάξας ὅλη σου σπουδῆ· σῆς εἰκόνας τὴν θεῖαν ὁμοίωσιν.

Ψώμασι, τῆς ἀγίας πίστεως, ἀναβὰς ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης· τῶν ἀρετῶν, θεῖαις πτέρυξιν εἶδες, τὰς καλλονὰς τοῦ φωτὸς Ἐλευθέριε· Θεὸν τῶν ὄλων ἐκτενωῶς· Μαρτυρίου δοξάζων τοῖς ἄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Θεώσεως, ὁ Ἀδὰμ τετύχηκε, καὶ ἡ Εὐὰ διὰ σοῦ σωτηρίας· Μήτηρ Ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ὅτι τῷ κόσμῳ Χριστὸν ἀπεκύησας· τὸν σώζοντα ἐκ τῆς φθορᾶς· τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Μνάδειξον, ἀπὸ τῆς πλάνης τοὺς δούλους σου ἔλευθέρους, ὑπεράνω τε τῶν παθῶν, σοφῆ Ἐλευθέριε, τοὺς κράζοντας χαιρε σοὶ εὐαρέστως.

Κραντε, ἢ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μπηρικὴν παρῶρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ πάλιν.

Εἶτα. Κοντάκον. Ἦχος β'. Προστασία...

Κριστεύσας ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, στρατιώτης ὡς ἀνδροπρεπῆς Ἐλευθέριε, τοῦ δολίου τὰς μηχανὰς κατέρρηψας εἰς γῆν· Χριστοῦ πίστιν τὴν ἀληθινὴν, ὁμολογίσας εὐθαρσῶς, τοῖς τυράννοις ἐνώπιον· στέφανον οὖν τῆς νίκης, τὸν ἄφθαρτον ἐκομίσω, τῷ Ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ, ὕμνον ἄδων ἐπινίκιον.

Εἶτα τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Καὶ εὐθὺς τὸ προκειμένον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέψόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Κοίμην τὴν θεόλεκτον, Ἰλλυρικοῦ ἐν συνέσει, καὶ σοφία γνώσεως, ἀρεστῶς ἐποίμανας Ἐλευθέριε· Ἀρετῶν ἔσοπτρον, καθαρὸν ἐγένου, τῆς ἀγάπης υποτύπωσης· ἐλπίδος ἔρεισμα, πίστεως ἡ πέτρα ἡ ἀθραυστος· τυράννοις κατενώπιον, ταύτην εὐθαρσῶς ὡμολόγησας· μείνας ὡς ἀδάμας, ἐν μέσῳ τῶν βασάνων τῶν σκληρῶν, καὶ διὰ ξίφους καὶ αἵματος, παρέστης Κυρίῳ σου.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Κεν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ὡς πλουσία ἐλαία ἐκαρποφόρησας, τοῦ θείου Μαρτυρίου, τὸ ἔλαιον πλουσίως, Ἀθλητὰ Ἐλευθέριε· τὸν φυτουργόν σου Θεόν, δοξάζων εἰς αἰῶνας.

Καντισμῶ σῶν αἱμάτων, κατεπότισας Ῥώμης τὴν γῆν τὴν ἐνδοξον, ἐχθροῦ δὲ τοῦ δολίου, ἐβύθισας τὴν κάραν, ἱερῆ Ἐλευθέριε· ὑπερυψώσας Χριστοῦ, τὸ κράτος εἰς αἰῶνας.

Κεράρχης ὡς θεῖος, τῆς Αὐλῶνος τὴν ἔδραν τὴν θεοῖδρυτον, ἐκόσμησας πρεπόντως, σεμνῆ σου πολιτεία, Ἐλευθέριε ἐνδοξε· Ἀρχιερέα Χριστόν, τὸν μέγαν μεγαλύνων.

Θεοτοκίον.

Κλεκτήν καὶ ὡραίαν, ἐκ πασῶν γυναικῶν σε Παρ-
θένε Ἄχραντε, ὁ Κύριος τῶν ὄλων, εὐρών σε ἐν
γαστρὶ σου, τῇ ἀγίᾳ ἐσκίνησεν· ἐξωραΐσαι βρο-
τούς, τοὺς πρὶν καταχρανθέντας.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα...

Ερωσύνης, τῆς νομικῆς τὸν ποδῆρη, Ἐλευθέριε
μάκαρ φορέσας, τοῦτον Μαρτυρίου, ἐποίκιλας
ταῖς χρόαις.

Κταυρὸν Κυρίου, ἐν ταῖς χερσὶ σου κρατίσας,
σθεναρᾶ Ἐλευθέριε πίστει, ἔθραυσας ἀνόμων,
ἐχθρῶν τὰς δυναστείας.

Ερομάρτυς, πανευκλεῆς ἀνεδείχθης, Ἐλευθέριε
δοὺς τῷ Κυρίῳ, τέλειον ὡς θῦμα, σαυτὸν
ἐθελουσίως.

Θεοτοκίον.

Δικαιοτέρα, πάσης ἀρχῆς σὺ ὑπάρχεις, ἀληθῶς
Παναγία Παρθένε, ὡς Δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον
τεκοῦσα.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως ὀρθρος ὡς ἡμέρα, πλήρης εὐφροσύνης, ἡ ἱερά
σου ἐπέστη, ἡμῖν ἑορτή, ὦ Ἐλευθέριε μάκαρ, φῶς
ἐγκαινίζουσα.

Πτόρων τῶν εὐλάλων, τέρπεται ὁ δῆμος, καὶ
εὐμενῶς σοι προσάγει, ἐνθέους ᾠδὰς, ὦ Ἐλευθέριε
μάκαρ, ῥῆτορ τῆς χάριτος.

Ανθήσας ὥσπερ ῥόδον, θείαν εὐωδίαν, τοῦ Μαρτυ-
ρίου ἐκπνέεις, πνοαῖς μυστικαῖς, ὦ Ἐλευθέριε γόνε,
Ἀνθίας πάντιμε.

Θεοτοκίον.

Κηνὴ ἡ φωτοφόρος, ὠφθης Παναγία, ὡς τοῦ
φωτὸς τὸν Δοτῆρα, τεκοῦσα Χριστόν, τὸν εἰς λα-
μπρότητα δόξης βροτούς εἰσάγοντα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς...

Καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια.

ὦν ἡ ἀκροστιχίς:

«Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Πάτερ τῶν προβάτων τῶν λογικῶν, ἄνερ προσταγ-
μάτων τῶν ἁγίων ἐκπληρωτά, Μάρτυς θεηγόρε
καὶ μύστα οὐρανίων· εὐφραίνου χαρμωσύνης ὦ
Ἐλευθέριε.

Πῶμπ ἀγλαΐζεται εὐκλεῶς, σοῦ ταῖς ἀριστεῖαις Ἐλευ-
θέριε ταῖς πολλαῖς, μήτηρ σου συνάμα εὐφραίνεται
Ἀνθία· ὡς ἄνθος εὐσεβείας σε ἀναδειξασα.

Ερεισμα τῆς πίστεως ἀρῥαγές, στύλον τῆς ἐλπίδος
τῆς ἀγάπης ἐπιγραφὴν, τῆς ὁμολογίας φωνὴν δι-
χρεστάτην· γινώσκει σε ἡ κτίσις ὦ Ἐλευθέριε.

Εβῶ τὸν τοῦ σύμπαντος ποιητῆν, εἶδωλα ἀνοῦ-
μαι τὰ ἀνύπαρκτα καὶ ψευδῆ, ἔλεγεν εὐτόλμως
ἐνώπιον τυράννων· ἐν σάλπιγγι μεγάλη ὁ
Ἐλευθέριος.

Ερύεις τὴν χρυσόρειθρον δωρεάν, τοῖς ἐν αὐχμηρία ἀποκάμνουσι τῶν παθῶν, αὖραν ἔλευθέρως τῆς χάριτός τε πνέεις· καμίνου ὡς νικήσας πῦρ Ἐλευθέριε.

Χρισεν ἡ χάρις σε τοῦ Θεοῦ, θείον Ἀρχιθύτην τοῦ μεγάλου Ἰλλυρικοῦ, μύρω ἀρετῶν τε τὸ Ἅγιόν σε Πνεῦμα· ἐμύρισε πλουσίως ᾧ Ἐλευθέριε.

Ἦλν Ἐλευθέριε τὴν σαθράν, τῶν γλυπτῶν εἰδώλων ἀπετέφρωσας ὡσεὶ χοῦν, ἀφλεκτος ἐν μέσῳ πυρὸς γὰρ διεσώθης· τρεῖς παῖδες ὡσπερ πάλοι οἱ θεοδόξαστοι.

Επαρσιν μεγάλαυχον τοῦ ἐχθροῦ, ἄχρις γῆς ἐδάφους ἐταπεινώσας σαῖς νευραῖς, Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀήττητε ὀπλίτα· Θεοῦ ὑπερενδόξου ᾧ Ἐλευθέριε.

Πνῶ ἀμελείας μὴ βαρυνθεῖς, οὐδὲ ῥαθυμίας Ἐλευθέριε νυσταγμῶ, ἀλλ' ἐν ἐγρηγόρσει καὶ νήψει ἀκομήτῳ· τὰ ὄμματα ψυχῆς σου ἤρας πρὸς Κύριον.

Ἦέτραν εἰς ἀκρόγωνον τοῦ Χριστοῦ, ἔστησας στοὺς πόδας Ἐλευθέριε Ἀθλητά, ὅθεν ἐν βασάνοις καὶ πόνοις Μαρτυρίου· τῆς πίστεως ὡς βράχος ἔμεινας ἀθραυστος.

Ἦῦρε σε σὴ ποιῆνι νυμφαγωγόν, μύστιν τῶν ἀρρήτων ἀπλανῆ τε χειραγωγόν, πρύτανιν τοῦ λόγου διδάσκαλον σοφίας· τῆς ἄνωθεν ἀξίως ᾧ Ἐλευθέριε.

Εύματα τῆς πλάνης τὰ θολερά, τῇ ἱερωτάτῃ Ἐλευθέριε προχοῆ, θείων σου αἱμάτων ἐξήρανας εἰς τέλος· ῥοῆν ἀναπνιγάζων τῆς καθαρότητος.

Ἦβην ἡλικίας ἔτι βιῶν, τῆς ἱερωσύνης Ἐλευθέριε τοὺς βαθμούς, πάντας κατ' ἀξίαν ἀλληλοδιαδόχως· ἐδέξω Παρακλήτου σκευὸς ὡς πάντιμον.

Μέγας ἐν ἀθλήσει τῇ ἱερᾷ, ἄτλας καρτερίας ἀπροσμάχητος ἐν πυγμῇ, ἄριστος ἐν νίκαις ἐνθέοις ἀνεδείχθης· Χριστοῦ ὡς στρατιώτης ᾧ Ἐλευθέριε.

Ως Χριστοῦ παθόντος ἐπὶ Σταυροῦ, φίλος τε καὶ δοῦλος Ἐλευθέριε ἀγαθός, πάθος Μαρτυρίου ὑπέμεινας προθύμως· χαρᾶς εἰς τὸν νυμφῶνα ὅθεν κατώκησας.

Νάρδος εὐωδίας μαρτυρικῆς, σκευὸς ἐκλογῆς τε τὸ πληρέστατον καὶ χωροῦν, χάριτος τιμίας τὰς θείας ἀντιδόσεις· σὺ εἶ ἀπεριγράπτως ᾧ Ἐλευθέριε.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἱερέ, χαίροις ποιμενάρχα ἐκλογάδος Ἰλλυρικοῦ, τῆς ὁμολογίας φωνῆ εὐκρινεστάτῃ· Μαρτύρων πολυάθλων σθένος ἀήττητον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στραταί...

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Κερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων
τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου
Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ καθαι-
ρέτα τοῦ σατᾶν, διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν
πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις. Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν τὰ
ἀκόλουθα:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου...

Κίστιν ὡσεὶ θώρακα λαβών, γενναιοφροσύνην ὡς
ὄπλον, ἐν ταῖς χερσὶ σου κρατῶν, ἔστις Ἐλευθέ-
ριε, τυράννοις ἔμπροσθεν· καὶ Θεοῦ ὠμολόγησας,
τὸ κράτος τὸ μέγα, ὄνομα τὸ ἅγιον, αὐτοῦ καὶ
ἔνδοξον· δόξῃ Μαρτυρίου δοξάσας, στέφος δικαιοῦσε-
ως θείας, ὅθεν ἐπαξίως ἀπεκόμισας.

Κρόνον τὸν σεπτὸν Ἰλλυρικοῦ, ὡς Ἀρχιερεὺς θεπ-
γῆρος, καὶ ποιμενάρχης σοφός, κάλλει Ἐλευθέριε,
τῷ σῶ ἐκόσμησας· ἀρετῶν σου λαμπρότητι, σεμνῇ
πολιτείᾳ, ἠθελῶν ἀμέμπτοις τε, διακρινόμενος· ἔστις
ἐν ἁγίων ἁγίοις, θύων ἀναμαύκτους θυσίας· τῷ Θεῷ
καρδίας καθαρότητι.

Κλόγα τῶν βασάνων τῶν πικρῶν, στόματα ἀγρίων
λεόντων, τῆς φυλακῆς τὰ δεσμά, κλίβανον καιό-
μενον, λεβήτων βράσματα· τὰς αἰκίσεις τοῦ σώ-
ματος, τομὴν τε τοῦ ξίφους, χαίρων καθυπόμειναι, ὃ
Ἐλευθέριε· δείξας ἐν τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, πίστεως ἰσχύ-
ν τὴν μεγάλην· ἣν τῷ αἱματί σου καθυπέγραψας.

Καίροις τῆς σοφίας ἐραστά, τῆς δικαιοσύνης ὁ φί-
λος, χρηστοφείας κανών, ἔσοπτρον τῆς πίστεως,
ἐλπίδος δώρημα· τῆς ἀγάπης κειμήλιον, σφραγὶς
ἀληθείας, στόμα μεγαλόφωνον, πᾶσι τοῖς πέρασι
σθένει θεϊκῶ ἀποδείξαν, τῆς ὁμολογίας τὸν πλοῦτον·
χαίροις Ἱεράρχα Ἐλευθέριε.

Δίστιχα ἀκροτελεύτια.

Κν κατοικία ἐκλεκτῶν ἐν ἐλευθέρων χώρᾳ, πάντας
ἡμᾶς συνεισελθεῖν καὶ χαίρειν εὐαρέστως πρέ-
σβευε Ἐλευθέριε τῷ τοῦ Παντὸς Δεσπότη, ὡς τὴν
Ἱερομάρτυρος πλουτήσας παρῶσιν, βοᾷ ἐν ὕμνοις
καὶ ᾠδαῖς ἢ πένης Ἰσιδώρα, ἣν ἐλευθέραν φύλαττε ἐκ
τῶν δεσμῶν τοῦ σκότους, καὶ ἀνωτέραν τῆς παθῶν
χαμαικοιτοῦς δουλείας, ἵνα τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ ὕμνῳ
τὸν Βασιλέα, Πατέρα τὸν προάναρχον, Υἱὸν τὸν γεν-
νηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον Τριάδα ἐν Μονάδι,
ἣ πρέπει πᾶσα αἴνεσις καὶ δόξα εἰς αἰῶνας.

ΑΜΗΝ

«ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ»
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΛΛΙΜΑΡΤΥΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
 ἈΝΘΙΑΝ,
 ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
 (ἥς ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Δεκεμβρίου).

(Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
 Ἀγieroθεΐτισσης)

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως τό· Κύριε εἰσάκουσον...
 Μεθ' ὃ: Θεὸς Κύριος... καὶ τὰ ἐξῆς Τροπάρια:
 Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...

Ἦ ὦν δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν τὸ δοχεῖον, πολυειδῶν
 τε ἀρετῶν τὸ ταμεῖον, τὸ ἀρεστὸν θησαύρι-
 σμα, τῆς δόξης Θεοῦ· μέλπωμεν φιλόθεοι, τὴν
 Ἁγίαν Ἀνθίαν, μήτηρ καὶ γὰρ γέγονε, τοῦ στεργόου
 Ἀθλοφόρου· Ἐλευθερίου ὄντερ ἐν σπουδῇ, ἐπὶ τῷ
 ξίφει, προθύμως ἐξήλωσεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἦ ἥς οὐρανόφωτος φυτουργίας τὸ ἄνθος, τῆς θεϊκῆς
 ἐπικαρτίας τὸ δῶρον, τὴν προσφορὰν τὴν πά-
 ντιμον, χρηστῆς βιοτῆς· Ῥώμης τὸ ἀνάθημα,
 Ἐκκλησίας τὸ κλέος, Παύλου τὴν μαθήτριά, τὴν
 καλλίστην Ἀνθίαν· ἐν μυριπνόοις στέψωμεν ῥοδαῖς,
 τὰς ἀριστείας, αὐτῆς μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν...

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς:

«Ἀνθίαν μπρομάρτυρα Ἐλευθερίου σέβω. Ἰσιδώρας».

Ἦχος πλ. δ'. Ὤδή α'. Ὑγρὰν διοδεύσας...

Κγάπην τελείαν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πίστιν βεβαίαν
σὺν ἐλπίδι ὀλοτελεῖ, Ἀνθία σπουδάσασα ἐγένου
καλλιμαρτύρων τὸ ἔξοχον ἄκουσμα.

Κικήσασα κόσμου τὰς ἡδονάς, σαρκὸς τε Ἀνθία
τὰς ὀρέξεις τὰς χαμερπεῖς, πρὸς ὕψος ἀνῆλθες
θεωρίας· τῆς ἀκραιφνοῦς σου πορείας ταῖς πτε-
ρυξίν.

Θεράπαινα ὄφθης τοῦ Ἰησοῦ, λατρείαν τὴν ζῶσαν
καὶ εὐάρεστον ἐκτενῶς, προσάξασα πάνσεμνε
Ἀνθία· τὰς ἀριστείας ἀγνῆς πολιτείας σου.

Κδὼν σου καρδίας τὸ εὐγενές, ψυχῆς σου τὸ κάλ-
λος καὶ τῆς γνώμης σου τὸ εὐθές, Ἀνθία Θεὸς ὁ
παντεπόπτης· εἰς Μαρτυρίου σε τρίβον ἐκάλεσεν.

Θεοτοκίον.

Κγγέλων ἀπάσας τὰς στρατίας, Παρθένε Μαρία
ὑπερέβης ὡς ἀληθῶς, Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τῷ
κόσμῳ· ὃν καθορᾶν ὅλως αὐταὶ οὐ δύνανται.

Ὤδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος...

Κοινοῦς ἐμελέτας, τὰ τῶν Γραφῶν λόγια, ἄδουσα
Θεοῦ μεγαλεῖα, τὰ ὑπερθαύμαστα, καὶ ἐπαινοῦσα
Αὐτοῦ, τὴν στοργικὴν εὐσπλαγχνίαν, ἧς Ἀνθία
γένονας, θεία συμμετοχος.

Μπρομάρτυς ἐγένου, ὡς λογικὸν σφάγιον, ὅλη
σου θελήσει Ἀνθία, τῷ Βασιλεύοντι, καὶ ποιητῇ
τοῦ παντός, τὸν σὸν προσάξασα βίον, ἅμα θεῖον
παῖδα σου, τὸν Ἐλευθέριον.

Ἡδυμόρφου ψυχῆς σου, τὰς νοερὰς χάριτας, τίς
ἐγκωμιάσαι ἐν ὕμνοις, ὅλως δυνήσεται, ἢ τίς
Ἀνθία εἰπεῖν, τὰς δωρεάς σου ἀρκούντως, αἷς
Θεὸς σε ἔστεψεν ὁ μεγαλόδωρος!

Ἦὰ σὰ ὦτα Ἀνθία, μετὰ σπουδῆς ἔτεινας, ἐν
Εὐαγγελίῳ Κυρίου, οὕτω διδάσκοντος, ὅστις ἐμὲ
ἀγαπᾷ, ἀπαρνησάσθω προθύμως, ἑαυτὸν καὶ
ὑστερον, ἀκολουθήτω μοι.

Θεοτοκίον.

Ππορεύσεις Παρθένε, τῶν Προφητῶν ἀπάσαι,
εὐρον ἐπὶ σοὶ ἀληθείας, πέρας σαφέστατα, ὅτι ἐν
μίτρᾳ τῇ σῇ, μέγας Θεὸς ἐσαρκώθη, μεγαλύνων
κράτιστα, γένος τὸ βρότειον.

Καράστησον, ἡμᾶς Ἀνθία ἀπάνθισμα τῷ Κυρίῳ,
εὐωδίαν τε ἀρετῶν προσάγειν ἀξιώσον, ὡς ἔχουσα
ἄνθους τὴν μαρτυρίαν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει...
Μεθ' ὃ. Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία Θεοῦ...

Μαθοῦσα Θεοῦ, τὰ θεία παραγγέλματα, εἰς πρᾶ-
ξιν ζωῆς, εὐθέως μετεποίησας, καὶ σαυτὴν
ἠτοίμασας· εὐκοσμίας ἄριστον δῶρημα, θεοπρε-
πέσι λάμπουσα τιμαῖς, Ἀνθία μητέρων σεμνολόγημα.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε...

Θυρμοῖς τῶν δακρῦν σου, σῶμα τοῦ υἱοῦ σου
καταικίζομενον· ὧ Ἀνθία ἀγκαλίσασα, τὰς αὐτοῦ
εὐκλείας ἐμακάριζες.

Μυροβόλου σου χάριτος, τὰς μεγαλοουργίας Ἀνθία
ἄγαμαι· μακαρίζω δὲ τὰ ἔπαθλα, τῆς στερόθᾳς
σου νίκης παμμακάριστε.

Μυροβόλου σου χάριτος, τὰς μεγαλοουργίας Ἀνθία
ἄγαμαι· ἐπινίκια δὲ ἄσματα, οἱ βροτοὶ σοι πλέ-
κουσιν ἐκάστοτε.

Πρόδον θείον τῆς πίστεως, καὶ τῆς εὐσεβείας κρίνον
ἠδύπνοον· ὧ Ἀνθία ἀναδέδειξαι, τὴν τοῦ ἄνθους
κλῆσιν δικαίωσασα.

Θεοτοκίον.

Πείχος μέγα καὶ ἀρρήκτον, τῶν πιστῶν ὑπάρχεις
Παρθένε Δέσποινα· καταρρίπτουσα τὰς φάλαγ-
γας, τῶν δαιμόνων θείαις μεσιτείαις σου.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς...

Φπνον ὀφθαλμοῖς, τοῖς τοῦ σώματος οὐκ ἔδωκας,
οὐ βλεφάροις σου τὸν χαῦνον νυσταγμόν, διὸ
Ἀνθία, εὖρες ἄνεσιν οὐράνιον.

Πρόδον θείον τῆς πίστεως, καὶ τῆς εὐσεβείας κρίνον
ἠδύπνοον· ὧ Ἀνθία ἀναδέδειξαι, τὴν τοῦ ἄνθους
κλῆσιν δικαίωσασα.

Μετρος ἀγών, καὶ γενναία σου ἢ ἄθλησις, ἦν
ὑπέδυσ ὧ Ἀνθία ἀνδρικῶς, θήλεως φύσιν,
ἀσθενούσαν ἀλογήσασα.

Παρσιν ἐχθροῦ, τοῦ ἀλάστορος κατέρρηψας, τα-
πεινώσασα Ἀνθία σεαυτὴν, Σταυροῦ τε κράτος,
τὸ ἀνίκητον ὑψώσασα.

Θεοτοκίον.

Μύτρωσιν βροτοί, διὰ Σοῦ Παρθένε εὐραντο, ὡς
τεκοῦσα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, δεσμὰ θανά-
του, πανσθενῶς τὸν διαλύσαντα.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέψιν...

Κόσμπσας, οὐρανοῦ σκηνώματα, τῇ λαμπρότητι
σῆς δόξης Ἀνθία· καὶ καλλοναῖς, τῆς πρεπούσης
τιμῆς σου, τὰ τῶν Μαρτύρων ὠραίας τάγματα·
Ἀγγέλων ἅμα τοὺς χορούς· τῷ σῷ στέφει ἀρρήτως
ἐξέπληξας.

Υπέρτερον, λογισμὸν καὶ φρόνημα, κτησαμένη ὧ θεόφρον Ἀνθία· τοῦ οὐρανοῦ, τὰ ἀνείπωτα κάλλη, μετὰ στοργῆς ἀκορέστου ἐπόθησας· καὶ ζῆλον ἔχουσα χρηστόν· τὸ αἰώνιον κέρδος ἐπόθησας.

Θηρεύσασα, ὡς ταχεῖα ἔλαφος, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ θηριώδους ἐνέδρας· καὶ τῶν παιδῶν, ἀκαθέκτους ἐγέρσεις, νικητικῶς ὧ Ἀνθία συντρίψασα· εἰς ὄρος ἔστης ὑψηλόν· ἐλευθέρως Θεὸν μεγαλύνουσα.

Νέπνευσας, τοῦ Θεοῦ τὴν ἔφεσιν, σῶ υἱῶ Ἐλευθερίῳ Ἀνθία· τούτῳ ζωῆς, διδαχὰς ἐκμαθοῦσα, Ἄρχιερεῖ τε σοφῶ παραδέδωκας· παρ' οὗ τὰ ἦθη τὰ χρηστά· καὶ σοφίας τοὺς τρόπους παρέλαβεν.

Θεοτοκίον.

Πωννύμενοι, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε· καὶ μητρικαῖς, πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, αἰεὶ θαρρόυντες ἐχθροὺς οὐ πτοούμεθα· ἰσχύεις γὰρ ὡς ἀληθῶς· ὅσα θέλεις τοῦ κόσμου ὡς Δέσποινα.

Παράστησον, ἡμᾶς Ἀνθία ἀπάνθισμα τῷ Κυρίῳ, εὐωδίαν τε ἀρετῶν προσάγειν ἀξίωσον, ὡς ἔχουσα ἄνθους τὴν μαρτυρίαν.

Ἄχραντε...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Μεθ' ὃ Κάθισμα. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν...

Υπόκομια τῇ τῶν ἀρετῶν διαλάμπουσα, κληροῦχίαν τὴν φωτοπρεπῆ εὐμοιρήσασα, ὧ Ἀνθία εἰς οὐρανοῦ κατέπαυσας αὐλάς· Χριστῶ αἴνεσιν μαρτυρικὴν, μετὰ φωνῆς χαρμονικῆς, ἀκατάπαυστον ᾄδουσα· Μέμνησο τῶν τιμώντων, τὰς θείας σου ἀριστείας, καὶ δαιτυμόνας τῆς λαμπρᾶς, ἡμᾶς δεῖξον παραστάσεως.

Εἶτα τὸ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Μάρτυρός σου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Εἶτα. Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι...

Θηλούς τῶν ἀγώνων σου, Μάρτυς Ἀνθία γεραίρω, καὶ ῥοὴν αἱμάτων σου, ἱερῶς ἀσπάζομαι πανασίδιμε· τοῦ Χριστοῦ φέρουσα, τὸν Σταυρὸν ὡς ὄπλον, ἐν σταδίῳ προσεχώρησας· σαρκὸς πηλίνης σου, πνεύματος τῇ κλίσει ἠλόγησας· τὸ Ὄνομα τὸ Ἅγιον, τοῦ Παμβασιλέως ἐδόξασας· καὶ ἀνεπιστρόφως, ἐβάδισας ὁδὸν Μαρτυρικὴν, τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσαν σου, Κυρίῳ προσήνεγκας.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Κλαρότῃ βίου, σωφροσύνη συνέσει καὶ τελειότητι,
Ἄνθια μπρομάρτυς, ἐκλάμπουσα φωτίζεις, τῶν
πιστῶν τὰ συστήματα· τῶν εὐλαβεῖα πολλῇ, αἰεί
σε εὐλογούντων.

Οὐρανὸς ὥσπερ ἄλλος, διηγεῖ μεγαλεῖα τὰ
ὑπερκόσμια, καὶ πάμφωτον ὡς ἄστρον, Ἄνθια
ὠραῖζεις, νοπὰ στερεώματα· τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ,
ἐκφαίνουσα τῇ κτίσει.

Ἦλῃν πᾶσαν κακίας, τῷ πυρὶ τῷ ἀστέκτῳ τοῦ θεί-
ου πόθου σου, ἀπέσβεσας Ἄνθια, καὶ ἔλαμπας
ἀρρήτως, ὡς λαμπὰς θεοπύρσευτος· τὸν Φωτοδό-
την Θεόν, αἰνοῦσα εἰς αἰῶνας.

Ἔβας λίθων ξοάνοις, τοῖς ἀψύχοις Ἄνθια ὄλωσ
οὐκ ἔδωκας, Θεὸν τὸν Βασιλέα, καὶ κτίστην τῶν
ἀπάντων, σεβομένη καὶ ψάλλουσα· ἐπινικίους
ὠδὰς συμφώνως εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐιρηνόδωρον χάριν, καὶ πηγὴν εὐλογίας καὶ ἀγα-
θότητος, ἐγνώκαμεν Παρθένε, Πανάσπιλε Μα-
ρία, διὰ σοῦ ὅτι ἔτεκες· τὸν Εἰρηνάρχιν Θεόν, ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα...

Ἔυθιος δράκων, τοὺς γηγενεῖς ὁ κρημνίσας, εἰς
πυθμένας καὶ βάραθρα πλάνης, πέπτωκεν Ἄνθια,
γενναῖα σου ἐνστάσει.

Ἦς θαυμασία, ὡς ποσσαπλῆ σου ἡ χάρις, ἦν ἐξ
ὑψους ἐδέξω Ἄνθια, ὡς ὑπερτελής τε, ἡ σὴ μεγα-
λωσύνη.

Ἦταμοτάτως, τοῖς ἀσεβέσιν τυράννοις, ἄχρι τέ-
λους Ἄνθια ἀντέστης, τούτων τὴν κακίαν, εἰς γῆν
καταβαλοῦσα.

Ἦεμνή τῷ ἦθει, τῇ πολιτεῖα κοσμία, καὶ σοῖς
τρόποις ἐδείχθης εὐσχήμων, θείαις ἀριστείας,
ἐμπρέπασα Ἄνθια.

Θεοτοκίον.

Ἦδου σὲ πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, μακα-
ρίζουσι κόρη Παρθένε, Μήτηρ γὰρ ἐγένου, Θεοῦ
τοῦ πρὸ αἰῶνων.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον...

Ἦοχείον τὸ εὐῶδες, Πνεύματος Ἁγίου, μαρτυρικὴν
ἀπορρήτως, προέχων ὁσμίν, σὺ εἶ Ἄνθια τιμία,
ὅθεν σε σέβομεν.

Ἦς ὀρθρος ὡς ἡμέρα, θείας εὐφροσύνης, ἡ πανα-
γία σου μνήμη, ἐπέστη ἡμῖν, ἦν ἐορτίως Ἄνθια,
πάντες γεραίρομεν.

Ἦοῦ τῶν σῶν αἱμάτων, ἔβαψας Ἄνθια, ποικιλοτρό-
πως τῆς Ῥώμης, τὴν ἐνδοξον γῆν, τῆς δὲ ψυχῆς
σου τὴν χλαῖναν, θείως ἐλεύκανας.

Ἦνύσασα Ἄνθια, τρίβον Μαρτυρίου, τὴν στενοτά-
την εἰσῆλθες, εἰς χώραν ζωῆς, ἐνθα Δικαίων οἱ
πόδες, περιχορεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Κκνή ή φωτοφόρος, γέγονας Παρθένε, ως φω-
τοδότην τεκούσαν, Χριστόν τόν Θεόν, βροτούς
φωτὸς εἰς σκηνώσεις, ἔνδον οἰκίζοντα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς...

Καὶ τὰ ἐπόμενα Μεγαλυνάρια, ὧν ή ἀκροστιχίς:
«Χαίροις πάντιμε».

Χαίροις Ἐκκλησίας ἄνθος σεπτόν, χαίροις παραδεί-
σου μυριπνούου ὁ στολισμός, χαίροις τῶν Μιπέ-
ρων Ἀνθία κοσμιότης· Μαρτύρων τε γενναίων ή
ἐπισφράγις.

Κνθεσιν εὐώδεσι καὶ τερπινοῖς, δεῦτε εὐαρέστως
καταστέψωμεν οἱ πιστοί, Μάρτυρα γενναίαν
καὶ Μάρτυρος μιτέρα· Ἀνθίαν τὴν ἐν δόξῃ θεία
ἐμπρέπουσαν.

Κχνη βαδίσασα ἀκλινῶς, τῶν Χριστομαρτύρων
ἐξαιρέτως δὲ σοῦ υἱοῦ, θείου Ἀθλοφόρου στερέου
Ἐλευθερίου· Ἀνθία μαρτυρίου δρόμον τετέλεκας.

Κείθροις τῶν αἱμάτων σου τῶν σεπτῶν, ἠρδευσας
Ἀνθία γῆν τῆς Ῥώμης τὴν ἱεράν, ἅμα δὲ ὡς στά-
χυς τῆς θείας παγκαρπίας· ἐξήνθησας καρδίας
πάντων στηρίζουσα.

Κλβος ὡς βαρύτιμος καὶ χρυσοῦς, σὺ τῇ Ἐκκλησίᾳ
ἀναδέδειξαι τοῦ Χριστοῦ, πάντιμε Ἀνθία πλου-
τούσα εὐαρέστως· Μιτέρων καὶ Μαρτύρων τὴν
τιμιότητα.

Κστασο ἀδάμας ὡς ἰσχυρός, ἐμπροσθεν τυράν-
των ὠμοτάτων τε δικαστῶν, βλέπουσα Ἀνθία τὸ
πάθος τοῦ υἱοῦ σου· καὶ τούτου τοὺς ἀγῶνας
ἐπιθαρόννουσα.

Κκεῦος σὺ εἶ μήτερ τῆς ἐκλογῆς, ἄνωθεν λαβοῦσα
τὴν μεγάλην ἀποστολήν, ὅθεν φιλοπόνως ταλά-
ντων σου Ἀνθία· ἐππύξησας τὰ δῶρα δούλι ὡς
ἐμπιστος.

Κέτραν εἰς τὴν ἄσειστον τοῦ Χριστοῦ, ἔσπισας
Ἀνθία σοῦ τοὺς πόδας τοὺς νοπούς, ὅθεν ἐν τῇ
ῶρα τοῦ θείου Μαρτυρίου· οὐδόλως ἐσαλεύθης
ἀκαταμάχητε.

Κρρενος τὸ φρόνημα τὸ στερόν, ἔσχεσ ὦ Ἀνθία
διὸ φύσεως ἀσθενούς, ὅλως ἐπελάθου Θεοῦ
δὲ συνεργία· ἐπάθλων τῶν ἀνδρῶν εὗρες τὸν
ἐπαινον.

Κεύσασα Ἀνθία εἰς οὐρανοῦς, εἶδες τοῦ Σωτῆρος
θεία Πάθη καὶ τὸν Σταυρόν, ἅμα τε τὴν Τούτου
Ἀνάστασιν ἑώρας· διὸ καὶ ἐν σταδίῳ ἔσπευδες
χαίρουσα.

Κρόμον εἰς καινότατον τῆς ζωῆς, Βίβλον εἰς τὴν
θεῖαν αἰωνίου καταγραφῆς, γέγραπται δακτύλῳ
Πατρὸς ἐπουρανίου· Ἀνθία μητρομάρτυς σοῦ τὸ
μνημόσυνον.

Κδε ἐκ τῶν κόλπων μου τῇ Ἐδέμ, Ῥώμη ἀνακράζει
γνηθόμενη μητροπρεπῶς, πίστεως ὡς ἄνθος
Ἀνθίαν σοι προσφέρω· τελείας ἀπαρχῆς μου ὡς
ἀνταπόδομα.

Μάχαιρα ὀξεῖα τῶν διωκτῶν, ἔκοπεν Ἀνθία σοῦ
τὴν πάντιμον κεφαλὴν, ὅλη δὲ ἠνώθησιν ἀρρήτῳ
συναφείᾳ· Θεῶ ὃν ἀκορέστῳ φίλτρῳ ἠγάπησας.

Γλαμπας τῆ κτίσει φωτοπρεπῶς, πίστεως ὡς λύ-
χνος ἐν ἐλαίῳ πληρωτικῶ, φαίνουσα Ἀνθία Θεοῦ
τὰ μεγαλεῖα· πιστῶν τε τὰς καρδίας καθιλαρύ-
νουσα.

Χαίροις θείας πίστεως ἀπαρχή, χαίροις τῆς ἐλπίδος
καὶ ἀγάπης ἐφαρμογή, χαίροις Ἐκκλησίας τρυγῶν
ὄραιοτάτη· Ἀνθία χριστομάρτυς ἢ πολυδόξαστος.

Χαίροις θείας Ῥώμης ἢ ἐκλογί, χαίροις εὐσεβείας
καὶ σοφίας περιώπῃ, χαίροις Μαρτυρίου περι-
στερὰ τιμῆ· Ἀνθία παραδείσου τὸ σεμνολόγημα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου...

Γκ τῆς Ῥώμης φρεῖσα, ὡς βλαστὸς ἀμαράντινος, πί-
στεως Ἀνθία ἐγένου, ἄνθος χάρισιν εὐοσμῶν· τῶν
ἄθλων σου δὲ θείαις καλλοναῖς, ἐδόξασας τὴν
κτίσιν εὐκλεῶς, Ἐλευθέριον δὲ παῖδα σου ἱερόν, ἐπὶ
τῷ ξίφει ἔπεμψας· Χαίροις σεμνοπρεπείας ἢ εἰκῶν,
χαίροις ἀνδρείας ἔσοπτρον· χαίροις ἢ τῶν Μπτέρων
καλλονί, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ἀπολυτίκιον. Ἔτερον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Γύσεβείας Ἀνθία ὡς ἄνθος εὐοσμῶν, τοῦ Παραδεί-
σου προχέεις θεοπρεπῆ μυρισμόν, ἱερώτατον υἱὸν
τὸν Ἐλευθέριον, φέρεις Κυρίῳ ἀπαρχίν, Μαρτυ-

ρίου δὲ καρποὺς ἀπέδωκας εὐαρέστως, μεθ' οὗ ξίφει
τελειωθείσα, τῆς Βασιλείας στέφος ἔλαβες.

Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις.

Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν. Τὰ ἀκόλουθα.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Εὐλου...

Χαίροις ἀρετῆς ὑπογραμμός, τῆς θεοπειθείας ὁ τύ-
πος, τῆς εὐσεβείας στολί, ἄνθος ἱερώτατον, τῆς
θείας πίστεως· τῆς ἀγάπης τὸ ἄρωμα, ὁσμὴ τῆς
ἐλπίδος, τίμιον θυμίαμα, τῆς καθαρότητος· χαίροις
θειοτάτη Ἀνθία, Μάρτυς εὐκλεῆς τοῦ Κυρίου· Μάρ-
τυρός τε μήτηρ περιιάκουστος.

Ρώμη μεγαλόπολις τιμᾶ, σοῦ τοὺς στερότάτους
ἀγῶνας, καὶ τὴν σεπτὴν τελευτήν, Μάρτυς μεγα-
λώνυμε, Ἀνθία πάντιμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τὸ Ὄνομα,
ἐν μέσῳ ἀθέων, τόλμη παρρησίας σου, καθωμολόγη-
σας· ὅθεν μετὰ δόξης εἰσῆλθες, χαίρουσα Ἐδὲμ εἰς
σκηνώσεις· κάλλος καθορῶσα τοῦ Δεσπότη σου.

Μεῦτε φιλοθέων πατριαί, τῶν φιλομαρτύρων οἱ
δῆμοι, τῶν εὐσεβῶν τε χοροί, θείως ἀθροιζόμενοι,
Ῥοφαιδρῶς αἰνέσωμεν· τὴν Ἀνθίαν τὴν πάντι-
μον, Μαρτύρων τὴν δόξαν, κλέος τῶν μπτέρων τε
καὶ σεμνολόγημα· παῖδα Ἐλευθέριον ταύτης, ἐν τῷ
Μαρτυρίῳ ἰδοῦσα ἔσπευσε σὺν τούτῳ ἐν τῷ σκάμμα-
τι.

Γέβω τὴν σὴν ἔνθεον σπουδὴν, ἀγαμαι τὰς σὰς
ἀριστείας, τὰς ἀρετάς σου τιμῶ, θάμβει ἐκπλητ-
τόμενος, ἀεὶ δοξάζω σου· τὰ γενναῖα παλαίσμα-

τα, τοὺς ἄθλους ἐν πάλη, φρόνημα στερρότατον, τῆς καρτερίας σου· θεῖαν κεφαλὴν σου κοπεῖσαν, πίστει προσκυνῶν μελωδῶ σοι· Χαίροις ᾧ Ἄνθια μεγαλόψυχε.

Δίστιχα. Ἀκροτελεύτια.

Κνηφορεῖν με ἀρετὰς πολυειδεῖς ἐν βίῳ καὶ εὐωδίαν Πνεύματος μυρίπνοον γνωρίσαι, παράσχου μοι ἐκδυσωπῶ Ἄνθια μπρομάρτυς, βοᾷ ἐν παρακλήσεων ᾠδαῖς σοι Ἰσιδώρα, ἵνα καγὼ ἀξιωθῶ μίτηρ καλῶν γενέσθαι καὶ μάρτυς ἅμα τῆς Θεοῦ καλῆς ὁμολογίας, τὴν πίστιν τε διακρατῶ ἄχρι τερμάτων βίου, Πατέρα τὸν προάναρχον, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, Θεῶ τῷ Τρισαγίῳ, δοξάζω, σέβω, προσκυνῶ, λατρεύω, μεγαλύνω, ὅτι Αὐτῷ ἀρμόζει ἡ τιμὴ ὡς Βασιλεῖ τῶν ὅλων καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια αἰῶνας εἰς αἰῶνων.

ΤΕΛΟΣ

Τῷ ΔΕ ΔΕΣΠΟΤῃ, ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΑΙΤΙῶ,
ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΑΙΝΕΣΙΣ,
ΠΡΕΠΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ.
ΑΜΗΝ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΔΥΛΩΝΟΣ

(οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Δεκεμβρίου).
Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἀγieroθεΐτισης

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν...

Κῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκλογῆς τὸν παραστάτην, Βασιλικῆς προσταγῆς τὸν ὑπνρέτην, γενναιότητος τρόποις τὸν διακριθέντα· τῆς θείας στρατολογίας τὸν ἀθλητὴν, τὸν τρίβον δεδραμνκότα μαρτυρικῆν καὶ γνωσθέντα τοῖς πέρασι, νίκης κροτοῦντες ᾠδάς, δοξάσωμεν συμπάλλοντες· Χαίροις ᾧ Ἐλευθέριε.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ...

Κρχιερέων τὸ πολύτιμον θησαύρισμα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ θεϊότατον ἐκφράγισμα, τὸν τῆς πίστεως τῷ σθένει ἐμψυχωθέντα. Τὸν βασάνους ἀνυποπίστους ὑπομείναντα, καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθέντα μεγαλύνωμεν· πόθῳ λέγοντες· χαίροις ᾧ Ἐλευθέριε.

Κῆς τῆ οὐρανία καὶ τιμῆ ἀκράτῳ, ἐστέφθης Ἐλευθέριε μάκαρ (γ) * (Ἄγιε Ἰερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν), τῆ τοῦ κόσμου

μη θελθχεις τερπνότητι, και την ὄραν παριδὼν τῆς σῆς νεότητος, Χριστῷ τῷ Ἀθανάτῳ Βασιλεῖ προθύμως κατηκολούθεις και Αὐτοῦ την πίστιν διετρανώσας τοῖς σοῖς ἄθλοις. Διὸ σου νῦν διατρανοῦντες τὰ παλαίσματα, μεγαλοθύμως ἄδομέν σοι ταῦτα·

Χαίροις ὁ ἄτλας τῆς καρτερίας·
Χαίροις ὁ βράχος στερῆσας ἀνδρείας.

Χαίροις πίστεως ἀμώμου ἐθελούσιος ἀμνός·
Χαίροις θείας μαρτυρίας ὁ πιστότατος υἱός.

Χαίροις ὁ κατασυντρίψας τὰ δεσμὰ εἰδώλων πλάνης·
Χαίροις ὁ δεσμὸν συνάψας ἀληθείας τῆς μεγάλης.

Χαίροις μεγαλοψυχίας ἢ θεόμορφος εἰκῶν·
Χαίροις τῆς φωτοχυσίας τῆς ἀρρήτου λαμπηδῶν.

Χαίροις ὁ ἐπισφραγίσας ὄρους τοῦ Εὐαγγελίου·
Χαίροις ὁ σαυτὸν προσάξας ἔμπροσθεν τοῦ κριτηρίου.

Χαίροις οὐρανοῦ φυτείας ἀγαθόσπαρτος ἀγρός·
Χαίροις τῆς αὐλῆς Κυρίου ὁ ἀμάραντος βλαστός.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ελέσι τῆς κακίας ὁ ἐχθρὸς ἐπειράτο, τὴν σὴν κατακεντῆσαι ἀνδρείαν και ῥίψαι τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον. Ἄλλ' αὐτὸς ἀπτῶτως ἔστης Ἐλευθέριε, Θεοῦ ἀναλαβὼν τὸ μέγα σθένος, Αὐτοῦ δὲ μεγαλῶν ἐκ ψυχῆς τὴν ἄκραν συγκατάβασιν, και ὕμνον ἐπινίκιον ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου ἀνακραζῶν·

Ἀλληλουία.

Εράμματα ἀληθείας και σοφίας κατ' ἄμφω, ἐκ παίδων ἐξεμάνθανες πλήρως, σοφῷ Ἀρχιερεῖ μαθητεύσας. Ὅθεν ποικίλης χάριτος μετέσχες Ἐλευθέριε, και λύχνος ἐγένου ἐν εὐπρεπείᾳ. Διὸ τὴν σὴν σπουδὴν ἐγκωμιάζοντες ἐν ἄσμασιν, βοῶμεν σοι ταδε ἐνδιαθέτως·

Χαίροις ὁ λύχνος Θεοῦ σοφίας·
Χαίροις ὁ φάρος τῆς ἀληθείας.

Χαίροις τῆς θεογνωσίας τῆς ἀρίστης ἢ σφραγίς·
Χαίροις τῆς χρηστῆς ἀγάπης ἢ ἀλάνθαστος πυξίς.

Χαίροις ὁ καλῶς σπουδάσας τοῦ Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα·
Χαίροις ὁ ἰχνηλατήσας τῶν Ἀγίων τὰς πορείας.

Χαίροις τῆς εὐμεταδότου χάριτος ἢ διδαχῆ·
χαίροις τῆς οὐρανοφοίτου κατοικίας ἢ σκηνῆς.

Χαίροις δώρων ὁ μετέχων ἐν πληρότητι ἀφθάρτων·
Χαίροις πλούτου ἀσυλήτου ὁ αἰεὶ ἐπαπολαύων.

Χαίροις πίστεως ἀγίας ἢ ἀκράδαντος ἰσχύς·
Χαίροις τῆς ὁμολογίας ἢ ἀπίτητος πυξίς·

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Αὐτός τοῖς χεῖλεσί σου τοῖς ἀγνοῖς οὐχ εὐρέθη, οὐδὲ τῇ σῇ καρδίᾳ ὑποκρισία, μίτε τὸ ψεῦδος ἐγνωκεν ἢ ἡ ψυχὴ σου. Ἄλλ' ὁλος τῷ Θεῷ οἰκεῖος διεγένου Ἐλευθέριε, και ἀμεμπτος τοῖς ἥθεσι διεκρίθης,

εὐθεία διανοία τούτῳ ὁμοιούμενος καὶ ὁμιλῶν Κυρίῳ
ἀνεμποδίστως. Ὡσαύτως δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, τού-
του ἐνπτεύξῃς τὸ κάλλος τὸ ἔκλαμπρον ἐν ὁράσει, καὶ
μυστικῶς ἐβόας τὴν ᾠδὴν τὴν ἀκατάληπτον.

Ἀλληλουΐα.

Χρησε ἱερέα τοῦ Θεοῦ σε ἡ χάρις, ἐν ἡβῇ ἡλικίας
διαγών, ἀξίως Ἐλευθέριε μάκαρ. Τῇ σωφροσύνῃ
πολιὸς γὰρ καὶ τῇ συνέσει ἔμπειρος ἐδείκνυσο,
ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ βίου κεκοσμημένος καὶ μάλα ἐν
ἀρεταῖς προκόπτων θεοτιμῆτως. Διὸ καὶ νῦν τὸν στέ-
φανον τιμῆς σοι εὐπρεποῦς κομίζοντες, ἐν ὑμνωδίαις
λέγομέν σοι ἀξιοχρέως τάδε·

Χαίροις ὁ πλοῦτος τῆς εὐκοσμίας·
Χαίροις ὁ τύπος χρηστοπθείας.

Χαίροις Ἀρχιερωσύνης τῆς πρωτίστης ὁ κανών.
Χαίροις τῆς ἀγαθωσύνης τῆς ἀρίστης ἡ εἰκὼν.

Χαίροις ὁ ἱερουργήσας τῷ Θεῷ ἀνεπιλήπτως·
Χαίροις ὁ μυσταγωγήσας ἐν φωτὶ ἡμᾶς ἀρρήτῳ.

Χαίροις ὕδατος ζητήσας αἰωνίου τὴν πηγίν·
Χαίροις σὸν λαὸν ποιάνας εἰς αἴζωον νομίν.

Χαίροις τοῦ Θεοῦ τηρήσας τὰς προστάξεις ἐν
ἐφέσει·
Χαίροις τρίβον ὁ βαδίσας εὐθυτάτην ἐν ἀνέσει.

Χαίροις ἀπλανοῦς σοφίας ὁ γνωρίσας τὰ κρυπτά·
Χαίροις τῆς εἰδώλων πλάνης ὁ ἐλέγξας τὰ δεσμά.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἦ εὐοντι φλογμῷ καρδίας καὶ προθύμῳ διανοία
ἔδραμες ὁμολογήσαι τοῦ Θεοῦ τὴν Βασιλείαν, κα-
τενώπιον τυράννων καὶ ἀνόμων Δικαστῶν. Ὅθεν
τὴν Δικαιοσύνην τὴν αἰώνιον μνήσας, καὶ πολλῇ
σὺν παρόρησῃ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Ἐλευθέριε
ἐδέξω ἔπαινον ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ Θεῷ τῷ Ἀθλοθέτῃ
ἀκορέστῳ διαθέσει, τὴν νικοποῖον ἀπαύστως
ἐμελώδεις ὑμνωδίαν, σὺν Ἀγγέλοις ἐκβοῶν.

Ἀλληλουΐα.

Ἦ λθον ἐν διαθέσει ἐχθρικῇ συλλαβεῖν σε, ἀνόμου
αὐτοκράτορος ἄνδρες, καὶ Φίλιξ σὺν αὐτοῖς ὁ
εὐσπίμος στρατηλάτης, χορείας παμπληθοῦς ὃς
ἤρχε τῶν ἐχθραϊνόντων. Ἀλλ' ἐπιγνόντες Ἐλευθέριε
τό πρᾶον ψυχῆς σου τῆς χριστομόρφου, καὶ λόγους
ἀκούσαντες ἐνθέου σου ὁμιλίας, εὐθύς τὴν πίστιν τοῦ
Χριστοῦ ἠσπάσθησαν καὶ Βάπτισμα ἐδέξαντο σωτη-
ρίας. Ταῦτα σὺν λογιζόμενοι οἱ δοῦλοι σου αἰείποτε,
βοῶμεν σοι ἐν ᾠδαῖς τοιαῦτα.

Χαίροις ὁ δόκιμος ἐν ἀθλίσει·
Χαίροις ὁ τέλειος ἐν τῇ πίστει.

Χαίροις μακαρίου βίου ὁ βαδίσας τὴν ὁδόν·
Χαίροις θείας εὐφροσύνης ὁ λαβὼν τὸν γλυκασμόν.

Χαίροις τοῦ ἐχθροῦ πατήσας τὰς δυνάμεις ἐν σταδίῳ·
Χαίροις τοῦ Θεοῦ τὸ κέρας ὁ ὑψώσας ἐν τῷ βίῳ.

Χαίροις τοῦ πυρὸς ὁ σβέσας φλόγαν ὡς οἱ παῖδες
πρὶν·

Χαίροις σῆς ψυχῆς κρατήσας τὴν λαμπάδα εὐπρε-
πῆ.

Χαίροις ἄνερ τῆς ἀμέμπτου ἐν παντὶ δικαιοσύνης·
Χαίροις πᾶτερ τῆς τελείας ἐν Θεῷ ἀδελφωσύνης.

Χαίροις ὁ καλλιεργῆσας ἐν σπουδῇ τὰς ἀρετάς.
Χαίροις ὁ καθωραΐσας τῶν Ἁγίων στρατιάς.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἐλπίμα τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες νεκρώσας, τὴν
ἔγερσιν Χριστοῦ τὴν ἐκ τάφου ἐπέγνωνς Ἐλευθέριε
Θεῖε, τῆς Ἀναστάσεως υἱὸς φερώνυμος γενόμενος,
καὶ τοῦ Φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου μέτοχος ἐν εὐκλείᾳ.
Ὅθεν τῷ Φωτοδότη καὶ θεῷ ἀεὶ ἀνατεινόμενος, ψυχῇ
σου λευχεμονούσῃ Τοῦτον ἐδοξολόγεις, καὶ χεῖλεσιν
καρδίας καθαρᾶς πύλόγεις τὴν Αὐτοῦ μεγαλωσύνην
τὴν αἰδίων, ἐν λαμπροφώτοις ἄσμασιν ψάλλον.

Ἄλληλούϊα.

Ἐλεων τὸν Δεσπότην, εὐμενῆ τε ταῖς πᾶσι, ταῖς
σαῖς ἱλαστηρίοις θυσίαις, ὡς τούτου Ἀρχιθύτης
καὶ μύστης, ἐποίηεις Ἐλευθέριε Πάτερ. Αὐτὸν καὶ
νῦν τοῖς δούλοις σου ἰλέωσαι, τοῖς σὲ προσκαλου-
μένοις ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀπαύστως, καὶ σὲ προβαλλο-
μένοις πρέσβυν θερμὸν καὶ ἀκαταίσχυντον, πρὸς τὸν
Θεὸν τὸν μέγαν καὶ εὐΐλατον, ἵνα τῆς σῆς τυχόντες
ἀντιλήψεως, βοῶμεν σοι εὐγνωμόνως ταῦτα·

Χαίροις ἀγάπης ἢ δαδουχία·
Χαίροις τὸ φέγγος ἐλευθερίας.

Χαίροις θείας Ἐκκλησίας ὁ επίσημος κριὸς·
Χαίροις ὁ τοῦ Μαρτυρίου ἐθελούσιος ἀμνός.

Χαίροις ἄνθος τὸ εὐῶδες τῆς θεοειδοῦς ἀγνεΐας·
Χαίροις κλάδος καρποφόρος τῆς θεοσεβοῦς Ἀνθίας.

Χαίροις ἔαρος τιμίου γλυκυτάτη χελιδών·
Χαίροις ἄσματος τοῦ θεοῦ ἡ καλλίστη ἀπδών.

Χαίροις τοῦ πυρὸς νικήσας τὴν ἀδάμαστον ὀρμίν·
Χαίροις διωκτῶν λυγίσας τὴν ἀλόγιστον ὀργήν.

Χαίροις τῶν ἐν τοῖς ὀδύναϊς συμπαθέστατος προστά-
της·
Χαίροις οὐρανοῦ θρόνου ὁ λευχεΐμων παραστάτης.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἐράτιστος στρατιώτης καὶ γενναῖος ὀπλίτης
Χριστοῦ τοῦ Ἀθλοθέτου ἐγένου, ἐν νίκαις ἱεραῖς
καὶ μεγάλαις πρωτεύσας Ἐλευθέριε Μάρτυς. Τῆς
πίστεως ἰσχὺν περιβαλλόμενος, ἐλπίδος τε τὸ δόρυ
ὀπλισάμενος καὶ θώρακα ἀγάπης ἐνδεδυμένος, ἐν τῷ
σταδίῳ ἔδραμες ἀπτοπίτως. Τὰ γέρα ὅθεν ἐπαξίως κο-
μισάμενος, ὦδὴν νικοποῖον ἀνέμελπες τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα.

Ἐὕμν δεινῆς κακίας καὶ ἀπάτην τῆς πλάνης πατή-
σας Ἐλευθέριε Μάρτυς, διήλεγξας ἀρχὰς τοῦ κο-
σμοκράτορος καὶ πᾶσας ἀπεσκοράκισας τὰς τού-
του μηχανουργίας. Ὅθεν τῆς δόξης ἔλαβες βραβεῖα
ἁμαράντινα, τιμῆς τε ἀθανάτου εὗρες τὴν ἀντίδοσιν

καὶ φῶς φωτὶ προσέλαβες τῷ ἀδύτῳ. Πρὸς αἶνον οὖν
καλεῖς ἡμᾶς τὸν ἀξιέπαινον, τοῦ μέλπειν ταῦτα σοι
πάντα ἀκαταπαύστως:

Χαίροις ὁ ἔπαινος τῆς ἀνδρείας·
Χαίροις ὁ στέφανος καρτερίας.

Χαίροις ὁ σκληραγωγίσας σεαυτὸν ἐν πειρασμοῖς·
Χαίροις ὁ καθυποδείξας κέρδος τῆς ὑπομονῆς.

Χαίροις φλόγα τῆς ἀπάτης ἐν τοῖς ἄθλοις σου ὁ σβέ-
σας·
Χαίροις φῶς τὸ τῆς ἀγάπης ὡς χιτῶνα ὁ φορέσας.

Χαίροις νίκης τῆς ἐνθέου ὁ μέγας ἀριστεύς·
Χαίροις τοῦ καλοῦ σταδίου ὁ ἀήττητος δρομεύς.

Χαίροις τοῦ θεοῦ φορέας τὸ λαμπρὸν καὶ μέγα σθένος·
Χαίροις τοῦ ἐχθροῦ νικήσας τὸ πικρὸν κακίας μένος.

Χαίροις θείας συμμαχίας ἢ ἀκράδαντος πυγμῆ·
Χαίροις ἄνω κληρουχίας ἢ ὀλόφωτος σκηνί.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Μύρον ἱερωσύνης τῆς χρηστῆς καὶ τιμίας ἐδέξω
Ἐλευθέριε μάκαρ, τῇ χειρὶ χρισθεὶς τοῦ ῥώμης
προεξάρχοντος Ἀνικίτου, οὗ τὰ ἀγαθὰ ἐζήλωσας
χαρίσματα καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν τρόποις ἀρεστοῖς
κατώρθωσας. Διὸ λατρείας λογικᾶς Κυρίῳ σου προ-
σπίνεγκες, τῷ σὲ τιμήσαντι τῇ κλίσει καὶ χορηγία
τῶν χαρισμάτων, Ἀρχιερεὶ δὲ τῷ μεγάλῳ καὶ αἰωνίῳ,
Χριστῷ, τὴν ῥῆν ἐβόας τὴν τρισάγιον.

Ἀλληλούια.

Νέκταρ τῆς οὐρανίου χαρομνῆς ἀποστάζεις ἀρ-
ρήτως Ἐλευθέριε μάκαρ. Τῆς ἀμπέλου γὰρ τῆς
ζωποφόρου κλῆμα καρποφόρον πέφυκας, τῶν
ἀρετῶν τὴν εὐφορίαν ἐπικαρτίσας καὶ τοὺς βότρυας
τῆς ἀγαπήσεως Χριστῷ προσπίνεγκας, τοὺς ἐν ληνοῖς
τοῦ Μαρτυρίου ἀποθλιβέντας, δι' ὧν εὐφαίνεις τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ παραμυθεῖς ἐνθέως τὰς καρδίας τῶν
ψαλλόντων σοι ἀπαύστως ταῦτα:

Χαίροις ὁ βότρυς τῆς Ἐκκλησίας·
Χαίροις ὁ οἶνος τῆς εὐλογίας.

Χαίροις τῆς Χριστοῦ ἀγάπης ὁ πληρέστατος κρατήρ·
Χαίροις τῆς ἐχθροῦ ἀπάτης ὁ δριμύτατος πρηπιστήρ.

Χαίροις τῆς θεογνωσίας τῆς ἀκροτελοῦς ἢ δέλτος·
Χαίροις τῆς δοξολογίας τῆς διπνεκοῦς ὁ αἶνος.

Χαίροις ὁ κατακρατήσας χάριτος τὰς δωρεάς·
Χαίροις ὁ καρποφορήσας ἀγαθῶν τὰς ἀπαρχάς.

Χαίροις χαρομνῆς ἀρρήτου εὐωδέστατον δοχεῖον·
Χαίροις θησαυρῶν ἀφθάρτων τὸ πληρέστατον ταμεῖον.

Χαίροις νοῦς ὁ ἀναβαίνων εἰς ἀκρότητα καλῶν.
Χαίροις ῥοῦς ὁ καταρδεύων διανοίας εὐσεβῶν.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ζήφος ἐναποτέμνον τὰς ἀκάνθας τῆς πλάνης καὶ
πᾶσαν ἐκρίζουῖν τὴν ἀπάτην, ὑπάρχεις Ἐλευθέριε
Μάρτυς. Εἰς τοὺς ἀγῶνας γὰρ προθύμως ἔδραμες
μακάριε, καὶ ἀκατάπτωτος ἄχρι θυσίας ἔστης αἷμα-

τος, ὡς ἔπρεπε, Χριστοῦ ὑπερυψώσας τὸ μέγα κράτος. Πρὸς ὃν φωνῇ μεγάλη καὶ καρδία καρτερόφρονι, τὸν ὕμνον ἔμελτες βοῶν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἐν αἰνέσει.

Ἀλληλουΐα.

Θργανον οὐρανόυ ἀρμονίας ἐγένου καὶ σάλπιγξ τῆς ἀρρήτου σοφίας, ἠχοῦσα τὰ καινὰ μεγαλεῖα τῆ κτίσει Ἐλευθέριε πάση. Αὐτὰ μανθάνειν καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τοὺς σέβοντάς σου μνήμην τὴν πανίερρον καὶ πόθῳ δοξάζοντές σε ἐν Ἐκκλησίαις. Ἴνα τῆ ὁδηγήσει σου χειραγωγούμενοι ἐν τοῖς καλοῖς ἀείποτε, βοῶμεν σοι χαριστηρίοις ἄσμασιν τοιάδε:

Χαίροις διδάσκαλε οὐρανόυ·
Χαίροις ὑπέρτερε τῶν γῆνῶν.

Χαίροις θείας συμπαθείας ἢ θεόκτυπτος μορφί·
Χαίροις τῆς φιλοστοργίας ἢ ἀνέσπερος αὐγί.

Χαίροις ἀγαθοῖς δουλεύσας ὡς πιστὸς Κυρίου δοῦλος·
Χαίροις τῶν πολλῶν ταλάντων ὁ ὑπεραυξήσας πλοῦτον.

Χαίροις αἵματι ὁ βάψας τῆς σαρκός σου τὸν χιτῶνα·
Χαίροις θειῶς ὁ λευκάνας τὴν ψυχὴν σου ὡς χιόνα.

Χαίροις ὁ τῶν θεομάχων ἔλεγχος διπνεκίς·
Χαίροις τῶν θεοφρονούντων ἔπαινος ὁ ἀληθής.

Χαίροις τῆς ζωῆς τῆς ἄνω τὴν χαρὰν κληρονομίας·
Χαίροις γῆν ἐπαγγελίας ὁ ἀπλῆτως κατοικήσας.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἰτέρυξι τῆς ἀγνείας καὶ ὠθήσει καρδίας, εἰς γνώσεως Θεοῦ τὰς ὑψώσεις ἀνῆλθες Ἐλευθέριε θεῖε. Κάκειθεν τῷ Νυμφίῳ σου Χριστῷ ὠμίλεις οἰκειότῃ, οὗ τὴν τελείαν ἔσχες τῆς ἀγάπης ἔνωσιν, υἰότῃτος ἐν θεῖα προσηγορία. Νῦν δὲ λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, πρόσωπον ὁράς Αὐτὸν πρὸς πρόσωπον, ἀπαύστως ἀγαπήσεως ὥδην προσάδων σὺν Ἀγγέλοις.

Ἀλληλουΐα.

Πείθροις τῶν σῶν αἱμάτων, ἠγίαςσας τὴν γῆν τὴν μεγάλην τῆς Ρώμης Ἐλευθέριε μάκαρ, ἔνθα τοῦ Μαρτυρίου τέλος εὔρες τὸ μακάριον, τμηθεὶς τὴν θειοτάτην σου κεφαλὴν τῷ ξίφει. Θεῷ οὖν τῷ ἀγίῳ ἐνωθεὶς τῷ σὲ στρατολογήσαντι, ἀγιασμοῦ παρέχεις μάλα τὰς ἀντιδόσεις, τοῖς μακαρίζουσι τὴν σὴν σφαγὴν τὴν ἐνδοξον, καὶ πόθῳ ἀναβοῶσι σοι ἀκορέστῳ ταῦτα:

Χαίροις τῆς Ρώμης ἢ εὐκληρία·
Χαίροις Αὐλῶνος ἢ κληρουχία.

Χαίροις νόμου τοῦ τιμίου ἐν θυσίαις πληρωτής·
Χαίροις χάριτος ἀγίας ἐν εὐχαῖς ὁ μισθωτής.

Χαίροις ὁ στερῆδὸς ἀδάμας τῆς καλῆς στρατολογίας·
Χαίροις στῦλος ὁ ἐκφαίνων φῶς τῆς ἄνω φρουκτωρίας.

Χαίροις τῶν μαρτυρικῶν σταδίων θεοκίνητος δορκάς·
Χαίροις τῶν θαλαττεύοντων ἢ σωτήριος ὀλκάς.

Χαίροις τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης ἀπλανῆς ἐλευθερία·
Χαίροις τῆς Θεοῦ φιλίας ἡ καλὴ προσηγορία.

Χαίροις ὁ ὑπερνικήσας τὰς βασάνους τὰς πικράς·
Χαίροις ὁ καταδαμάσας τῆς φλογώσεως πυρά.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἐτάχης τῆς θημωνίας τῆς τελείας ὑπάρχεις, τοῦ θέ-
ρους πλησμονὴν διαγγέλων τῷ κόσμῳ Ἐλευθέριε
μύστα. Χριστοῦ τὸν σπόρον γὰρ τὸν ἀγαθὸν δε-
ξάμενος, ἐν γῆ καρδίας σου πιστοτάτης, εἰς ἑκατὸν
αὐτὸν ἐκαλλιέργησας, τοῖς πόνοις τοῦ μεγάλου σου
Μαρτυρίου. Διὸ καὶ σίτος τοῦ Θεοῦ ἡδὺς γενόμενος,
ψυχὰς τῶν εὐλαβῶς τιμώντων σε διατρέφεις καὶ πᾶσι
τῆς ζωῆς τὸν Ἄρτον τὸν αἰώνιον δεικνύεις ἐν χρη-
στότητι, τοῖς πόθῳ μελωδοῦσι τὴν ᾠδὴν ὡσαύτως τῷ
Κυρίῳ·

Ἀλληλουῖα.

Ἐάξεις αἱ τῶν Ἀγγέλων κατεπλάγησαν θάμβει, γεν-
ναίε τοῦ Χριστοῦ στρατιῶτα, τὸ ἄμετρον ὀρῶσαι
σου σθένος. Πῶς ὡς ἀδάμας ἔστης Ἐλευθέριε, ἐν
μέσῳ σκληρῶν βασάνων ἀμεταπτῶτως, τὴν ἔφραση
ψυχῆς σου Κυρίῳ ἀνατείνων καρτερόψυχε, τῷ σέ
ἐνδυναμώσαντι ἐν τῇ πάλῃ. Καὶ νῦν ἡμεῖς ἰσχὺν ἐκ
σοῦ λαβόντες ἀκαταίσχυντον, βοῶμεν ἐν παρῆρσίᾳ
σοι πολλῇ τοιαῦτα:

Χαίροις τῆς πίστεως ὁ ἀδάμας·
Χαίροις ἀγάπης ἐνθέου νᾶμα.

Χαίροις τῶν καλῶς ἀθλούντων ἀπλανῆς χειραγωγός.
Χαίροις τῶν εὐθυπορούντων ὁ θεόφρων ὀδηγός.

Χαίροις τοῦ Χριστοῦ τὸ σθένος ἐν παλαίσμασιν ὁ
δείξας·

Χαίροις τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον πατί-
σας.

Χαίροις τῆς θεογνωσίας τῆς ἐν πράξει ἡ ὁδός·
Χαίροις τῆς ὁδοῦ τῆς θείας τὸ γλυκὺ καὶ μέγα φῶς.

Χαίροις τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων ὁ πιστότατος θεράπων·
Χαίροις μυστικῶν ἀρρήτων ὁ ἐγγύτατος θεάμων.

Χαίροις Ρώμης τῆς μεγάλης ὁ θειότατος βλαστός·
Χαίροις πάσης οἰκουμένης ὁ ἀκοίμητος φρουρός.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ἐλπν τὴν τῆς κακίας κατενέπησας πᾶσαν, τῇ
σῆ φωτοειδεὶ πολιτεία, ἀπίτητε Χριστοῦ πανο-
πλίτα. Καὶ τῆς εἰδώλων πλάνης τὸ στυγνὸν καὶ
ἀθείας σκότος τὸ ζοφῶδες ἔσβεσας, φωτὶ τῆς σῆς
θεοφεγγοῦς πολιτείας. Ὅθεν καὶ νῦν ἐν ἰλαρότητι
τῆς σῆς ἀγαθοδότου ἀρετῆς λαμπόμενοι, τὰς σὰς κα-
ταγεραίρομεν ἀριστείας, Χριστῷ δὲ τῷ Φωτοδότῃ τὴν
ᾠδὴν προσφέρομεν, βοῶντες:

Ἀλληλουῖα.

Ἐύλαξ τοῦ θεοῦ νόμου ἀκριβῆς τε καὶ μέγας
εὐρέθης Ἐλευθέριε πάνυ. Ἀπειλὰς δεινὰς τῶν
ἀνομούντων μὴ πτοούμενος καὶ προσταγαῖς τῶν
δικαστῶν ὡσαύτως μὴ πειθόμενος, ἀλλὰ Θεῷ τῷ
ἀθανάτῳ Βασιλεῖ σου πειθαρχῶν ἐν πᾶσι, παρ' οὗ τὰ

γέρα νίκης προπόντως ἔλαβες. Καὶ νῦν λαμβάνεις τῶν ὑμνωδιῶν τὸν ἔπανον, ἀκούων εὐμενῶς τοιάδε.

Χαίροις ὁ στάχυς τῆς εὐκαρπίας·
Χαίροις τὸ θέρος τῆς εὐλογίας.

Χαίροις τῶν ἀντιμαχούντων πέλεκυς ἐκκοπτικός.
Χαίροις τῶν εἰρηνευόντων σύμμαχος ὁ στοργικός.

Χαίροις στόμα τὸ λαλήσαν τοῖς ἐχθροῖς ἐν παρρησίᾳ·
Χαίροις χεὶρ ἡ ἐνεργοῦσα ἀγαθῶν τὴν χορηγίαν.

Χαίροις θείας συμφωνίας ἡ ἀμόγητος φωνή·
Χαίροις πίστεως ἀγίας ἡ πανεύχως κραυγή.

Χαίροις Ἀρχιερωσύνης ὁ δεξάμενος τὸ μῦρον·
Χαίροις τῆς νομοθεσίας τοῦ Χριστοῦ τὸ μέγα κύρος.

Χαίροις τῆς Ἐπισκοπῆς Αὐλῶνος ὁ θεόχριστος ποιμὴν·
Χαίροις τοῖς πιστοῖς ὁ δείξας τὴν ζωὴν ἁγίου πηγίν.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Χαίροις τοῖς χεῖλεσί σου τοῖς ὁσίοις ἐδόθη ἀφθόνως Ἐλευθέριε μάκαρ. Καὶ γὰρ Θεῷ εὐαρεστήσας βίου καθαρότητι, ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο τοῦ Πνεύματος ἡ σοφία, τὸν οἶκον ἑαυτῆς καλῶς κατασκευάσασα καὶ σὲ καθοδηγήσασα εὐθυπόρως, εἰς δόξης τῆς ἀγίας τὰ φωτοειδῆ σκηνώματα, ἔνθα ζωῆς ἀνεῦρες τὰς ἀντιδόσεις. Χριστῷ δὲ τῷ Ζωοδότῃ καὶ Θεῷ συμφώνως τὴν χαρμόσυνον ὁδὸν μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἐβόας.

Ἀλληλουῖα.

Ψ εὔδους δεινὸν προστάτην Ἐλευθέριε θεε, ἀνείλες ἀληθείας τοῖς τρόποις. Καὶ φωτὸς ἀληθινοῦ ἐν αἴγλῃ ἀπροσίτῳ ἔλλαμφθεις πανόλβιε, τοῖς πᾶσι ἐγένου ὡς πόλις ἐπάνω ὄρους καλῶς κειμένη. Καὶ ὡς λύχνος μέγας τοῦ Χριστοῦ τιθέμενος, ἐπὶ λυχνίαν τὴν θεῖαν Ἰλλυρικοῦ ἐξήστραψας ὑπερθέως, τὴν κτίσιν δαδουχῶν τοῖς σοῖς χαρίσμασιν, καὶ λόγους ἀκούων χαριστηρίους ἀπὸ βαθέων·

Χαίροις ἡ βάσις ὁμολογίας·
Χαίροις τὸ σθένος τῆς παρρησίας.

Χαίροις ὁ διαπομπάνας τὸν λαὸν Ἰλλυρικοῦ·
Χαίροις ὁ καθοδηγῆσας ἐκλογάδα τοῦ Χριστοῦ.

Χαίροις ὁ ἐπισφραγίδας πίστιν ἐν τῷ μαρτυρίῳ·
Χαίροις ὁ ἐπαπολαύσας πλούτου θεοῦ ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις ὁ ὑπερνικήσας τὰς ὀδύνας τοῦ πυρός·
Χαίροις ὁ ὑπεραστράπτων ὡς ὁ δόκιμος χρυσός.

Χαίροις ὁ καθυπακούσας εὐπειθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ·
Χαίροις ὁ ἀξιωθεὶς στεφάνων σὺν μητρὶ σου τῇ Ἀνθίᾳ.

Χαίροις ὁ καλῶς δοξάσας τὸν θεόλεκτον στρατόν·
Χαίροις ὁ αἰεὶ φαιδρύνων τὸν Χριστῶνυμον λαόν.

Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.

Ω ἀτρόμπτε Μάρτυς, Χριστοῦ Ἀρχιερέων τὸ σέβας, παμμάκαρ Ἐλευθέριε χαῖρε (γ)* (Ἄγιε Ἱερομάρτυς τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν), σὺ γὰρ ὡς δοῦλος ἀγαθὸς καὶ ὑπηρέτης φρόνιμος, τὰ

τάλαντα ἃ ἔλαβες εὐαρέστως, ὑπερπλειόνως πύξισας ἐν σκάμματι Μαρτυρίου, ἄχρι τοῦ τέλους μείνας ἐν πιστότητι Κυρίῳ Θεῷ σου συνηρμοσμένος. Διὸ καὶ παρ' Αὐτοῦ τὸ εὖ ἀκήκοας, καὶ εἰς χαρὰν τὴν ἀλκτον συνευρέθης, ἔνθα φωτὸς ὄρας τὴν θεουργὸν ἐνόησα, υἱῶν τῶν ἐκλεκτῶν τὴν χάριν κληρονομίσας, μεθ' ὧν Θεῷ τῷ παντουργῷ βοᾷς ἐν ἀρμοδίῳ ἁσμασιν τὸν αἶνον·

Ἀλληλουΐα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.
ᾠχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Κρησιερέων τὸ πολύτιμον θησαύρισμα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ θεϊότατον ἐκσφράγισμα, τὸν τῆς πίστεως τῷ σθένει ἐμψυχωθέντα. Τὸν βασάνους ἀνυπόιστους ὑπομείναντα, καὶ τὴν κάραν ἐκτιμηθέντα μεγαλύνωμεν· πόθῳ λέγοντες· **Χαίροις ὦ Ἐλευθέριε.**

Πρὸ δὲ τοῦ δι' εὐχῶν. Τὸ ἀκόλουθον.
ᾠχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Κοφίας χάρισι, κατακοσμούμενος, σεμνοῖς τε ἤθεσι, διακρινόμενος, ἀπὸ νεότητος Θεοῦ, κεκλήρωσαι Ἱεράρχης. Εἶτα τὸ Μαρτύριον, ἐν ἀνδρείᾳ ὑπέμεινας· μείνας Ἐλευθέριε, τῷ Χριστῷ ἀμετάθετος. Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει· ἅμα Ἀνθία τῆ μητρὶ σου.

Δίστιχα. Ἀκροτελεύτια.

Κωὴν μοι Ἐλευθέριε ἀτάραχον παράσχου, ἵνα Θεὸν δοξολογῶ ἐν ψυχικῇ ἀνέσει, τῷ λύσαντι ἐκ τῶν δεσμῶν φθορᾶς ἡμῶν τὸ γένος, ἐλευθερίαν τε βροτοῖς αἰώνιον διδόντα, βοᾷ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἠπένης Ἰσιδώρα, ἣν ἐλευθέραν ἐκ παθῶν δείξον ταῖς σαῖς πρεσβείαις ὅπως Θεὸν δοξολογῶ, τὸν ἐν Τριάδι μόνον, ᾧ πρέπει δόξα καὶ τιμὴ εἰς πάντας τῶν αἰώνων·

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ Τῆ ΑΠΑΡΧῆ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ
ΚΥΡΙῶ Τῷ ΘΕῷ ΗΜΩΝ,
ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ Εἰς Αἰῶνας
ΑΜΗΝ.

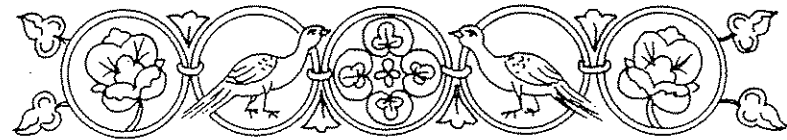
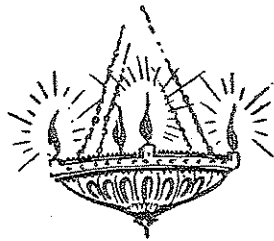

ΔΚΡΟΣΤΙΧΙΣ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΤΟΝ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ

Ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἁγιοροθειτίσσης

Ἄγαλλιάσεως χρισθεῖς θεωρικῶ ἐλαίῳ,
Βρίθων ἐγένου ἀληθοῦς γνώσεως καὶ σοφίας.
Γράμμασιν Ἐλευθέριε καὶ λόγοις διαπρέψας,
Διδάσκαλος τῆς ἀρετῆς τῆς πρακτικῆς ἐγένου.
Ἐλευθερίας ἀγαθῆς τὴν κλῆσιν δικαίῳσας,
Ζωῆς ἐδρέψω στάχνας ἐν χριστοδότῳ δόξῃ.
Ἥλιου τοῦ ἀειφεγγοῦς ἀκτῖς φαιδρὰ ὑπάρχεις,
Θάλασπιν παρέχων ἄρροπτον τοῦ οὐρανοῦ θάμβους.
Ἰλλυρικοῦ Ἐπίσκοπος κεκλήρωσαι ἀξίως,
Κοσμίσας Θρόνον ἅγιον αὐτοῦ τὸν ἐν Αὐλῶνι.
Λύμπν εἰδώλων βδελυκτὴν ἐμάστιξας εἰς τέλος,
Μέσον σταδίου ἐν χαρᾷ πολλῇ αὐτομολήσας,
Νίκης διὸ τὰ τρόπαια ἐν εὐφροσύνῃ ἦρας.

Εἶφος καὶ πῦρ καὶ ἀλγεινὰς βασάνους οὐ πτοῦμαι,
 Οὐδὲν γὰρ δύναται Θεοῦ χωρῖσαι με ἐβόας.
 Πείναν καὶ δίψαν τῆς σαρκὸς λογίζομαι ὡς τέρψιν.
 Ραδίως φέρω τὰ δεινὰ ἐκ τούτων γάρ μοι κέρδος.
 Σκότος ζοφώδους φυλακῆς καὶ τὰ δεσμὰ βαστάζω,
 Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς ὅπως ὄρω τὸ μέγα.
 Ὑπέρτερος τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων διαμένω,
 Φίλτρον Χριστοῦ τὸ ἄριστον ἐπιμελῶς φυλάττων.
 Χάριν γὰρ τούτου ἐν σπουδῇ ἄδω τὴν θεῖαν πίστιν.
 Ψαλάτωσαν οὖν Ἅγιοι Θεὸν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις,
 Ὡσαύτως κτίσις σύμπασα Αὐτὸν προσκυνησάτω.

ΔΚΟΥΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΔΓΙΑΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΔΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

(οὔ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Δεκεμβρίου).
 (ποίημα Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
 Ἁγιοθεϊτίσσης)

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάσουσον.
 Εἶτα Θεὸς Κύριος.... καὶ τὰ ἐξῆς τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ....

Καὶ λλυρικοῦ τὴν ἐκλογάδα ἰθύνας, Εὐαγγελίου εἰς
 πηγὴν ζωφόρον, παρὰ Χριστοῦ ἀντέλαβες, ζῶν
 ἀληθῆ. Ἔχων Ἐλευθέριε, ἐν καρδίᾳ σου ζῆλον,
 τούτου τὸν ἀκόρεστον, μέχρι τέλους τὴν πίστιν·
 τὴν ἀληθῆ ἐκράτεις ἀρεστῶς, καὶ Μαρτυρίῳ, αὐτὴν
 ἐπεσφράγισας.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἦν θεϊκὴν ἀναλαβὸν συμμαχίαν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
 ἀπτοπίτως διέβης, μὴ φοβηθεὶς θρασυτέτα ἀνόμων
 ἀνδρῶν· πῦρ τε τὸ ὁμόδουλον, καὶ βασάνων τὴν
 φλόγα, σβέσας Ἐλευθέριε, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥείθροις·
 ὡς ἱερεῖον ἅμα τε Χριστῷ, σαυτὸν προσήξας, τὴν κά-
 ραν τεμνόμενος.

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίον). Ὅμοιον.

Ἦς συμπαθείας σου Ἄγνη τὰ ἔλεη, καὶ μητρικῆς σου προμηθείας τὸν πλοῦτον, ἐν ἀγαθοῖς χαρίσμασι, παράσχου ἡμῖν· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῇ θελήσει σου ἴσον, μόνη ὡς βαστάστασα, ἐν χερσὶ σου ἀφράστως τὸν Βασιλέα γῆς καὶ Οὐρανοῦ, ὃν ἀτενίζειν, οὐ δύνανται Ἄγγελοι.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Εἶτα. Οἱ Κανόνες. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας».

Τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου βλύσας ὕδωρ, καὶ κορέσας λαὸν περιούσιον, ὕδωρ νῦν τοῦτο, ἀγίασον Δέσποτα.

Ἦ πηγάσας ἐκ πλευρᾶς σου λογχευθείσης, σὺν τῷ αἵματι ὕδωρ Φιλάνθρωπε, ὕδωρ νῦν τοῦτο, εὐλόγησον Κύριε.

Ἦ τὰ ὕδατα χερσώσας σῆ δύναμει, καὶ περάσας λαὸν ὃν ἠγάπησας, ὕδωρ νῦν τοῦτο, εὐλόγησον Ἄγιε.

Ἦ προστάξει σου τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ ἐδράσας αὐτὴν ἐν τοῖς ὕδασι, ὕδωρ νῦν τοῦτο, ἀγίασον Δέσποτα.

Ἦ ἐκπλύνας ταῖς ῥοαῖς τοῦ Ἰορδάνου, τῶν ἀνθρώπων τὸν ρυτίπον Φιλάνθρωπε, ὕδατι τούτῳ, τὴν χάριν σου δώρησαι.

Ἦ εὐχῆς τοῦ Ἡλιοῦ Θεὸ ἀκούσας, καὶ τὸν ὄμβρον τῇ γῆ δωρησάμενος, ὕδατι τούτῳ, σὴν χάριν ἐπόμβρισον.

Ἦ τοῖς ὕδασι τὴν γῆν σου κατακλύσας, καὶ παιδεύσας λαὸν ἀμαρτήσαντα, ὕδατι τούτῳ, σὴν χάριν δὸς Δέσποτα.

Ἦ τὰ ὕδατα Μερόῦς Θεὸ γλυκάνας, καὶ ποτίσας λαὸν ἀγαθώνυμον, ὕδωρ καὶ τοῦτον, γλυκῦρῳον ποιήσον.

Ἦ ἀνοίξας ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ χερσὶ σου, νηπαμένου ἐν ὕδασι Κύριε, ὕδωρ καὶ τοῦτο, ψυχῆς λύτρον ποιήσον.

Ἦ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου, Σαμαρείτιδι δοὺς ἐν τῷ φρέατι, ὕδωρ νῦν τοῦτο, ἀγίασον Κύριε.

Ἦ δι' ὕδατος καὶ πνεύματος καινίζων, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Φιλάνθρωπε, ὕδωρ καὶ τοῦτον, καινότατον ποιήσον.

Ἦ αἰετήρους ποταμοῦ τῶν ἰαμάτων, καὶ πηγῆ χαρισμάτων ἀστείρευτος, Θεὸ ὑπάρχων, ἐν ὕδατι σῶσόν με.

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦ ὄν Δεσπότην τοῦ παντός ἀποτεκοῦσα, δίχα
ῥεύσεως Κόρη Θεόνυμφε, ἔλεος ῥάνον, τοῖς δού-
λοις σου Δέσποινα.

Ἦ οὔ ἐλέους θησαυρὸν τέξασα κόσμῳ, οἰκτιριστῶν τε
κεφάλαιον ἔχουσα, οἰκτεῖρησόν με, Παρθένε Πα-
νάχραντε.

Ἦ ωδοχὸς ὡς πηγὴ οὔσα Παρθένε, καὶ θεοῦ ῥύτος
Κρήνη ἰάσεων, θεράπευσόν με, ψυχῇ τε καὶ σώ-
ματι.

Ἦ τὸ Ἥλιον τὸν ἄδυτον τῷ κόσμῳ, ἀνατείλασα
Κόρη Ὀλόφωτε, καταύγασόν μου, τὰς κόρας ἐν
δόξῃ σου.

Ἦ κεσώδυνον καὶ ἄμισθον ὑπάρχεις, ἰατρεῖον Μαρία
Πανάχραντε, κρήνη τε ἅμα, ἐλέους ἀθόλωτος.

Ἦ ς τὴν ἄβυσσον σοφίας τετοκυῖα, καὶ τῆς γνώ-
σεως πλοῦτον κατέχουσα, Παρθένε γνῶσιν, τὴν
ἄνωθεν δίδου μοι.

Ἦ νεφέλη ἢ μινύουσα τῷ κόσμῳ, ἀληθείας τὸ φῶς
τὸ ἀνέσπερον, Ἄγνη ὑπάρχεις, ἐν αἴγλῃ λαμπρό-
τιτος.

Τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Χαίροις Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Ἰσιδώρας».

Ἦ αριτόβρυτον πηγὴν τῆς εὐλογίας, καὶ δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος πάντιμον, ἐπέγνωμέν σε, σοφὸν
Ἐλευθέριε.

Ἦ διστάκτῳ ἐν καρδίας προαιρέσει, καὶ δυνάμει
ψυχῆς ἐπαινέσωμεν, Ἐλευθερίου, τὰ ἐνδοξα τρώ-
παια.

Ἦ ὑπον πάντα ἐμπαθείας ἐκπλυνὸν μοι, ῥυπτικαῖς
σου εὐχαῖς Ἐλευθέριε, καὶ λευκοφόρον, Θεῷ με
παράστησον.

Ἦ λοτρόπῳ τῆς ψυχῆς σου διαθέσει, ἐκολλήθης Θεῷ
Ἐλευθέριε, Αὐτοῦ ὀπίσω, δραμῶν ὡσπερ ἔλαφος.

Ἦ σχυρότερος χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου, ἐν πυρὶ
Ἐλευθέριε ἔμεινας, Χριστὸν δοξάζων, τὸν σὲ δυ-
ναμώσαντα.

Ἦ αρκικῆς με ἐλευθέρωσον δουλείας, καὶ παθῶν
με ἀνώτερον ποίησον, προσηγορίας, ταῖς σαῖς
Ἐλευθέριε.

Ἦ νδαλμάτων Ἐλευθέριε τῆς πλάνης, τὸ σαθρὸν
ῥωμαλέως κατέρρηψας, Εὐαγγελίου, ἀρθεῖς τοῖς
ὑψώμασιν.

Ελευθέρα σου φωνῇ ἐν τῷ σταδίῳ ὠμολόγεις Θεὸν
Ἐλευθέριε, ἀθέων λόγοις, μηδὲως πτοούμενος.

Παυμίας ἀπώσαμενος τὸν ὕπνον, ἐγρηγόρσεως
νοῦς ἀναδέδειξαι, Χριστοῦ τε λύχνος, φαιδρὸς
Ἐλευθέριε.

Ομοτράπεζος Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἁγίων
ὑπάρχεις συνέστιος, ἐν ἀρμονίᾳ, ψυχῆς Ἐλευθέ-
ριε.

Μαρτυρίου τὴν ὁδὸν τὴν τραχυτάτην, εὐμαρῶς
διαβάς Ἐλευθέριε, εἰς παραδείσου, τὸν ὄρμον
κατέπαυσας.

Αρχιθύτης ἐκ νεότητος ἐγένου, καὶ λατρείας Κυρίῳ
προσπάγας, τὰς ἀναμάκτους, κλεινὴ Ἐλευθέριε.

Πτορίας σου προσήλκυσας ἐνθέως, εἰς τὴν πί-
στιν Χριστοῦ Ἐλευθέριε, τῶν ἀκούοντων, τὰ πλή-
θη ἐκάστοτε.

Πολυκαύτη σοι ἐδόθη οὐρανόθεν, δωρεὰ ἐν σοφίᾳ
καὶ χάριτι, Θεοῦ τὴν γνῶσιν, μαθεῖν Ἐλευθέριε.

Ψυπέτης ἀετὸς καθάπερ ἄλλος, εἰς τὸ κάλλος
ἐπήρθης τὸ τέλειον, τοῦ Μαρτυρίου, πτεροῖς
Ἐλευθέριε.

Κεῦος ὠφθης ἐκλογῆς ὡσπερ ὁ Παῦλος, καὶ
ταμειὸν σεπτὸν Ἐλευθέριε, ἐπαγγελίας, πληροῦν
ὠραιότητος.

Κουσίως σὰν Σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, Ἐλευθέριε
ἤρας Κυρίου σου, καθυπακούων, τῷ θείῳ κελεύ-
σματι.

Αμπροφόρος ὡς ἀστήρ ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἀνατείλας
τὴν κτίσιν κατηύγασας, τῶν σῶν ἐπάθλων, αὐγαῖς
Ἐλευθέριε.

Λπν πᾶσαν ἀπετέφρωσας τῆς πλάνης, θείου ζή-
λου πυρὶ Ἐλευθέριε, καὶ φῶς ἐγένου, Χριστοῦ ἐν
τοῖς πέρασιν.

Θύειν ὄλως τοῖς εἰδώλοις οὐκ ἐπείσθης, ἀλλὰ ζῶντι
Θεῷ Ἐλευθέριε, τὰς εὐαρέστους, θυσίας προσέ-
νεμας.

Υφορώτατος ἀγρὸς ἢ σὴ καρδία, ἀνεδείχθη καρπὸν
ἀποδώσασα, πολυπλασίως, Θεῷ Ἐλευθέριε.

Εἴθροις θείων σου αἱμάτων γῆ τῆς Ῥώμης, ἠγιάσθη
ἀγνῶς Ἐλευθέριε, ἡ δὲ ψυχὴ σου, ὀλόλευκος
ἔμεινεν.

Θυνὸν με εἰς λιμένα σωτηρίας, ὁ ἰθύνας καλῶς
Ἐλευθέριε, τῆς Ἰλλυρίας λαὸν περιούσιον.

Εὐλογίσας τὸν Θεὸν σου ἐν τῷ βίῳ, εὐλογίας Χρη-
στὴν ἀνταπόδοσιν, ἀξίως εὖρες, ἀεὶ Ἐλευθέριε.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε,
σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ερῶν ταῖς χερσὶ Σταυρὲ Κυρίου, ὑψωθείς τὰς
δυνάμεις κατέρραξας, τῶν πολεμίων, καὶ κόσμον
ἠγίασας.

Ἅγιοι Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ετραπιαὶ τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων, νοερῶν τε
δυνάμεων τάγματα, Σὲ δυσωποῦσι, Χριστὲ πολυ-
έλεε.

Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εωάννου τοῦ Προδρόμου ἱεσάις, τοῦ Χειρὶ Σε
ἐν ρείθροις Βαπτίσαντος, ἡμῶν τὸν ῥύπον, ἀπό-
πλυνον Κύριε.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εωρεὰν τὴν ἐξουσίαν ὡς λαβόντες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς
νόσους Ἀνάργυροι, αὐτὴν δωρεῖσθε, τιμῆς ἄνευ
ἅπασιν.

Ἅγιοι Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ες Θεοῦ τοῦ Πανουργοῦ στόματα Θεῖα, τὴν
Αὐτοῦ διδαχὴν ἐκηρύξατε, παντὶ τῷ κόσμῳ,
Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Ἅγιοι Ἱεράρχεια τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἄβδω θεῖα λογικὰ Χριστοῦ ἄρνια, εἰς νομὰς σωστι-
κὰς ὀδηγήσαντες, οἱ Ἱεράρχαι, ἀξίως ὑμνεῖσθω-
σαν.

Ὅσοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εγιόλεκτος χορὸς Ὁσίων πάντων, ἀσκηθεὶς ἐν σπη-
λαίοις καὶ ὄρεσι, σαρκὸς τὰ πάθη, ἐνθῶς
ἐνέκρωσεν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ευνθλιβέντες ἐν λινοῖς σκληρῶν βασάνων, ὥσπερ
βότρυες Μάρτυρες ἔνδοξοι, εὐχαριστίας, τὸν
οἶνον ἐβλύσατε.

Ἅγιοι Ὁμολογηταί, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εαλκευθέντες ἐν πυρὶ ὁμολογίας, τοῦ χρυσοῦ δοκι-
μότεροι ὤφθητε, ὦ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ γενναϊό-
τατοι.

Προφῆται τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εκεῦ πάντιμα ἐδείχθητε τοῦ Λόγου, τὴν Αὐτοῦ
προϊδόντες ἐνσάρκωσιν, συμβόλοις θείοις, Προ-
φῆται θεσπέσιοι.

Δίκαιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαριτώνυμοι χοροὶ οἱ τῶν Δικαίων, οἱ τῷ θρόνῳ
Θεοῦ παριστάμενοι, ἐν παρόρησίᾳ, Αὐτὸν δυσωπή-
σατε.

Ἅγιοι Πάντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μῖστιν θείαν ἄχρι τέλους ἀκεραίαν, συνειδήσει
κοιλῆ ἐφυλάξατε, Ἅγιοι Πάντες, τῆς δόξης συμ-
μέτοχοι.

Δόξα. (Τριαδικόν).

Ἦν Πατρὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα μεγαλύνω, τὴν Τριάδα
τὴν μίαν καὶ σύνθρονον, τὴν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πά-
ντα ποιήσασαν.

Καὶ νῦν. (Θεοτοκίον)

Καταδίκης ὁ Ἀδὰμ ἀπελυτρώθη, καὶ ἡ Εὐὰ ἀρᾶς
ἠλευθέρωται, τῇ σῆ κυήσει, Μαρία Πανάχραντε.

Καὶ εὐθύς.

Μῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλνν ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐγογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς Σὲ μὴ
ἀστοχίσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσε-
ων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἔτερον. Ὅμοιον. Τοῦ Ἁγίου.

Μῶν διωκόντων τὰ βέλη ἐρόρησας εἰς γῆν, τῇ
ἀνενδότῳ σου ἐνστάσει· τὸ Ὄνομα Χριστοῦ ὄπλον
γὰρ ἔλαβες· ἀήττητον δὲ Σταυρὸν ὡς περιτείχι-
σμα· Ἐλευθέριε τὸ κλέος, Μαρτύρων καὶ Ἱεραρχῶν.

Εἶτα τὰ συνήθη τροπάρια.

Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς...
Νάμασιν ἐπομβρίας...
Παρθένος ἔτεκες ἀπειρογάμε...
Παναγία Θεοτόκε Παρθένε...

Τρισάγιον.
Ἀπόστολος.
Εὐαγγέλιον.
Εἰρηνικά.

«Εὐχή» εἰς τὸν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριον.

Θῶν αἰώνων Κύριος καὶ συνοχεὺς τῶν ἀπάντων· ὁ
τῇ ἀρρήτῳ σου σοφίᾳ τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
δημιουργήσας τῷ σῷ λόγῳ καὶ πάλιν τῇ βουλή-
σει σου ταύτην κρατῶν καὶ συντηρῶν· Ὁ τὴν γῆν, τῇ
προστάξει σου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐδράσας, Παντοδύμα-
με· ὁ ἐν ὕσασι συντρίψας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους καὶ
τῷ σῷ Βαπτίσματι ὀλέσας τὴν τοῦ πολεμίου ἰσχύν,
τὸν δὲ βύθιον καταβυθίσας δράκοντα· ὁ δι' ὕδατος
καὶ πνεύματος ἀνακαινίσας ἡμᾶς καὶ χαρισάμενος
ἡμῖν τῆς αἰωνίου σου κληρονομίας τὰ ἀγαθὰ ἐν πλη-
ρότητι, μόνε ἀναλλοίωτε καὶ Τρισυπόστατε Βασιλεῦ·

Ὁ τῶν Μαρτύρων σου τὰ αἵματα εὐμενῶς δεξάμε-
νος, εἰς λογικῆς θυσίας ὀλοκάρπωσιν καὶ εἰς ἰλασμὸν
τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

Ὁ τῶν σῶν Ἀρχιερέων τὰς ἀναιμάκτους προσφορὰς
καὶ πάντων τὰς προσευχὰς, ὡς θυμίαμα λατρείας
πρὸς Σέ, τὸν μόνον ἀληθῆ Θεὸν προσδεχόμενος· ὁ

ἐν παροχῇ ἐλέους ἀμετρήτου, πᾶσας ἡμῶν τὰς προσφορὰς προσπλάμενος, Ἀγαθὲ καὶ εὐσπλαγγνε.

Αὐτὸς καὶ νῦν, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας τοῦ σοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων ἱκετῶν προσαγομένης. Καὶ τῇ σῇ πανσθενουργῷ Δυνάμει, τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγίασον, ὁ μόνος Ἅγιος καὶ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος Κύριος. Ἵνα ἡμῖν μὲν τοῖς μεταλαμβάνουσι, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος γένηται ἐπιτήδειον, ἅμα δὲ καὶ εἰς τῆς Χάριτος Σου τῆς Ζωοποιοῦ τὴν ἀπόλαυσιν ἀρμόδιον καὶ εἰς πάσης εὐεργεσίας Σου ἀποδοχὴν κατάλληλον.

Κάθαρον ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις ψυχῆς τε καὶ σώματος, ὁ καθάρας τῇ σῇ ἐπιφανείᾳ Κύριε, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων, ἵνα τοῦ ὕδατος τούτου τῇ μεταλήψει, τῶν σῶν δωρημάτων μέτοχοι γενώμεθα. Τῆς σῆς εὐλογίας τοῖς νόμασι πότισον ἡμᾶς, ὁ ποτίσας ἐν ἐρήμῳ λαὸν περιούσιον, δι' ὕδατος τοῦ ἐκ τῆς πέτρας παραδόξως ἀναβλύσαντος. Τῆς σῆς δροσοβόλου χάριτος τὰς δωρεάς, ἐπίνευσον ἡμῖν τοῖς σοῖς δούλοις, τοῖς τῷ καύσωνι ἐκτμηκομένους τῶν παραπτώσεων. Ἵνα εἰς ἀναψυχὴν ἀγαλλιᾶσεως πνευματικῆς ἐρχόμενοι, Σὲ δοξολογῶμεν τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πάσης εὐεργετικῆς σου προσφορᾶς τὸ Κεφάλαιον, αἰωνίου δὲ κληρονομίας τὴν ἀπόλαυσιν. Ὡν μέτοχοι γενώμεθα, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τοῦ ἐν Ἀρχιερωσύνης λατρείαις καὶ αἵμασι μαρτυρικοῖς εὐαρεστήσαντός σοι καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Σου. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ ἀρμόζει τιμὴ καὶ δόξα καὶ προσκύνσεις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῇ μᾶ θεότητι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. AMHN.

Ῥαντίζων εἶτα ἡμᾶς, ψάλλομεν τὰ συνήθη

Ἦχος β'. Τῶν σῶν δωρεῶν...

Ἦχος δ'. Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες...

καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ὅμοιον.

Ὁ φωτὸς αἰδίου γέγονας, μύστις Ἐλευθέριε, τὰς ἐμφάσεις δεχόμενος δόξης ἀκαταλήπτου, ὡς λυχνία θεαυγῆς τοῦ Φωτοδότου, ἀστήρ δὲ καταστράπτων τὴν γῆν ταῖς αὐλοῖς αὐγαῖς. Ποιμὴν τε στοργικὸς γενόμενος, τοὺς λογικοὺς σου ὠδήγεις ἄρνας ὁδὸν ἔδραμες στενὴν τοῦ Μαρτυρίου, ψυχῆς δυνάμει ἀπτήτῳ, ὅθεν αὐτὴν τελέσας, τοῦ παραδείσου εὖρες πλάτος καὶ θείαν εὐφροσύνην. Διὸ τοῖς προστρέχουσιν ἐν σοὶ καλῶς ἐπικαμπτόμενος, τῆς ζωῆς τὴν ἄνεσιν, εὐχερῶς ἐκάστοτε, παρεχόμενος ποικίλως ὑγιεῖς, τοὺς ἀσθενοῦντας ποιεῖς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Νεῦσον παρακλήσεσι...

Ἀπόλυσις καὶ Δι' εὐχῶν.

Δίστιχα. Ἀκροτελεύτια.

Ὁ νῦν μου καθυγίωσον καὶ τὴν ψυχὴν μου ἅμα, δέεται ἐν προσαγωγαῖς ῥόδων σοὶ Ἰσιδώρα, ἵνα Θεῷ τῷ καθαρῷ καὶ ἐν Ἁγίοις μόνῳ, ἀκαταγνώστῳ βιοτῇ ἀξιοθῶ ἀρέσαι, καὶ φθάσαι Ἐλευθέριε ἐν ταῖς σκιναῖς Κυρίου, ἔνθα πανήγυρις ἐστὶ τῶν σωζομένων πάντων, ἐλευθερίας καὶ ζωῆς ἔνθα ὁμοῦ τὰ κέρδη καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀληθοῦς ἢ θεία κληροσύνη, τῆς ἄνω τε λαμπρότητος ἢ μετοχῆ ἐν δόξῃ, καὶ αἱ ἀσίγητοι

ὦδαί Ἀγγελικῶν ταγμάτων, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον
καὶ Βασιλέα πάντων, ὑμολογούντων ἐκτενῶς καὶ
αἰτουμένων πᾶσι δοθῆναι θεῖον ἔλεος, εἰρήνην τε
βαθεῖαν.

Ταῦτα εὐχαῖς σου εὐρομεν, Μητὴρ σου τε Ἀνθίας,
μεθ' ἧς ἱκετέτευε θεὸν ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, ᾧ
πρέπει ἡ προσκύνσις καὶ ἡ μεγαλωσύνη, νῦν τε ἀεὶ
καὶ εἰς σειρὰς αἰῶνων ἀμετρήτων. ΑΜΗΝ.

ΤΕΛΟΣ,
ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΗΜΩΝ
ΤΩ ΑΓΙΑΖΟΝΤΙ ΗΜΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΥ ΤΟΙΣ ΔΩΡΟΙΣ
ΑΡΜΟΖΕΙ ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΠΡΕΠΟΝΤΩΣ
ΕΙΣ ΑΙΩΝΑΣ.
ΑΜΗΝ.

ΕΓΚΩΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ἍΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Ὁ Ἱερεὺς ἀρχομένης τῆς ἀστάσεως θυμῷ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν
πανθαύμαστον μνήμην σου, ἥ συνήγαγε ἡμᾶς τῷ
σῶ Ναῶ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν
Ἁγίαν Μητέρα σου, ἥ κατήρδευσε τὰνάματα υἱῷ.

Μακαρίζομέν σε, Ἀρχιερέων φαιδρὸν, καὶ θεόσδοτον
τοῖς πέρασι καύχημα, τὰ μαρτύρια γεραίροντες
πιστῶς.

Ἰγενναῖε μάρτυς, κραταιὲ ἀθλητᾶ, Ἐλευθέριε παμ-
μάκαρ δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν σου τὴν μνήμην
εὐσεβῶς.

Ἰέσιν Κυρίῳ, ἐπικάμφθητι νῦν, τοῦ προσάξαι
δι' ἡμᾶς Ἐλευθέριε, ὅπως ῥύσπται ἡμᾶς τῶν νῦν
κακῶν.

Κτέφανον ἐδέξω, ἐν Κυρίῳ διπλοῦν, τῆς γενναίας σου ἀσκήσεως Ἁγίε, καὶ τῆς ὄντως στερεᾶς ὑπομονῆς.

Κήλος σου ὁ θεῖος, οὐκ ἐκάμφθη σοφέ, παθημάτων καὶ βασάνων τὴν πύρωσιν, ἀλλ' ἐκήρυττες τοῖς πᾶσι τὸν Χριστόν.

Κροδίους ὕμνους, ἐν αἰσθήσει ψυχῆς, καὶ καρδίας Θεοφόρε ἐπάδομεν, καὶ δοξάζομεν τὰ θαύματα πιστῶς.

Κλαβέν σε Μάκαρ, ἐν σκηναῖς ὁ Χριστός, κατοικεῖν ἐν οὐρανῷ σὺν Ἀγγέλοις τε, καὶ Ἁγίοις εὐφραίνομενος αἰεί.

Κάγνη ψυχί σου, καθαρὰ ὡς χιών, ὡς λευκὴ περιστερὰ ἐκπετάσασα, τὸν Χριστόν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπεῖ.

Μαρτυρίων ἄθλους, καὶ ἀγῶνας στερροῦς, Ἐλευθέριε διήνυσας κράτιστα, τῶν Μαρτύρων ἠξιώθης τῆς τιμῆς.

Κῆς ψυχῆς κοσμήσας τὴν λαμπάδα φαιδρῶς, τοῖς ἐνθέοις βασάνοις κατηξίωσαι, τοῦ Νυμφίου τῆς χαρᾶς ἀπολαβεῖν.

Καῖρε καὶ εὐφραίνου, ὦ Ἀνθία σεμνή, σὺν υἱῷ σου μαρτυρίου ἠξίωσαι, παριδοῦσα τὴν μανίαν τῶν ἐχθρῶν.

Τριαδικόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δόξα σοι Θεέ μου, Παναγία Τριάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς σὺν τῷ Πνεύματι, σῶζε πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα Θεοῦ, σὺ ἡμᾶς ὦ Θεοτόκε ἀξίωσον, βασιλείας οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν.

Καὶ πάλιν τὸ α' τροπάριον ἀργά:

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν πανθαύμαστον μνήμην σου, ἣ συνήγαγε ἡμᾶς τῷ σῶ Ναῶ.

Μικρὰ Συναπτί.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ λαός.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἦς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρί-
ας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ λαός.
Σοί, Κύριε.
Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πύλογηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου
ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός.
Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ἄξιον ἐστί.

Ὁ Ἱερεὺς ἀρχομένης τῆς β΄ στάσεως θυμᾶ.

Ἄξιον ἐστί, μακαρίζειν σέ τὸν Θεοφόρον, τῶν
πιστῶν τὸ θεῖον θησαύρισμα, Ἐλευθέριον ποιμένα
φωταυγῆ.

Ἄξιον ἐστί, τὸν φωστῆρα σε τῆς Ἐκκλησίας, τὸν
Ἱερομάρτυρα ἄσμασι, καταστέφειν Ἐλευθέριον
σεπτῶς.

Ἄξιον ἐστίν, Ἐλευθέριον σὺν τῇ Ἀνθίᾳ, μέλπειν ὡς
πιστῶν σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα, καὶ τὸ σκεῦος
ἐκλογῆς τὸ θαυμαστόν.

Ἄνω πρὸς Χριστόν, σὺ ἀνύψωσας τὸν νοῦν σου Πά-
τερ, μπτρικάϊς σεπταῖς παραινέσεσιν, οὐ κατέπτu-
ξας θυμὸν τὸν τοῦ ἐχθροῦ.

Ὅπως τῶν παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίαν, σὴ
εἰκόνι πάντες προστρέχομεν, Παμμακάριστε Θεό-
φρον οἱ πιστοί.

Ἄεϋτε νῦν πιστοί, προσενέγκωμεν τῷ Θεοφόρῳ,
ᾠδὰς καὶ ᾠδὰς νῦν χρεωστικῶς, τῷ πρεσβεύοντι
Κυρίῳ δι' ἡμᾶς.

Ἐλως ὁ ἐχθρὸς, τῇ ἐνστάσει σου ὄντως ὠράθη, σὺ
γάρ ἀνενδότως ἐνήθλησας, καὶ καθείλες ἀσεβείας
τὴν ὄφρυν.

Ἐφυσέ ποτε, θεῖω Πνεύματι ὁ προφητάναξ, δίκαιος
ὡς φοινῖξ ἀνθήσεται, ἐν τῷ οἴκῳ φυτευθεὶς τῷ τοῦ
Θεοῦ.

Ἐχεσθε λιτάς, Ἐλευθέριε σὺν τῇ Μητρὶ σου, καὶ
Θεὸν θερμῶς ἱκετεύσατε, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώ-
ντων ἐν χαρᾷ.

Ἰτῆσαι ἡμῖν, ἐκ Θεοῦ πταισμάτων λύσιν, τοῖς μετ'
εὐλαβείας γεραίρουσι, σοῦ Εἰκόνα τὴν ἁγίαν καὶ
σεπτίν.

Ἐτρῶται ἐχθρός, ἐν ἐσχάρῳ σὲ ἀπλώσας, καὶ τῷ μαρ-
τυρίῳ δεδοξασαι, Ἐλευθέριε Χριστὸς ὁ Λυτρωτής.

Ἐύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων συμφορῶν καὶ νόσων,
καὶ ἐπερχομένων τῶν θλίψεων, ἱκεσίας σου Παμ-
μάκαρ πρὸς Θεόν.

Ἐψωσον σοφέ, τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς σου χεῖρας,
πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ στεφανώσαντα, καὶ δυσώπη-
σον Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐναρχε Θεέ, Πάτερ Λόγε καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, θεί-
αις ἱκεσίαις τοῦ Μάκαρος, σῶσον πάντας τοὺς πι-
στεύοντας εἰς Σέ.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐχουσα πολλήν, παρρησίαν πρὸς Χριστὸν Παρθένε,
μὴ ἐλλείπῃς τούτῳ πρεσβεύουσα, ἵνα ρύσῃται ἡμᾶς
ἐκ πειρασμῶν.

Καὶ πάλιν τὸ α' τροπάριον ἀργά·

Ἐξίον ἔστι, μακαρίζειν σε τὸν Θεοφόρον, τῶν πιστῶν
τὸ θεῖον θησαύρισμα, Ἐλευθέριον ποιμένα φωταυγῆ.

Μικρὰ Συναπτή.

Ὁ Διάκονος.

Ἐπι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς

ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ λαός.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Ἐῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρί-
ας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ λαός.

Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ἐἵπ τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ
δεδοξαμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός.

Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Ἦχος γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Ὁ Ἱερεὺς ἀρχομένης τῆς ἑστάσεως θυμᾶ.

Κὶ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Θεόφρον Ἱεράρχα.

Κὶ γενεαὶ πᾶσαι, μέλπουσι τοὺς ἄθλους, τοὺς σοὺς Ἱερομάρτυς.

Κνησίας ὡσπερ ἄνθος, ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Κεούση διανοία, ὁμολογεῖς Θεόφρον, τὴν κλῆσιν τοῦ Σωτῆρος.

Κὼς σὺν ἀνυμνήσω ἄθλους, τοῦ Ἐλευθερίου, ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν;

Κίλος ὢν Κυρίου, φύλαττε καὶ σκέπε, ἡμᾶς τοὺς σέ τιμῶντας.

Κίς ἐξείπει Μάρτυς, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας, οὓς ἔσχες ἐν τῷ βίῳ;

Κὴν στενὴν Τρισμάκαρ, ὁδὸν καὶ τεθλαμμένην, διώδευσας Κυρίου.

Κὴμᾶς τοὺς σε ὑμνοῦντας, ἀξίωσον εὐχαῖς σου, τυχεῖν τοῦ Παραδείσου.

Κραῦσον τῶν δαυμόνων, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς.

Κιοιμάνας θεαρέστως, τὴν ποιμνὴν σου μετέσχες, τῆς Ἄνω Βασιλείας.

Κπομονὴν ἀσκίσας, στερόδῳ ἐν μαρτυρίῳ, λαμπρῶς ἐθαυμαστώθης.

Κετέσχες μαρτυρίου, Ἀνθία Ἀθληφόρε, τὸν σὸν υἱὸν ὀρώσα.

Κάνωμεν εἰκόνα, οἱ ἐν Ναῶ ἐστῶτες, κλεινοῦ Ἐλευθερίου.

Κάνοντες τὴν θήκην, Λειψάνων τῶν Ἁγίων, ἡμῶν μὴ ἐπιλάθου.

Τριαδικόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κριὰς Ὑπεραγία, εἰρηνευσον τὸν κόσμον, εὐχαῖς Ἐλευθερίου.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κγία Θεοτόκε, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, σὺν τῇ σεμνῇ Ἀνθία.

Καὶ πάλιν τὸ α' τροπάριον ἀργά:

Κὶ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, Θεόφρον Ἱεράρχα.

Μικρὰ Συναπτή.

Ὁ Διάκονος.
Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.
Ἐντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ λαός.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.
Ἥως Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ λαός.
Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ ἄνω ἄγγελος εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ὁ λαός.
Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ Εὐλογητάρια
τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ἉΓΙΟΝ ἘΝΔΟΞΟΝ ἹΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὸν
Ἅγιόν Σου μέλψαι.

Ἦ ὧν Ἀγγέλων τὰ πλήθη καὶ ἀνθρώπων τὰ γένη
ἐκπλαγέντα βοῶσι, τοῦ θανάτου τὴν φθορὰν
Ἐλευθέριον βαίνει καὶ μετὰ νεκρῶν ὄραται πῶς
θάπτεται, ἀλλὰ μένει καὶ ζεῖ ἐνεργῶν θαύματα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐλευθέριον ὑμῆσαι.

Ἦ ἦν σὴν ποιμνὴν ποιμένας, θεαρέστως μετέστις,
πρὸς μονὰς οὐρανίους. Ὅθεν θρήνους ἱεροὺς μετὰ
μύρων εἰς γῆν, σὲ Χριστιανῶν ἡ χορεία ἔθετο, ἦν
εὐλόγει μάκαρ καὶ φρούρει πάντοτε.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὸν
Ἅγιόν Σου μέλψαι.

Ἦ ἠροθήκη Λειψάνου, ὑπὲρ νάρδον καὶ σμύρ-
ναν, σοῦ Ἐλευθέριε εὐωδιάζει, πρὸς αὐτὴν γὰρ
ἐνεργοῦσιν Ἄγγελοι, ἐκπληττόμενοι ἀναβοῶντες,
τί οὖν ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα λογιζέσθε, οὗτος ζεῖ καὶ
θανῶν, εἰ καὶ ἄπνους φαίνεται.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Ἐλευθέριον ὑμῆσαι.

Ως οἱ σκύμνοι λεόντων ἐνεδρεύουσι Πάτερ, Ἐκκλησίαν σπαράξαι, τοὺς καμάτους δὲ τοὺς σοὺς, ἀπολέσαι εἰς τέλος, σὺ δὲ νοερῶς τὰς βουλὰς αὐτῶν ἐξαφάνισον, καὶ τὴν ποιμνὴν σου καλῶς διαφύλαξον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντα, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, τὴν ζωοποιὸν Τριάδα ὑμνήσωμεν, καὶ δοξάζοντες αὐτὴν πίστει προσκυνήσωμεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ἐξ ἀγνῶν σου λαγόνων, τοῦτον ταῖς λιταῖς Ἐλευθερίου Ἀχραντε, πρέσβευε ὅπως ἡμῖν ἴλεως γενήσεται.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα,
δόξα Σοὶ ὁ Θεός (γ').
Μικρὰ Συναπτὴ.

Ὁ Διάκονος.
Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ λαός.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Πνιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Ὁ λαός.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Διάκονος.

Πῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ λαός.
Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Θτι πύλογηται καὶ δεδόξασται τὸ Πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ λαός.
Ἀμήν.

Έργον διὰ χειρός Γεωργίου Ε. Σιήπη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ Ἀποστόλου, τῶν Κυπρίων. Έκδ. Μ. Ἀπέργη.

«Λόγος ἐγκωμίων πεζός»
Εἰς τὸν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ
Ἐλευθέριον Ἐπίσκοπον Ἰλλυρικοῦ

(οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 15ην Δεκεμβρίου).
(Υπὸ Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἁγieroθεΐτισης)

πιστεύων εἰς Ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει», λέγει ἐν τῷ ἱερῷ Αὐτοῦ Εὐαγγελίῳ ὁ ἀληθὴς Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, φανερῶν τὴν μεγάλην καὶ ἀνίκητον ἰσχύνη πρὸς Αὐτὸν πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας ποιούσι θαυμαστὰ καὶ ἐξαισία ἔργα, ὅσοι τὴν ἀπέκτησαν ἐν πληρότητι καὶ ἀκεραιότητι.

Ὅμοιος τὸ μεγάλο στόμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος, τονίζων τὴν δύναμιν τῆς πρὸς Θεὸν ἀμεταθέτου πίστεως, βοᾷ λέγων πρὸς ἡμᾶς: «Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες, διὰ τῆς πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἐνεδυναμώθησαν ἐν ἀσθενείαις, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων». Καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὅσων προσθέτων συμπληρῶνει τὸ Ἐγκώμιον τῆς πίστεως, τὸ τόσον θαυμαστόν. Ἐν κατακλείδι δὲ τοῦ τοιοῦτου ὕμνου τῆς πίστεως, προτρέπει ἡμᾶς πάντας, ὅπως μένωμεν στερεοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ, λέγων: «... δι' ὑπομονῆς τρέχουμεν

τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν».

Ἔνας ἐκ τῶν μεγάλων ἀθλητῶν τῆς πίστεως, εἶναι καὶ ὁ νῦν εὐφημούμενος Ἅγιος Ἰερομάρτυς Ἐλευθέριος, ὁ θαυμαστώσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐν ἄθλοις πολυτρόποις καὶ ἱεροῖς. Τῆς θείας χάριτος δοχεῖον καθαρὸν ἐγένετο καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ σκευὸς μέγα καὶ πάντιμον, ἀπὸ νεότητος αὐτοῦ. Τὰς δὲ ποικίλας δωρεὰς τὰς ὁποίας ἔλαβεν θεόθεν, εἰς τέλειον ἐπνύξῃσε τῇ φιλοπόνῳ αὐτοῦ ἐν ἀγῶσι καρτερία. Τῆς οὐρανόθεν σοφίας μέτοχος ὑπάρχων, πολλοὺς δι' αὐτῆς εἰς τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καλῶς ἐχειραγῶγησε, γενόμενος οὕτω μυσταγωγὸς τῆς ἀληθοῦς παιδείας καὶ γνώσεως. Ἐν κοσμιότητι τῶν ἡθῶν εὐπρεπῶς διέλαμπεν ὁ μακάριος οὗτος Ἐλευθέριος, τῆς αἰωνίου λαμπρότητος ὑπεμφαίνων τὸ ἀναλλοίωτον κάλλος. Τῆς εὐσεβείας ἐραστῆς εὐρέθη ἀνυπόκριτος, μὴ ἐνδίδων τοῖς δολασμασι τῆς κενῆς ἀπάτης. Τῆς ἀληθείας μαθητῆς τε καὶ διδάσκαλος ἐν πολυπειρίᾳ ἐχηρμάτισεν ὁ ἀοίδιμος, τοῦ δὲ ψεύδους σθεναρὸς πολέμιος.

Τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγάπην γνισίως ἠργάζετο καὶ ἐν ἐπιμελείᾳ ἐφύλαττε τοὺς νόμους αὐτῆς, ὁ ἀριστεύς τῆς Ἐκκλησίας Ἐλευθέριος, μηδὲν προκρίνων τῆς ἀγάπης ταύτης, ὡς σύννου καὶ θεοφιλῆς. Τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας ἐσπούδαζε φυλάττειν, ἵνα κατοικίαν ἐν αὐτῇ ὁ καθαρότατος Θεὸς ποιήσῃ. Τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ἀκατάκριτον ἐτήρει, τύπον παρέχων ἑαυτὸν πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ὑπογραμμὸν πρὸς μίμῃσιν, ὅπως τῷ Θεῷ ἀρέσκη ἐν παντί, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ὠφελῇ δεικνύων τὰ τῆς σωτηρίας ἔργα ἐφαρμοζόμενα. Τῶν ἀρετῶν πασῶν ταμεῖον γενόμε-

νος καὶ εἰς μέτρα φθάσας Ἀγγελικῆς τελειότητος, ἐδέξατο τὸ τῆς ἱερώσυνης πανυπέριτον ἀξίωμα, τῷ νοπῷ μύρῳ χρισθεὶς τῆς θεοσδότου διακονίας ταύτης. Ἐπι οὖν τὴν ἐφηβικὴν διάγων ἡλικίαν, συγκαταλέγη εἰς τὸν κλῆρον τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, γενόμενος Διάκονος, Ἱερεὺς καὶ Ἐπίσκοπος τῆς θεοποιμάντου Ἐπαρχίας τοῦ Ἰλλυρικοῦ, τὸν ἐν Αὐλῶν Ἱερὸν ταύτης ὑπερκοσμήσας. Τῆς νεότητος αὐτοῦ οὐδεὶς κατεφρόνει, ἀλλ' ἐθαύμαζαν τὸ ἐπαινετὸν καὶ ἀκέραιον τῶν τρόπων αὐτοῦ πάντες, καθὼς ἤρμοζε τῷ συνετῷ Ἐλευθερίῳ. Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς φιλόστοργος ποιμὴν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἔθνευ, ἵνα τῷ Ἀρχιπομένι Χριστῷ, καθυπακούων εὐρεθῇ ἐν τῇ πράξει. Τὸν θεοφύτευτον Ἀμπελῶνα τοῦ Ἰλλυρικοῦ φιλοπόνως ἐκαλλιέργει, ὡς ἀκάματος τοῦ Εὐαγγελίου σκαπανεύς. Τὸν τοῦ Εὐαγγελίου θεῖον Λόγον, ἐν πράξει θεαρέστοις ἠρμήνευε καὶ ἐφήρμοσεν ἐν ἀκριβείᾳ.

Ὡς λύχνος θεαυγῆς ἐτέθη ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ, φωτίζων τῇ αἴγλῃ τῆς εὐπρεπείας πᾶσαν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐμφαίνων ἅμα καὶ τῆς Μαρτυρικῆς εὐκλείας τὴν λαμπρότητα, ἥτις ἐπεσφράγισε τὴν κορυφὴν τῆς ἀκραφνοῦς θεοειδείας τοῦ Ἀρχιερέως Ἐλευθερίου.

Καὶ γὰρ πρὸς τὸ Μαρτύριον, ὡς ἔλαφος διηρῶσα περιχαρῶς προσέτρεξε, τοῦ θείου πόθου σβέσαι τὴν δίψαν καὶ ἐμβαπτισθῆναι τοῖς νάμασι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνωτικῆς κοινωνίας. Θεὸν γὰρ ἐφίλει, τὸν τοῦ ἔρωτος πρὸς αὐτὸν μόνον χορηγὸν καὶ συνοχέα. Θεὸν ἐπόθει, τὴν τῶν ἐφετῶν ὑπίστην ἀκρότητα, τὴν ἰθύνοσα τὰς τῆς ψυχῆς ὁρμὰς ἐν ἀναβάσει. Θεοῦ ἠράσθη τὸ κάλλος τὸ ἀμίχανον ὄραν καὶ τούτου ἐφίετο τῶν ἀγαθῶν τρυφᾶν καὶ ἀπολαύειν. Θεοῦ ἠγάπα ὄλος γενέσθαι,

Θεῶ τὴν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀγάπην ἀνέτεινε, Θεῶ τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ ἐστήριξε, Θεῶ τὴν πίστιν ἔσχευ, ὄθεν καὶ σθένος ἔλαβεν πρὸς ἀγῶνας μακροῦς.

Καὶ οὕτως ἐν τῷ θείῳ Ἐλευθερίῳ ἐφηρμόσθη τὸ τοῦ θεσπεσίου Παύλου λόγιον: «Τίς δύναται χωρίσαι με τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις; ἢ στενοχωρία; ἢ διωγμός; ἢ λιμός; ἢ γυμνότης; ἢ κίνδυνοι; ἢ μάχαιρα; ἢ ἄλλη βίβλας;». Οὐδὲν εὐρέθη ἱκανὸν λυγίσαι τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου ἀδαμάντινον καρδίαν, οὐδέ κάμψαι ἡδυνήθη τὴν ἀλύγιστον ἐν τοῖς ὁδύνας καρτερίαν.

Διὸ καὶ ἡ ἄψυχος φύσις πύλαβήθη αὐτὸν καὶ ἠττηθεῖσα πρὸ τῆς πολλῆς αὐτοῦ δυνάμεως ὑπεχώρει, κήρυξ γενομένη τῆς τοῦ Μάρτυρος ἀνδραγαθίας. Πολλῶν γὰρ κολαστηρίων ἐνίκησεν ὁ ἀπίττητος Ἐλευθέριος τὴν κάκωσιν, ἀπειρῶν δὲ ἀπειλῶν περιεγέλασε τὴν ὀρμητικὴν δριμύτητα καὶ ἀνώτερος εὐρέθη τῶν βασάνων ἀληθῶς.

Τοῦ πυρὸς τὴν φοβερὰν μανίαν, ὡς δρόσον ἐλογίσαστο, τοὺς τρεῖς παῖδας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ φθάσας καὶ τούτων ζηλώσας τῆς πρὸς Θεὸν λατρείας τὴν ἀκρίβειαν, ὡς ἐκεῖνοι τὸν ὕμνον ἀναμέλπων τὸν τρισάγιον καὶ εὐλογῶν καὶ προσκυνῶν τὸν τοῦ Παντός Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον. Ἄχρι δὲ τέλους ἀντέστη τοῖς τυράννοις, μὴ κάμπτων γόνυ τοῖς ἀψύχοις καὶ ψευδωνύμοις Θεοῖς, ἀλλ' ὁμολογῶν μετὰ παρόρησίας Θεὸν τὸν Παντοδύναμον καὶ τοῦτον Ἐσταυρωμένον. Εἰς τὸ τίμιον δὲ Σταυρὸν ἐκαυχᾶτο καὶ Αὐτοῦ τῇ σφραγίδι καὶ τῇ σημειώσει ἐνίκα τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους. Αὐτοῦ δὲ τῇ δυνάμει, τὰ τῆς νίκης μεγάλα ἔστησε τρόπαια, ὁ στεφανίτης Ἐλευθέριος.

Εἰς κράββατον οὖν χάλκινον πυρρακτωθέντα

ἀπλωθεῖς, ἀβλαβῆς ἐφυλάχθη καὶ ἀκέραιος ἐκ τούτου ἐξῆλθεν ὁ μακάριος. Διότι ὁ Θεὸς δοξάζει τοὺς δοξάζοντας Αὐτὸν καὶ ἐνεργεῖ τὰ πλέον ὑπερφυῆ καὶ ἀνήκουστα, διὰ τῶν πιστευόντων εἰς Αὐτὸν καὶ ἐπικαλουμένων τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον ἐν πεποιθήσει καὶ ψυχῆς δυνάμει.

Τοῦ δὲ φλογωθέντος κραββάτου τὴν πυρὰν ὡς δρόσον ἐθεώρει ὁ μεγαλόψυχος Ἐλευθέριος καὶ ὡς αὐραν πνοῆς θεοκινήτου, ἦτις ἀνέψυχεν αὐτὸν καὶ χάριν παρέσχέτο τούτῳ τὴν ἀριδίλως ἀγαθὴν καὶ πολυσίμαντον, ὡς δούλῳ Θεοῦ τοῦ ἐν Ἁγίοις μόνου θαυμαστοῦ καὶ ἐν αὐτοῖς δοξαζομένου.

Ἀλλὰ καὶ τοῦ λέβητος βρασμὸν ἀστενοχωρήτως ἐβάσταξεν ὁ Χριστομάρτυς οὗτος Ἐλευθέριος, τὸ ἄκαμπτον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ διλοποιῶν καὶ τὸν Θεὸν τὸν μεγαλόδωρον ἀπὸ βαθῶν μεγαλύνων ἐν παντί, ὅς καὶ ἠξίωσεν αὐτὸν βοᾶν ὡς ὁ Δαυὶδ ἀξίως: «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν», ἥτοι τὰ ἀλγεινὰ ὑπέστημεν καὶ εἰς χαρὰν ἀμετάθετον καὶ αἰώνιον μετέλθομεν. Τίνος χάριν ταῦτα ἐγένοντο; Τίνος δυνάμει; Τίνος προσταγῆ καὶ θελήσει; Θεοῦ τοῦ τερατουργοῦντος διὰ τῶν δούλων αὐτοῦ τὰ πλέον ὑπερφυῆ καὶ ἐξαισία. Θεοῦ τοῦ ποιήσαντος τῇ προστάξει Αὐτοῦ τὰ σύμπαντα καὶ κυβερνῶντος τὸ πᾶν πανσόφως. Θεοῦ τοῦ ἐκ δουλείας Φαραῶ εἰς ἐλευθερίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐξαγαγόντος, ἐκ τῆς Αἰγύπτου δὴ καὶ τῆς δεινῆς αἰχμαλωσίας τὸν Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἐπαγγελίας καλῶς ὀδηγήσαντος. Θεοῦ τοῦ χερσώσαντος πρὸς τοῦτο τὸ μέγα πέλαγος τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ πάλιν τὴν χέρσον καὶ αὐχμῶσαν γῆν, ἐν ὕδασι πλήσαντος ἐπ' εὐεργεσίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Θεοῦ τοῦ δεῖ-

ξαντος τὴν ἰσχὺν τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ ἐν τῷ συντρίβειν
κάρας νοπτῶν ἐχθρῶν καὶ ταπεινοῦντος τὴν ὄφρυν
τῶν πολεμίων.

Θεόν, ὃν φρίττει πᾶσα ἄβυσσος καὶ εὐπειθῶς ὡς δού-
λη ὑποτάσσεται Αὐτῷ ἢ κτίσις καὶ οὐρανῶν ὕμνουσιν
αἱ δυνάμεις ἀσιγήτως σὺν τοῖς ἀνθρώποις, Θεὸν
ἀληθινὸν ἔσχεν ὡς σύμμαχον κραταιὸν καὶ ὁ πανο-
πλίτης Ἐλευθέριος. Καὶ τούτου τὴν ἰσχὺν ἀναλαβὼν,
τὰ πάντα ἰσχυσεν εἰς τέλος, κατὰ τὸν εἰπόντα: «πά-
ντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ».

Καὶ οὕτω σιδήρου ἐδείχθη ἰσχυρότερος, χαλκοῦ
ἐφάνη εὐτονώτερος, πάσης δὲ δυνάμεως τῆς ἐν γῆ
ἀκμαιότερος καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τῶν ἐναντίων
ὑψηλότερος, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ πλεον τῆς χιόνος
διὰ τοῦ Μαρτυρίου ἐλεύκανε καὶ πλεον τοῦ χρυσί-
ου διὰ τῆς καρτερίας ἐλάμπρυνε, ἐν τῇ χωνεῖα τῶν
ἀλγεινῶν δοκιμασθεὶς ὁ μακάριος. Καὶ οὕτω τὸν
θησαυρὸν τὸν ἀληθινὸν ἐθησαύρισε καὶ τοῖς Ἁγίοις
Μάρτυσι ὡς κορωνίς προσετέθη, τῇ εὐκοσμίᾳ στο-
λίζων τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν πανευπρεπῶς.
Τοιοῦτος δὲ ἀνεδείχθη τροπαιοῦχος, ὅτι καὶ τῶν θη-
ρίων τὴν ὀρμὴν ἐδάμασεν μετ' αὐτῶν οἰκείαν ἔχων
τὴν σχέσιν, τὸν κοινὸν Δημιουργὸν εὐλογῶν, Ὃς το-
σαύτην ἔδωκε χάριν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, ὥστε καὶ τὰ
ἄλογα ζῶα αὐτοῖς ὑποτάσσασθαι καὶ ἡ ἄψυχος φύσις
αὐτοὺς εὐλαβεῖσθαι προσπνῶς.

Καυχᾶται ἐν τῷ θείῳ Ἱερομάρτυρι Ἐλευθερίῳ ἡ
πατρις αὐτοῦ, ἡ θεοτίμητος καὶ μεγαλόηχος πόλις
Ρώμη, ὅτι τοιοῦτον βλαστὸν τῇ οἰκουμένῃ προσίνε-
γκε, τὸν ἐν εὐκαρπία μέγαν καὶ θαυμαστόν. Καυχᾶται
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, ἡ καλῶς ἀναθρεψαμένη
τοῦτον τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας καὶ εἰς ἄνδρα

ἀναδείξασα τέλειον τῷ ἄρτῳ τῆς ἀγνοπρεποῦς πολι-
τείας καὶ τῷ ὕδατι τῆς στερότατης πίστεως.

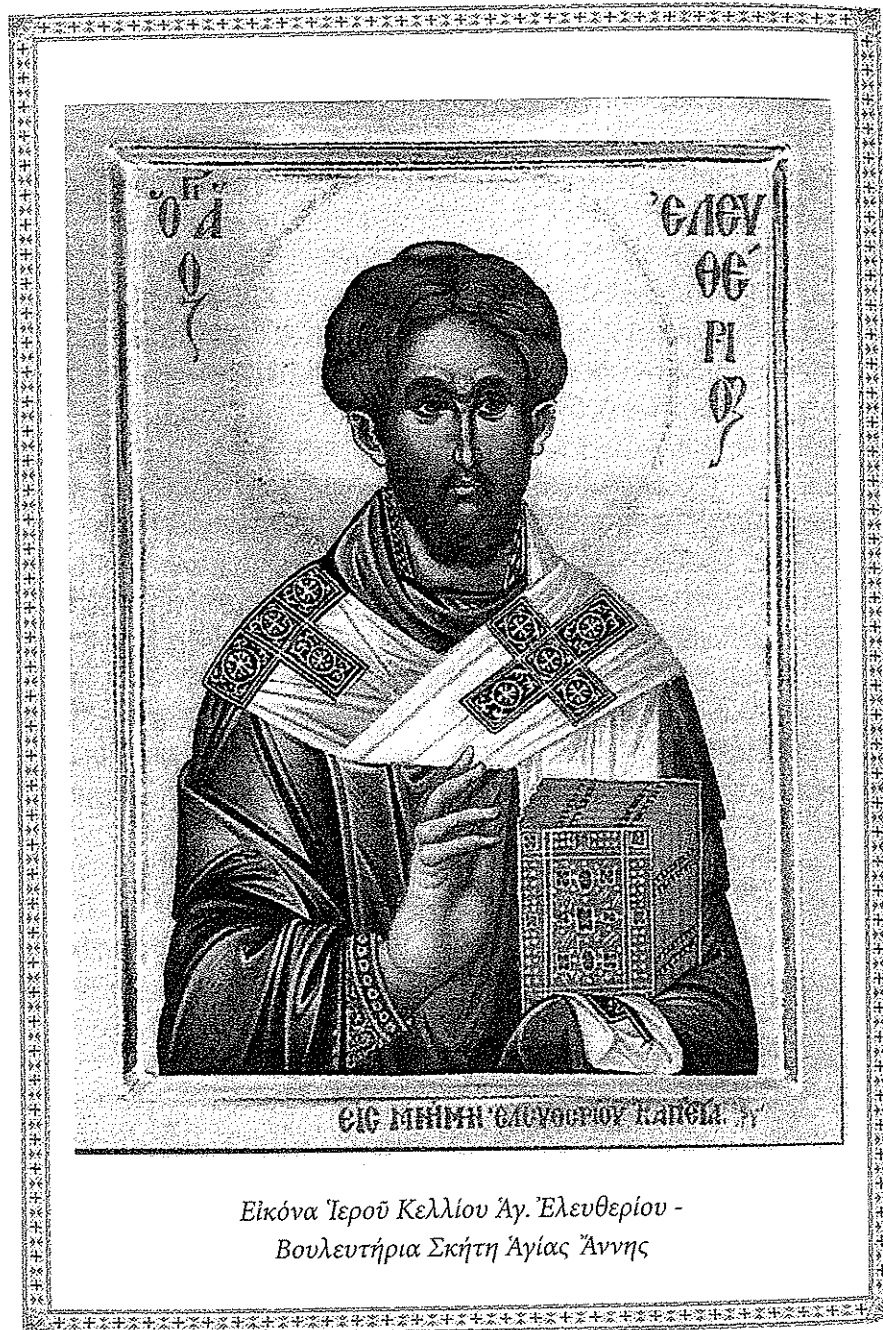
Χαίρει ἡ γῆ, ὅτι τοῖς αἵμασιν τοῦ θειοτάτου
Ἐλευθερίου ἡγίασται καὶ τοῖς τραύμασιν αὐτοῦ τοῖς
διὰ Χριστόν, πύλογνται θεοπρεπῶς. Χαίρει καὶ ὁ
οὐρανὸς ὁμοῦ, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἱερομάρτυρος ἐν
αὐτῷ ἀναπέπαιται, ἔνθα μετὰ τῶν λοιπῶν Μαρτύ-
ρων τῆς ἀγίῳ τρυφᾷ μακαριότιμος. Εὐφραίνονται
οἱ Ἄγγελοι, ὅτι εἰς τὰ ὕψη τούτων καὶ εἰς τὰ μέτρα
τῆς αὐλοῦ αὐτῶν τάξεως ἐφθασεν ὁ Ἱερομάρτυς
Ἐλευθέριος, κἂν σάρκα θνητὴν ἐφόρει καὶ τὸ ἀσθενὲς
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐνεδύσατο. Ἄλλ' ὅμως, Θεῷ
πιστεύσας, Θεὸν ἀγαπήσας, εἰς Θεὸν ἐλπίσας, νικη-
φόρος ἐξῆλθε καὶ τὰ πάντα ἐπέτυχε. Πάντες οὖν
ὁμοῦ, τὴν κοινὴν ἀναμέλπειν χρεωστοῦμεν τῷ Θεῷ
δοξολογίαν, κράζοντες καὶ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ:
«Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τούτῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δόξα, τιμὴ καὶ κράτος πρέ-
πει καὶ ἡ ἀληθῆς λατρεία ἀνήκει· καὶ Αὐτὸν προ-
σκυνοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, νῦν καὶ
αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δίστιχον Ἀκροτελεύτιον.

Οἰκείαν Ἐλευθέριε ποιεὶ μὲ τῷ Κυρίῳ, ἐν λόγων
τούτων συγγραφαῖς βοᾷ σοι Ἰσιδώρα, ἵνα Αὐτὸν
ἐν προσευχαῖς δοξάζω ἀσιγήτως, τὸν τοῦ Παντός
Δημιουργὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

AMHN

Εικόνα Ιεροῦ Κελλίου Ἀγ. Ἐλευθερίου -
Βουλευτήρια Σκήτη Ἁγίας Ἄννης

«ΕΥΧΗ»
ΕΙΣ ΤΟΝ ἍΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΙΑΛΥΡΙΚΟΥ

Ὑπὸ Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἀγιοροθεϊτίσσης

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ἄκραν ἀγαθότητα ἐκουσίως φορέσας τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ὅπως ἡμῖν τὴν χάριν δῶς τῆς σῆς υἰοθεσίας καὶ θεότητος κοινωνοῦς ποιήσης ἡμᾶς, τοὺς πρὶν φθαρέντας τῇ παραβάσει τῆς σῆς ἐντολῆς καὶ εἰς χάος ἀπωλείας βυθισθέντας, τῇ ἐκ σοῦ παρεκτροπῇ καὶ ἀθετήσει τῶν σῶν προστάξεων· ὁ ἐκ δουλείας παθῶν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ψυχικῆς ἀνέσεως ἡμᾶς καλέσας, τῇ πιστώσει τῆς σῆς παντοδυναμοῦ νεύσεως, τῇ δὲ ῥοπῇ τῆς σῆς ἰσχύος ἡμᾶς ἐνδυναμώνσας εἰς τό ἐγγίσει τῇ σῇ ἀγαθοποιῶ ἐνότητι καὶ κοινωνία, ἐν ἐλευθέρῳ τῆς ψυχῆς ἡμῶν βουλήσει καὶ ἐν δυνάμει πνεύματος ζωοποιῶ· ὁ γνωρίσας ἡμῖν ὁδοὺς σωτηρίας, ἐν αἷς πορευόμενοι ἐκ τοῦ σκότους τῶν παθῶν εἰς τὸ φῶς τῆς ἀπαθείας μεταβαίνομεν, ἐν οἰκειότητι καὶ ἐπιγνώσει τῆς διὰ Σοῦ ἐλευθερίας.

Ὁ τῇ σῇ βουλῇ τὰ πάντα ἡμῖν παρεχόμενος καὶ τῇ σῇ θελήσει τὸ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μέγα καὶ ὑπερφύεστατον μυστήριον ὀλοκληρώσας, διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, δι' ἧς ἡμῖν ἐχαρίσω τὸν πλοῦτον τῆς Βασιλείας σου. Ὁ ὑποδείξας ἡμῖν τὴν σῆς ἀγάπης

τηρεῖν πρώτην καὶ μεγάλην ἐντολήν, ἣν Αὐτὸς ὡς Θεὸς τετέλεκας καὶ εἰς τέλος ἐπλήρωσας ἐν τῷ Σταυρῷ ὑπὲρ ἡμῶν θυσία γενόμενος ἐθελουσίως.

Ὁ καλῶν ἡμᾶς ἀκολουθεῖν σοι καὶ ἐν ἐλευθέρῳ ἐπιγνώσει βαδίζειν τὴν ὁδὸν τῆς σῆς νομοθεσίας, εὐαρέστως δὲ ἔρχεσθαι πρὸς Σὲ καὶ ὀπίσω Σου πιστῶς πορεύεσθαι, ἐν τῷ λέγειν: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι».

Ὁ παραγγείλας ἡμῖν τὰς σὰς διατάξεις μετὰ σπουδῆς φυλάττειν καὶ τὰ σὰ λόγια ἐπιμελῶς προσμελετᾶν, ἵνα τῆς ἐλευθερίας τῆς ἄνωθεν τέκνα εὐρεθῶμεν καὶ τῆς εὐμενοῦς διαμονῆς μετὰ Σοῦ τὰς δωρεὰς ἀπολάβωμεν, τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἐν ἀγιότητος κλήσει ἀγία, διὰ δὲ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου προτρέποντος ἡμᾶς ἐν αὐτῇ παραμένειν, εἰπόντος: «τῇ ἐλευθερίᾳ ἣ Ἰησοῦς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγὸν δουλείας ἀνέχεσθε». Ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν ἐκ δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς τῆς τῶν παθῶν ἐρχόμενον, ἀλλὰ τὴν ἐπιστροφήν ἡμῶν εἰς τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐλευθερίαν στέργων καὶ προμηθούμενος. Ὁ πάντα ἡμῖν εὐσπλαγχνῶς χαριζόμενος, ἵνα τοῦ Παραδείσου τῆς εὐπρεποῦς διαγωγῆς κοινωνήσωμεν καὶ τῆς ἐπαγγελίας τὰ ἀγαθὰ εὕρωμεν, ὡς τέκνα τῆς ἐλευθέρου Σιών, τῆς ἐν φωτὶ πεπληρωμένης.

Αὐτὸς καὶ νῦν μακρόθυμε καὶ ἀπειροεὐσπλαγχνε Κύριε, μὴ ὑπερίδῃς τὴν ἡμῶν πτωχείαν, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοῖς βρόχοις τῶν παθῶν συνθλιβεσθαι καὶ τοῖς δεσμοῖς τῆς ἁμαρτίας συμφύρεσθαι, ἀλλ' ἐκ τούτων τῇ σῇ δυνάμει ἐξάγαγε ἡμᾶς, τὰ τῆς σῆς ἐλευθερίας χαριζόμενος προνόμια καὶ τὰς τῆς σῆς

ἀνέσεως μεριζόμενος ἡμῖν διανομάς, ὡς πλούσιος ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνεξάντλητος χορηγός.

Προσδέχου δὲ εὐμενῶς πρὸς τοῦτο, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἰκεσίας τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τοῦ τὴν κλῆσιν αὐτοῦ ἐν ἀληθείᾳ δικαιοῦσαντος καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ ἐν μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασιν ἐπισφραγίσαντος. Καὶ ὡς ἐκεῖνος, τῇ ἐν ταῖς βασάνοις καρτερία ἀνώτερος τῆς σαρκὸς ἐφάνη καὶ παντὸς γνῖνου δεσμοῦ ἐλεύθερος καὶ πάσης ἄλλης ἀπειλῆς ἰσχυρότερος, οὕτω καὶ ἡμᾶς τῇ σῇ δυνάμει ἐκ τῆς φθορᾶς ἀνακάλεσαι Κύριε· καὶ ποιήσον πάντας ἡμᾶς τῆς ἁμαρτίας ἄλλοτρίους, τῆς ἐμπαθοῦς φαυλότῃτος ἐλευθέρους καὶ τῆς σαρκικῆς προσπαθείας ξένους καὶ ὑψηλοτέρους.

Ὡς δὲ ἤξιωσας τὸν σὸν Ἀθλητὴν Ἐλευθέριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, τὴν καλὴν ἀναγγεῖλαι ὁμολογίαν καὶ τὴν σὴν πίστιν ἐν ἄθλοις ἱεροῖς διατρανώσαι, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, τὸ σὸν Ἅγιον Ὄνομα εὐθαρσῶς ὁμολογεῖν, ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ τὴν σὴν δεικνύειν οὕτω ἰσχύον καὶ ἐνδοξότητα ἐν πᾶσι τοῖς ἔνθεσιν.

Τὴν φλόγα τῶν κακῶν καὶ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν κατάσβεσον, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάττων τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐξάγων τῇ ἀληθείᾳ, ὡς πάλαι καὶ τὸν σὸν στεφανίτην Ἐλευθέριον, ἠξίωσας νικῆσαι τὴν ἄσπεκτον κάμινον τῶν βασάνων καὶ ἐξελεῖν ἐκ ταύτης ἀβλαβῆς καὶ ὅλως ἐν ἀσφαλείᾳ ἐλεύθερος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Ἄχρι τεραμάτων βίου πάντα ἡμᾶς πιστοὺς τηρεῖσθαι εὐόδωσον, ταῖς τοῦ πιστοτάτου σου Ἀθλητοῦ Ἐλευθερίου παρακλίσεις, ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ τῆς σῆς ἀγάπης στερέωσον ἡμῶν τὴν καρδίαν, πάσης χα-

μερποῦς ὀρέξεως αὐτὴν ἐλευθερῶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς τῆς σῆς Διαθίκης ἔμπιστοι κληρονόμοι γενώμεθα καὶ ἀγαθοὶ παραστάται τῆς δόξης σου, μετὰ τῶν ὑπὲρ Σοῦ μαρτυρικῶς τελειωθέντων Ἁγίων σου.

Καὶ ὡς ἐκείνων ἐδέξω τὰ αἵματα, οὕτω καὶ ἡμῶν δέξαι τὰ τῆς μετανοίας δάκρυα καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἀρετῆς καμάτους καὶ τοὺς ἱεροὺς ἐν προθυμίᾳ ἰδρωτάς, οὓς ποιεῖν ἀξίωσον εἰς χαρμονῆς αἰωνίου ἀπόλαυσιν.

Τοῦ σοῦ Εὐαγγελίου φίλους καὶ ἐργάτας ἡμᾶς ποίησον, ὡς καὶ Ἐλευθέριον τὸν σὸν θεράποντα ἄξιον ἐποίησας Ἀρχιερέα καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος δόκιμον ἐργάτην, ἐν πιστότητι καρποφορήσαντα εἰς ἑκατόν. Καὶ ὡς ἐκείνον τὴν σὴν ἐνέδυσας χάριν καὶ ἰσχύν, ἵνα ἀκέραιον διατηρῶν τὸν πρὸς Σε πόθον, τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ στολὴν καλῶς ἐν ἀγιότητι λαμπρύνῃ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἰκάνωσον, ὁλοτελῶς πρὸς Σε ἀνατείνεσθαι καὶ τὰς σὰς ἐπίεσθαι πληροῦν βουλὰς ἐν ταῖς διακονίαις τῆς ἐκκλησίας σου. Ὅπως τὰ εὐάρεστά σοι πράττοντες, τοῦ σοῦ νυμφῶνος ἔνδον εἰσέλθωμεν, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἐκλεκτοῖς υἱοῖς σου καὶ φίλους σου ἀπ' αἰῶνος, ἔνθα πάντων τῶν ἡγαπηκόντων σε ἐστὶ ἡ διαμονὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Πρεσβεύεις τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ὃν ἰκέτην σοι ὑπὲρ ἡμῶν εὐμενῆ προβαλλόμεθα, τῆς μητρὸς αὐτοῦ μάρτυρος Ἀνθίας καὶ τῶν συναθλησάντων αὐτοῖς Μαρτύρων σου καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου. Ὅτι σοὶ τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς, πρέπει δόξα καὶ τιμὴ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΑΜΗΝ.

«ΕΥΧΗ»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ,

«Υπὲρ τοῦ καλῶς καὶ εὐχερῶς τεκεῖν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας», διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας.

(ὑπὸ Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγιοροθεϊτίσσης).

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως πρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων ἀσπύρως τεχθεὶς, ὅπως τὸ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μέγα καὶ φρικτὸν διακονίης Μυστήριον· ὁ ἐνανθρωπήσας ἐκουσίως, ἵνα ἡμῖν τὸ τῆς θεώσεως χάρισης ἀξίωμα· ὁ τὴν τεκοῦσαν Σε τηρήσας ἀδιάφθορον, τοῦ δὲ θανάτου τῆς φθορᾶς πάντας ἡμᾶς λυτρώσας· ὁ τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς τῆς ἀρχαίας ἐλευθερώσας κατάρας καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν πηγάζων ἡμῖν ἐν χρηστότητι.

Ὁ ἐλευθερώσας λαὸν περιούσιον ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἰς γῆν αὐτὸν ἐπαγγελίας ἀγαθῆς ἐγκαταστήσας· ὁ λύων τὰς ὀδύνας τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ τὴν χαρὰν βραβεύων τῆς ἀνέσως, ἐν ψυχικῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν ἀγαλλιάσει Πνεύματος Ἁγίου.

Ὁ πᾶσι χαριζόμενος τῆς σῆς συμπαθείας τὴν δαψιλεστάτην εὐνοίαν· ὁ ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν ἀνάγκαις, τῶν δὲ ἐν νόσοις ὀδυνωμένων ἰατρὸς ταχύς καὶ ἀκέστωρ ἄμισθος· ὁ Πατὴρ πάντων ἡμῶν καὶ κηδεμὼν φιλό-

στοργος τῶν θλιβομένων· ὁ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐν φιλευσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα πάντες τῆς Βασιλείας σου λάβωμεν τὸ δῶρον καὶ τῆς ἀθανάτου ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν·

Ὁ τὴν Εὐαν, παραβᾶσαν τὴν σὴν ἐντολὴν ἐπιτιμήσας καὶ εἰπὼν αὐτῇ «ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα», πάλιν ὅμως τὴν λύπην τῆς ψυχῆς ἀφελὼν καὶ τὴν χαρὰν αὐτῇ τῆς σῆς οἰκειώσεως χαρισάμενος καὶ τὴν μετὰ τῶν ἀνθρώπων κοινωνίαν ἀποκαταστήσας, διὰ τῆς σῆς ἐνσάρκου Οἰκονομίας, Ἀγαθὸ καὶ ἀπειροδύναμε, τέκνα τῆς σῆς Βασιλείας ἡμᾶς ἄπεργασάμενος καὶ ἀδελφούς Σου καὶ υἱούς καὶ θυγατέρας Σου καθιστῶν καὶ κληρονόμους τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν.

Ὁ τῆς ζωῆς Ἀρχηγὸς καὶ τῶν πρὸς τὴν χρεῖαν ἡμῶν Δοτὴρ καὶ Κύριος τῶν ἀπάντων, ὁ εἰπὼν «πάντα, ὅσα ἂν αἰτήσῃτε πιστεύοντες, λήψετε»· ὁ τὰ πλάσματα τῶν χειρῶν Σου εὐσπλαγχνιζόμενος καὶ μὴ θέλων ἡμᾶς ἐν θλίψεσιν ὀδύρεσθαι.

Αὐτὸς καὶ νῦν Μακρόθυμε, πρόσδεξαι καὶ νῦν τὴν δούλν Σου (...) τὴν προσελθούσαν Σοι πιστῶς καὶ ἐξαιτουμένην τὴν σὴν βοήθειαν, ὅτι εἰς τὸ τίκειν μέλλει πορεύεσθαι.

Ἄφελαι ἐκ τῆς καρδίας αὐτῆς, πάντα φόβον, πᾶσαν λύπην, πάντα δισταγμόν· πρόσθες δὲ αὐτῇ πίστιν τὴν πρὸς Σέ, καὶ στήριξον τὴν καρδίαν αὐτῆς ἐν σοὶ ἀμεταθέτως, ἀκρήδαντον αὐτὴν ποιῶν καὶ ὅλως τῇ σῇ δυνάμει ἐν πεπονηθείσῃ στερεωμένν· χάρισαι ὁμοῦ Κύριε τῇ δούλῃ ταύτῃ (...) ἐλπίδος παραμυθίαν, ἀγάπης τῆς πρὸς Σέ ἰσχύον καὶ τῷ σῷ ἐλέει ἐκ περισσοῦ αὐτὴν περιποιῆσαι· ἵνα ἐν εὐρυχώρῳ τῆς ψυχῆς καταστάσῃ εὐρεθείσα, μετὰ θάρρους καὶ εἰρήνης πορευθῇ εἰς τὴν ὄραν ταύτην τοῦ τοκετοῦ,

ἀγογγύστως δὲ βαστάσῃ τὰς ὀδύνας ταύτας καὶ περαιώσῃ οὕτω καλῶς τὸν παρὰ Σου δοθέντα τοῦτον δρόμον καὶ προοριμόν, τῆς σῆς Δημιουργίας τὸ σχέδιον διακονοῦσα, καλῶς ἦν ὄρισας ταῖς γυναιξί· τῆς δὲ σωτηρίας καρπώσῃται τὸν μισθόν, ὅτι σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· «ἢ δὲ γυνὴ σωθήσεται διὰ τῆς τεκνογονίας»·

Καὶ οὕτω δὲ, τῆς χαρᾶς κοινωνήσῃ καὶ νῦν, ὅτι ἄνθρωπον ἠξιώθη φέρειν ἐν τῷ κόσμῳ· ἅμα τε τῆς ἀτελευτήτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης μέτοχος εὐρεθήσεται, ὅτι τὸ πρόσταγμα τὸ σὸν καλῶς ἐπλήρωσε καὶ τὰς σὰς ἐντολὰς ἐργάξεσθαι οὐκ ἐπελάθετο.

Ἐνίσχυσον αὐτὴν, κραταίωσον αὐτήν, εὐμενῶς παραστήθῃ αὐτῇ ἐν τῇ ὄρα ταύτῃ, ἵνα καλῶς ἐνδυθείσα τὴν σὴν συμμαχίαν, τὴν προετομασίαν πρὸς τὸ τίκειν τελειότερον ἔχη, ἀκριβῆ καὶ ἀρμόζουσαν.

Πρεσβείαις τῆς ἀνωδίνως ἐπὶ τῆς γῆς τεκούσης Σε, Παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τοῦ φερωνύμως τὴν ἐλευθερίαν ἐκ πάσης δυσχερείας περαίνοντος, τῆς μπρὸς αὐτοῦ Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνθίας, ἅμα δὲ καὶ τῶν Ἁγίων Μπτέρων, ὅσων ἐν εὐτεκνίαις ἠξιώθησαν Σοι, εὐαρεστῆσαι ἀπ' αἰῶνων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Σου· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τῶν παθῶν καὶ ἐκ πάσης δυσχερείας ἀπαλάττων καὶ ἐκ πάσης θλίψεως ἐξαιρῶν ἐν ἐλέει, εἰς τῆς προτέρας χαρᾶς τὴν ἀπόλαυσιν ὡς ὑπεράγαθος ἀποκαθιστῶν. Καὶ Σοὶ πάντες τὴν εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ τε καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν τοῖς αἰῶνας.

AMHN.

Ἔργον διά χειρός Χρήστου Ν. Λιόνδα.
Ἐκδ. Μ. Ἀπέργη.

«ΕΥΧΗ»
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ
ΧΡΙΣΤΟΝ

Ὑπὲρ τοῦ λύειν τὰ δεσμὰ τῆς στειρώσεως,
διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

(Ὑπὸ Καθηγουμένης Ἰσιδώρας Μοναχῆς
Ἀγieroθειτίσσης).

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἰσχύϊ μέγας
καὶ ἐν ἐλέει ἀμέτρητος· Ὁ τῇ προστάξει σου ἐξ
οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγὼν καὶ
τῇ σῇ σοφίᾳ κυβερνῶν τὰ σύμπαντα· ὁ τῇ χειρὶ σου
διαπλάσας τὸν Ἀδάμ, ἵνα ἄρχων γένηται τῶν ὑπὸ
Σοῦ δημιουργηθέντων κτισμάτων καὶ δεσπότης πᾶ-
ντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων καὶ Βασιλεὺς καὶ κύρι-
ος τῶν ἐν μετοχῇ ζωῆς ὑπαρχόντων δημιουργημάτων
σου· Ὁ τὸν ἄνθρωπον ἐν πάσῃ εὐπρεπείᾳ κοσμήσας,
ἐν δὲ δυνάμει πνεύματος καὶ σώματος σοφῶς κατα-
προικίσας καὶ ἐν χαρίσμασιν ψυχῆς καλῶς πλουτή-
σας· ὁ τοῦτον μετὰ τὴν ἐν παραδείσῳ διαγωγὴν καὶ
τὴν πρώτην αὐτοῦ πτώσιν, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ δια-
κρατήσας καὶ ἐν ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ συγχωρήσας
καὶ ἐπαναγαγὼν τῇ ἀνοχῇ σου τῇ πατρικῇ, μακρόθυ-
με· ὁ σάρκα ἐκουσίως δι' ἡμᾶς φορέσας Ἀγαθὴ καὶ ἐκ
Παρθένου γεννηθείς, ὅπως ἡμᾶς ἀναγεννήσῃς τοὺς
τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοιωθέντας
καὶ θανέντας, πάλιν δὲ τῆς προτέρας δόξης ὅπως
χαρίσης τὸ ἀξίωμα.

Ὁ εὐλογήσας τὸ γένος ἡμῶν τὸ ἀνθρώπινον εὐλογία ἀναφαιρέτω, ἐν τῷ συνεργοῦς ἡμᾶς ποιούμενος τῆς δημιουργικῆς σου συνεχείας καὶ κοινωνοῦς τῆς αἰωνίου σου Βασιλείας, εἰς ἣν ἀπόκεινται οἱ θησαυροὶ τῆς ἀθανάτου μετὰ σοῦ κληρονομίας· ὁ εἰπὼν τοῖς προπάτορσιν ἡμῶν «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ κατακυριεύσατε τὴν γῆν», διὰ δὲ τῶν ῥημάτων τούτων πᾶσιν ἡμῖν δοὺς τὴν προσταγὴν καὶ εὐχετικὴν παραγγελίαν ταύτην, ἅμα τε ἐπὶ τούτῳ τὴν φύσιν ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς ὠθήσας καὶ ἰκανοῦς πρὸς τοῦτο ἡμᾶς ποιήσας, ἵνα τιμῆς εὐρεθῶμεν ἄξιοι τῆς παρὰ Σοῦ Πανάγαθε· Ὁ τὰ πάντα «καλὰ λίαν» ἐργασάμενος, πρὸς δὲ τὸ συμφέρον ἡμῶν τὰ πάντα οἰκονομῶν καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἐφαρμόζων τὸ ὑπέρτιμον τῆ πληρότητι καὶ ἁγίον Σου θέλημα.

Ὁ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ποιῶν ὅσα ἂν θέλῃ, παντοδύναμε, δεικνύων οὕτω ὅτι «Θεὸς μέγας εἶ Σὺ» καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος ὁμοίος Σοι τῆ δυνάμει, οὐδὲ μέγας, ὡς Σὺ Κύριε ὑπάρχεις τῆ ἰσχύϊ· ἀλλ' «ὅπου Σὺ βούλη, νικᾶται φύσεως τάξις», καθὼς εἶπας καὶ καθὼς ἐν ἔργοις σου ἔδειξας καὶ θεοπρεπῶς ἐσφράγισας, ἵνα πιστώσῃ τῶν σῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν καὶ φανερὰν ποιήσῃς τῆς σῆς βουλής τὴν ἀκρίβειαν, τῆς δὲ οἰκονομίας σου βεβαιώσῃς τὸ μέγεθος ἐν τῇ ἀγαθότητι· ὁ συγκαταβαίνων τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν καὶ συγχωρῶν τὰ πταίσματα ἡμῶν, θεραπεύων δὲ συμπαιθῶς πᾶσας τὰς ἀρρώστιας ἡμῶν καὶ τὰς ἐλλείψεις πάντων ἀναπληρῶν ἐν ἐλέει ἀκενώτῳ, πάντας δὲ ὑγιεῖς δυνάμενος ποιεῖν ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Ὁ τῆς στειρώσεως τὴν δεινὴν νόσον μόνος ἰώμενος, τῆς δὲ ἀτεκνίας τὰ δεσμὰ λύων ἐν εὐχερεῖ θελήσει, ὡς κοινὸς Πατὴρ πάντων καὶ κηδεμὼν τῶν ὑπὸ Σοῦ

πλασθέντων· ὁ τὴν φύσιν ἡμῶν εὐτεκνον ποιῶν καὶ εὐγονον ἐν σπέρμασι ζωῆς, ἦν ἐδωρήσω ἀπ' αἰῶνων.

Ὁ πάλαι Ἄνναν τὴν ἄγονον καὶ στεῖραν πολύγονον δείξας, εἰς τὸ εὐλογεῖν τὸ ὄνομά Σου τὸ Ἅγιον, τὸν δὲ υἱὸν αὐτῆς προφήτην Σαμουὴλ εὐμενῶς δεξάμενος, ὡς προσφορὰν αὐτῆς τελείαν. Ὁ στερεώσας ταύτην ἐν σοὶ Κύριε, ἵνα ὑμνῇ Σε διαπαντός καὶ ᾠδὴν σοι προσάγῃ χαριστήριον, ὅτι ἐπλάτυνας αὐτῆς τὸ στόμα καὶ ταπεινωθεῖσαν ἐνώπιόν Σου ὑψώσας αὐτὴν, εἰς τὸ καυχᾶσθαι ἐν Σοὶ καὶ μεγαλύνειν Σε· πάλιν δὲ ἐδικαίωσας αὐτὴν καὶ ἐνέπλησας ἀγαθῶν, τὴν δὲ πρῶην καυχωμένην ἐν τέκνοις ἐταπεινώσας, ἵνα γνῶμεν πάντες ὅτι Σοὶ μόνον ἀνῆκει ἡ ζωὴ καὶ παρὰ Σοῦ τὰ πάντα κτώμεθα.

Ὁ διδάξας ἡμᾶς τὸ ἐλπίζειν ἐν παντὶ καὶ ἄχρι τέλους προσμένειν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ· Ὁ εἰπὼν πᾶσιν «αἰτεῖται καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῇ κρούοντι ἀνοιγήσεται αὐτῷ». Ὁ μόνος ἄφευστος καὶ ἐν ἐπαγγελίαις καὶ ὑποσχέσεσιν ἀληθής· Αὐτὸς καὶ νῦν ἀπειροδύναμε καὶ φιλεύσπλαγχνε Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς τὴν δέησιν ἡμῶν, μηδὲ ἀπορρήψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, ἀλλ' εὐμενῶς ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου στρέψον ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς σοὺς παῖδας, τοὺς ἐπιδεομένους τῆς σῆς βοήθειας καὶ παρακαλοῦντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην, ἐν δεήσεσιν οἰκτραῖς καὶ ταπειναῖς· πολλῶ δὲ κλαυθμῷ καρδίας βοῶντας σοὶ καὶ κρούοντας τὴν θύραν τοῦ σοῦ ἐλέους ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι καὶ προσδοκίᾳ τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Καὶ καθὼς πάλαι, Κύριε, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν

ἐβράβευσας, τοῦ ἑκατοντάρχου τὰ δάκρυα προσεδέξω, τοῦ τελώνου τὸν στεναγμὸν ἐπήκουσας, τὸ μύρον τῆς ἁμαρτωλοῦ ἑμακάρισας, τοῦ ληστοῦ τῆ ὁμολογία συνηγόρησας ἐν ἑλέει καὶ πάντων τῶν ἐν ταπεινώσει προσελθόντων σοι τὰς αἰτήσεις ἐπλήρωσας, δικαίων αὐτοὺς κατὰ τὴν ἑκάστου προσδοκίαν. Οὕτω καὶ νῦν Κύριε, ὁ Αὐτὸς ἐν ἰσχύϊ διαμένων ἀνείκαστος καὶ ἐν ἑλέει ὢν ἀεὶ ἀμέτρητος, δέξαι τὴν δούλν σου (...) προσπίπτουσαν σοὶ καὶ αἰτουμένην τὴν σὴν χάριν τὴν πολύδωρον. Λῦσον, Κύριε, τὸ χρόνιον τῆς στειρώσεως αὐτῆς δεσμὸν καὶ ἐλευθέραν αὐτὴν δεῖξον τῆς τοιαύτης στενώσεως. Ποίησον αὐτὴν εὐτεκνον, ὡς ἐποίησας Σάρραν, τὴν τοῦ Ἀβραάμ, ἐν τῷ γήρατι γεννησαὶ υἱὸν τὸν Ἰσαάκ, ἐξ οὗ ἐπληθύνθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ ἀριθμῷ, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἐνευλογήθησαν δὲ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ.

Ποίησον, Κύριε, μετὰ τῆς δούλης σου (...) τὸ σὸν ἔλεος, εὐτεκνον τὴν μήτραν αὐτῆς τῆ σῆ θελήσει διανοίγων, ὡς διήνοιξας τὴν μήτραν Ἐλισάβετ, τῆς γυναικὸς Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, ἀξιώσας αὐτὴν γεννησαὶ τὸν μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν καὶ προφήτου περισσότερον, Ἰωάννην τὸν πρόδρομὸν Σου, τὸν ἐν ῥεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ διακονήσαντά Σε καὶ Βαπτίσαντά Σε, καθὼς αὐτὸν ἐκέλευσας, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεργαζόμενος.

Εὐλόγησον Κύριε τὴν δούλν σου (...) ὡς ἐλόγησας Ἄνναν τὴν προμήτορά Σου, ἐκ σπέρματος Ἰωακείμ καὶ ἐν νηδυί τῆ ἡλικία νενεκρωμένη, γεννησαὶ παρ' ἐλπίδα τὴν μόνην ἐν γυναιξίν εὐλογημένην, τὴν ἀειπάρθενον Μαριάμ, ἐξ ἧς ἀπειρογάμως ἐτέχθης,

διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καθὼς ἀπ' αἰῶνων ὁ Πατὴρ ἐβουλεύσατο.

Εὐλόγησον Κύριε, τὴν δούλν σου (...) τοῦ γεννησαὶ υἱὸς καὶ θυγατέρας καὶ οὕτω πληρῶσαι τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, παρὰ Σοῦ δοθέντα σκοπὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

Εὐλόγησον Κύριε τὴν δούλν Σου (...) τοῦ γενέσθαι μτέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην, ἐπὶ δὲ καλλικαρπία γαστροῦς χαίρουσαν καὶ σὲ εὐχαριστοῦσαν εἰς αἰῶνας.

Εὐλόγησον Κύριε τὴν δούλν Σου (...) τοῦ προσάξει βλαστὸν κοιλίας, εἰς τὸ εὐλογεῖν Σε ἐν παντὶ καὶ δοξάζειν τὸ Ὄνομά Σου τὸ πανάγιον.

Δὺς αὐτῇ τὴν σὴν εὐλογίαν, Κύριε, ὁ μόνος εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Τὴν ἄνικμον αὐτῆς φύσιν εἰς τὸ γενναῖν, δεῖξον πολυῤῥυτον, ἵνα δι' αὐτῆς γνώσωνται πάντες τῆς σῆς δυνάμεως τὸ μέγεθος καὶ κερύττωσι τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ κεφάλαιον. Πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκούσης Σε, Θεοτόκου Μαρίας καὶ πάντων τῶν προαναφερθέντων Ἁγίων Πατέρων καὶ Μητέρων ἡμῶν, ἐξαιρέτως δὲ Ἐλευθερίου τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀνθίας τῆς Μητρὸς αὐτοῦ. Ἴνα καὶ ἡμεῖς πάντες, εὐτεκνοὶ γενόμενοι ἐν ἀρεταῖς καὶ πολύγονοι ἐν εὐποΐαις, εἰς τὴν θείαν ἀναβῶμεν ἀκρόρειαν καὶ σοῦ τὸ κάλλος ὀρώμεν τὸ ἀμήχανον. Σοὶ γὰρ τῷ Ποιπτῇ ἡμῶν καὶ Πατρὶ τῶν οἰκτιρῶν, ἀρμόζει πᾶσα ἡ μεγαλωσύνη καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ τιμὴν καὶ τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν προσάγομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχί. Εἰς τὸν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα Ἐλευθέριον.

Ἐ τῶν αἰῶνων Βασιλεὺς καὶ Κύριος τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν καὶ ἀμέτρητον ἀγαθότητα σάρκα βροτεῖαν φορέσας, ὅπως ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς τυραννίδος τῶν παθῶν καὶ δείξης υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς αἰωνίου Βασιλείας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν ὑδάτων βαπτισθεὶς, ὅπως ἀποπλύνῃς πάντα ῥύπον τῆς φύσεως ἡμῶν καὶ πᾶσαν κηλίδα ἀποσβέσης, καθαρὸς δὲ ἡμᾶς καταστήσης, τῆς προτέρας τιμῆς ἀποστίλβοντας τὴν λαμπρότητα.

Ὁ καταστήσας τῷ θεουργῷ σου λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν εἰς τὸ εἶναι, εὐλογήσας δὲ τὰ σύμπαντα τῇ σωματικῇ σου ἐπὶ γῆς παρουσία, τὴν δὲ ζῶν ἐν ἀμέτρῳ μεταδίδων ἀγαθότητι· ὁ εὐλογήσας τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων τῇ σῆ δυνάμει, ἀγιάζων δὲ ἀεὶ τοὺς πιστοὺς σου δούλους, τῇ τῶν Μυστηρίων Σου φρικτῇ καὶ θεουργῷ μεθέξει.

Ὁ ταῖς ἀσιγήτοις ὑμνωδίαις τῶν Ἀγγελικῶν σου δυνάμεων ἐν οὐρανῷ ὑμνούμενος, ἐν δὲ ἐκκλησίαις ὁσίων ἐπὶ γῆς εὐλογούμενος, εὐλογῶν δὲ πάντα τὸν πιστῶς σοι προσερχόμενον ἰκέτην· ὁ τὰς εὐχὰς τῶν Λειτουργῶν σου προσδεχόμενος, καὶ τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ σου πληρῶν ἐν ἀγαθότητι· ὁ ταῖς χερσὶ τῶν ἱερέων ἀγιάζων τὸ ὕδωρ, ὅπως τούτου ἐν πίστει μεταλαμβάνοντες, τῆς σῆς εὐεργεσίας τὰνάματα ἀπολαύσωμεν καὶ τῶν σῶν μεγάλων δωρεῶν μέτοχοι εὐρεθῶμεν, ἐν εὐχαριστίᾳ πρεπούσῃ ὀφειλῆς μεγαλοτίμου· ὁ τοῖς αἵμασι τῶν Μαρτύρων καὶ ταῖς νίκαις τῶν Ἀθλητῶν σου θαυμαζόμενος, ταῖς δὲ δακρυοῖς τῶν ὁσίων καὶ ταῖς ἀριστεταῖς τῶν Ἱεραρχῶν σου ἐπαι-

νούμενος, πάντων σου δὲ τῶν Ἁγίων ταῖς δεήσεσιν εὐμενῶς ἐπικαμπτόμενος, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος καὶ ἐλεήμων.

Αὐτὸς καὶ νῦν ὑπεράγαθε, ἐπικάμφθητι ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν ταπεινῶν ἰκετῶν καὶ ἀχρειοτάτων δούλων σου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τοῦ σοῦ ἀγιαμοῦ τὴν χάριν καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὴν ἐπίνοιαν. Ἐπίχεε ἡμῖν τὸ σὸν ἔλεος, τὸ μέγα καὶ θειότατον, καὶ ἴασαι ἡμῶν πᾶσαν νόσον καὶ ἀσθένειαν, τὴν ῥῶσιν κατ' ἄμφω δαψιλῶς ἐπιβραβεύων. Νεῦσον τῇ ἡμῶν μηδαιμνότητι, εἰς ὕψος οὐρανοῦ ἡμᾶς ἀνάγων καὶ ποιήσον ἡμᾶς τῆς σῆς λαμπρότητος θεάμονας καὶ κοινωνοὺς. Τῆς σῆς μεγαλωσύνης γνῶρισον ἡμῖν τὰς χάριτας, καὶ εὐθυνον ἡμῶν πρὸς Σὲ τὰ διαβήματα· τῆς ἀπαθείας δώρησαι ἡμῖν τὸ ἔνδυμα, λευχείμονας σου παραστάτας ἡμᾶς ποιῶν, καὶ δόξης ἀμαράντου στεφανηφόρους σου οἰκονόμους.

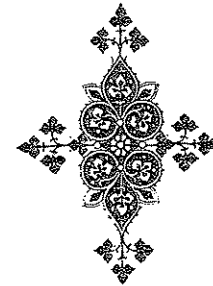
Τῆς ἀληθείας δὸς ἡμῖν τὰ θεοχάρακτα γνωρίσματα καὶ τῆς σῆς γνώσεως τὸν πλοῦτον ἡμῖν παράθου· Τοῦ σοῦ Φωτὸς ἐπίφανον ἡμῖν τὸ πρόσωπον, τῆς σῆς υἰότητος ἐπιγράφων τὸν χαρακτήρα ναμάτων δὲ ζωοποιῶν τοῖς ρεύμασι, κατάρδευσον πάντων ἡμῶν ψυχὰς τε καὶ διανοίας, ὅπως τοῦ καύσωνος τῶν πταισμάτων φυγόντες τὴν φθορὰν τὴν ψυχολέτειρα, εἰς δρόσον φθάσωμεν τῆς οὐρανοῦ καταπαύσεως, Σὲ εὐλογοῦντες τὸν Ζωοδότην.

Πρεσβείαις τῆς ἀσπύρωσ ἐπὶ γῆς τεκούσης Σε, Μαρίας Παρθένου καὶ Θεοτόκου, πάντων ὑμοῦ τε τῶν εὐαρεστησάντων σε ἐν ἄθλοις πολυτρόποις Ἁγίων Σου καὶ Δικαίων.

Δεήσεσι δὲ ἱεραῖς καὶ εὐπαρησιάζουσιν τοῦ Σοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τὸ μύρον δεξαμένου Ἁρ-

χειρῶσύνης ἀγιωτάτης, ἐν αἵμασι δὲ μαρτυρικοῖς σφραγίσαντος τὴν πίστιν πρὸς Σὲ ἄμωμον καὶ τελείαν. Ποιμάναντος δὲ ἄρνας λογικούς, τῆς μάνδρας Ἰλλυρικοῦ τῆς Θεοσυστάτου, ἀμνὸς δὲ ὡς ἐθελούσιος διὰ τὴν πρὸς Σὲ ἀγάπην σφαγιασθέντος, τοῦ ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ τὰ Πάθη καὶ τὸν θάνατον ὑποστάντος· ἐλευθερίας κλῆσιν ὅθεν θεῖαν δικαιώσαντος, ὅτι καὶ νῦν χορεύει ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἕνθα υἱοὶ φωτὸς εὐφραίνονται ἀεὶ τῇ δόξῃ σου τῇ ἀκαταλίπτῳ τὸ κέρδος τῆς κληρονομίας σου λαβόντες, ἦν προσεδόκουν, καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ κεφάλαιον τῆς ἀληθοῦς ἐπικερδίσαντες, ἦν ἔδωκας πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου τοῖς ἀπ' αἰώνων, ὅπερ τιμῷ Αἵματι Σου κατεσφράγισας, μόνε παντελεῆμον καὶ εὐεργέτα.

Ὅμοῦ τὲ παρακλήσεσι σεπταῖς τῆς τοῦ Ἱερομάρτυρος τούτου Μητρὸς Ἀνθίας, ἦν προσεδέξω Κύριε Φιλάνθρωπε, ὡς ἄνθος εὐῶδες ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Θεοφυτεύτου ὅθεν παροχῆς σου, δὸς πᾶσι καρπὸν τὸν ἀφθαρτίζοντα ψυχὰς ὁμοῦ καὶ πνεύματα τῶν σῶν δούλων. Καὶ πάντας καταξίωσον πρὸς Σὲ ἐν εὐμενείᾳ στρέφεσθαι ἀενάως, καὶ Σοῦ τηρεῖν τὰς ἐντολὰς ἐν οἰκειότητι, πᾶσας ὁμοῦ τε φυλάττειν τὰς διατάξεις. Ἵνα καλῶς τὸ τάλαντον ἐπαυξήσαντες ὡς δούλοι ἐν ἀγαθότητι πιστευθέντες, μισθὸν τὸν παρὰ Σοῦ ἐν ἀμοιβῇ πλειόνῳ κομισώμεθα, ὅμα ταῖς φρονίμοις παρθένοις εἰς τὸν νυμφῶνα ἔλθωμεν τῆς σῆς δόξης τῆς ἀπροσίτου, συνεστιάζοντες ἐν τῇ Τραπέزῃ τῷ ἀθανάτῳ, ἦν ὁ Πατὴρ Σου ἠτομάσατο πρὸ αἰώνων τοῖς τούτου Φίλους. Αὐτῷ, σὺν Σοὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι, ἀρμόζει δόξα, τιμὴ καὶ κράτος, λατρεία καὶ πᾶσα μεγαλωσύνη, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, οὓς ἐποίησας, τῶν αἰώνων τῶν ἀμετρήτων. ΑΜΗΝ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΑΝΤΙΔΩΡΟΝ

Για τὴν ἔκδοσιν τῆς παρούσης Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας ἐκοπίασαν φιλοτίμως: α) ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Νικόδημος Ἀεράκης - Ὑμνογράφος, β) ἡ Γερόντισσα Ἰσιδώρα, καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγ. Ἱεροθέου Μεγάρων καὶ γ) καὶ τινὲς ἄλλοι ἐν Χῶ ἀδελφοί. Ἄπαντας εὐχαριστεῖ προσευχητικῶς ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐκδόσεως Αἰδεσιμ. Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Στ. Χριστοδούλου. Ἡ παρούσα ἀκολουθία ἐκδόθηκε ἰδίαις δαπάναις τοῦ ἐπιμελητοῦ εἰς 2.000 ἀντίτυπα, τὸν Αὐγούστον τοῦ 2007.